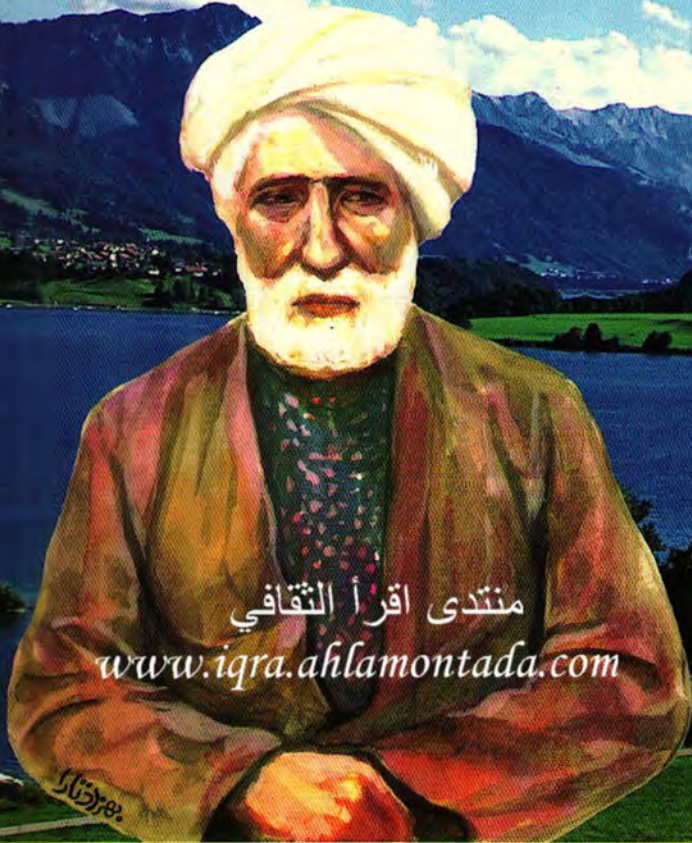

دیوانے ناری

مه لا کاکه حه مهی بیلوو

۱۲۵۳ هه تاوی ۱۳۲۳ هه تاوی

منتدی اقرأ الثقافي

www.iqra.afilamontada.com

کۆکردنه وه و ساغ کردنه وه و له سهه نووسین و پیشه کی کاکه ی فه للاح

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

بۆدان بەرنامەکانی خۆڕه‌ها کتێب: سه‌ره‌انی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

ئەلکەتەب (کوردی ، عەربی ، فارسی)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ئەى خاكى وەتەن بۆچى ئەما شىۋەيى پارت؟
بۆ بوو بە شەوى زولمەت و تارىكە نەھارت!؟
بۆ باسى ئەما دەفتەرى ئەھكامى ئىلاھى!؟
بۆ يادى خودا وا لە گوريزا لە كەنارت!؟

ديوان نارى

مەلاكاكە ھەمەى بىللو

۱۸۷۴ - ۱۹۴۴

كۆكردنەوہ و ساغ كوردنەوہ و

لە سەر نووسىن و پيشەكى

كاكەى فەللاج

ژېرنووسە فارسىيە كان كاك ھەمىدى موستەعان نووسىويەتى

ناری، محمد ۱۲۵۱-۱۳۲۲.	
دیوان ناری / مولف ناری؛ شرح لغات به فاسی حمید مستعان؛ برگردان نوشتاری لغات به رونوشت کردی ستاره خامسی. - سندج: حمید مستعان، ۱۳۸۲. ۲۲۳ص.	
ISBN 964 06 1112 - 3: ۴۰۰۰ ریال	
فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا. کردی.	
۱. شعر مریوانی. ۲. شعر کردی. - ایران - قرن ۱۴. الف. مستعان، حمید، ۱۳۵۳ - گردآورنده ب. ستاره خامسی، طیب. ج. عنوان. ۸۹۹/۲۱ PIR۳۲۵۶/م۴۳۳ن۲	
۱۳۸۲	۱۴۹۵
۱۳۸۲	
کتابخانه ملی ایران	۸۲-۱۹۰۴۴م

ناوهندی بلاو کردنه‌وه:

سندج پاساژ عزتی انتشارات کردستان ☎ ۲۲۶۵۳۸۲

دیوان ناری

هونراوهی: ناری ☎ کو کردنه‌وهو راست کردنه‌وهی: کاکه‌هی فلاح

چاپی یه‌که‌م: ۱۳۸۳ ☎ تیراژ: ۲۰۰۰ به‌رگ

حروفچینی: ناشنا ☎ ناشر: کتابفروشی نور (حمید مستعان)

شابک: ۳ - ۱۱۱۲ - ۰۶ - ۹۶۴	نرخه ۱۰۰۰ تمه‌نه
ISBN: 964 - 06 - 1112 - 3	

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشہ کی

دہ بارہی بہ رہمی کلاسیکی

کاکہی فہ للاح

پیم وایہ ہہ موومان دہ یزانین کہ وشہی کلاسیزم لہ وشہی کلاسی
لاتینیہ وہ ہاتوہ کہ یہ کییک لہ ماناکانی (پارچہ یہ ک لہ کہ شتی)
دہ گریتہ وہ. بہ لام ناخو تہ نہا ہر یہ ک مانای ہہ یہ، یان بو کومہ لیک
شت و مہ بہستی تر بہ کار دیت. وہ ک کومہ لیک کہ شتی، کومہ لیک
قوتابی، پولیک، تہ و کومہ لہ کہ سہش کہ چینیکی کومہ ل دروست بکن.
ہہ روہا وہ ک زاراوہ یہ کی تایہ تی بو تہ و تہ دہ بی کونی تہ غریقی و
لاتینیہش بہ کار ہات کہ لہ پولدا دہ خویندرا، پیم وایہ ہیچ گومانیش
لہ وہ دانی یہ کہ تہم تہ دہ بہ تہ دہ بیکی دامہ زراو و چہ سپاو و پہ سہند
کراوی تہ و تو بوو کہ دہستی روژگار نہ یتوانیبوو بیمریئی و نرخ و
بایہ خی زیندووی خوی ہہر ماہوو، وہ ک چہن دہ قیکی رہسہن و لی
وہ شاوہ بو چہ شتن و پہروہ ردہی نمونہ یی تہ دہ بی بہ کار دہات و بہ
قولی دہ خویندرا.

بہ لی راستہ و سہرچاوہ کانیش زورن لہم بارہ یہ وہ، کہ سہرہ تا
سہرہ لدانہ وہی تہم چہ شنہ تہ دہ بہ، وہ ک بزووتنہ وہ یہ کی بہ تہ وژم، لہ

ئەوروپادا بوو، وردتر بلیین لە ئیتالیا سەری هەلدا ئەوروپایەکان
 کەوتنە ئەوەی خۆیان بە ئەدەبی کۆنی خۆیانەو نەبەستنهو و دەست
 بکەن بە مژینی شیلەو هەلآلەیی بیرو فەلسەفەو داستان و کارەساتی ناو
 ئەدەبی یۆنانەکان و رۆمانەکان. ئەم بزوتنەووەیە لە سەر دەستی
 (دانتی) خواوەنی (کۆمیدیای یەزدانی) و بترارک و بوکا شیوێ و
 بنەوانەکەیی هەلگیرا، بەتایبەتی دواى داھێنانی چاپ و بەھۆی
 دەربەدەر بوونی زاناکانی (بیزنطە) دواى داگیرکردنی (قسطنطنیە)
 (۱۴۵۳) و گیرسانەووەی ئەو زانایانە لە ئیتالیا ئەم بزوتنەووەیە پەرهی
 سەند و فەرەنساو بەریتانیاو ولاتەکانی تریشی گرتەووە بە تەواوی بوو
 بە پێوانەیک و زاراوەیکى تايبەتی بۆ ناسینەووە و جیاکردنەووەی
 ئەدەبی کۆن و نوێ تا لە سەردەمیکی تازەترا و بە تايبەتی لە سەدەیی
 حەفدەھەمدارەخەنگر و لیکۆلەرەووەکان زاراوەی کلاسیزمی نوێشیان
 داھێناو داویان لە شاعیر و نووسەرەکان دەکرد کە پەیرهوی کۆنینهکان
 بکەن و لاسایی یۆنانەکان و رۆمانەکان بکەنەووە و بایەخی زۆر بە ژیری
 و چەسپاوی و ھیمنی بەدەن... تەنانەت ھونەرمنەندەکانیش دەستووری
 زۆر سەخت و گران و قایمیان بۆ شیعەر و پەخشان دانا. وەک دەستوور
 و مەجانەیی کە (بوالو) رەخەنگری ناواری فەرەنسی بۆ شیعەر و
 نووسینی دانا. ئەو شاعیرانە بە سایەیی شیعەر و دەستوورە
 سەختەکانیانەووە لە رەشۆکی خەلکە کە دابران و زیاتر بایەخیان بە
 روخساری بەرھەمی ئەدەبی دا، نەک ناوەرۆک.

شعیری کلاسیکی کوردی

به‌لئی راسته پێوانه‌ی ئه‌ده‌بی کلاسیکی ئه‌وروپیی، ده‌قاو ده‌ق وه‌ک
 هه‌یه، به‌هه‌موو ره‌گ و ریشه و مه‌به‌ست و مانا و په‌ل هاویشتنی لقو
 په‌لێکه‌وه، کوت و مت، به‌سه‌ر ئه‌و چه‌شنه به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بی یانه‌ی
 کوردیماندا ناگونجیّت و ته‌واو ده‌رناچيّت، ئه‌ویش سه‌باره‌ت به
 جیاوازی ی قوول و ئاشکرای نیوان دارو باری ژیان و گوڤرینی
 کۆمه‌لگای ئه‌وروپیی و کورده‌واری. به‌لام خوۆ ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌ نی‌یه
 که سامان و که‌له‌پووری سه‌رده‌میکی دوور و درێژی نه‌ته‌وه‌ که‌مان، نابیی
 به‌ پێوانه‌ی زاراوه‌ی کلاسیزمی، یان کلاسیک، بیپوریت.

ئیمه‌ ئه‌گه‌ر به‌ وردی سه‌رنجیکی تابلۆی ره‌نگین و فراوانی ئه‌و
 چه‌شنه‌ شیعری و ئه‌ده‌به‌مان بده‌ین و به‌ شوین چه‌ند ره‌گ و ریشه و
 مه‌به‌ستیکی ئه‌ده‌بی کلاسیزمیدا بگه‌رین، ئه‌وا به‌ ئاسانی چه‌ند
 گه‌وه‌ر و هه‌وینیکی سه‌ره‌کی و دیار له‌ هه‌ردوولادا ده‌بینین...
 به‌تایه‌تی گه‌وه‌ر و هه‌وینی بابه‌تی ژیری و بیرو باوه‌ری میسالی
 نایینی و بایه‌خدانی ته‌واو به‌روخسار و وشه‌ ده‌رپه‌رین له‌ سه‌ر حسابی
 ناوه‌روک و به‌و نه‌ریت و ده‌ستوره‌ گران و سه‌ختانه‌وه‌ که‌ شاعیرانی
 کلاسیکی کوردی په‌په‌وی یان کردووه و چه‌شنه‌ دا‌ب‌ر‌ان و
 تی‌نه‌گه‌یشتنی به‌ره‌مه‌کانیان له‌ لایه‌ن گشته‌وه‌ و مۆرکی ئه‌و ئه‌ده‌به‌یه
 (ئه‌ده‌بی تایه‌تی)... لێره‌ به‌ دواوه‌، وه‌ک چه‌ند خالیکی سه‌ره‌کی به
 قه‌له‌میکی درشت، بۆ ده‌ست نیشان کردن و جیا کردنه‌وه‌ی شیعیری

کلاسیکی کوردی و ئەو روالەتانهی تایبەتین بەم چەشنە بەرھەمە ئەدەبی یانەو دەخەمە بەرچاوی خوینەرانی بەرپۆز.

نیشانەکانی شیعری کلاسیکی کوردی

وێک لە ناوەرۆکی قسەکانی سەرەو ماندا دەرکەوت چەند دەستوور و بایەخ و نرخینکی تایبەتی و نەگۆرە هەیە کە بوونەتە هەوینی مەیانندن و خەمڵاندن و گەشەپێدانی بەرھەمی شیعری کلاسیکی کوردیمان، ئەم خالانەئەیی لای خوارەو، بەلای منەو، سنووریک و چوارچیۆهێک بۆ ئەو ولاتی شیعرانە دادەنێن:

۱- غەزەل و قەسیدەئەیی کلاسیکی کوردی بە شیۆهێکەئەیی ستوونئەیی -
 ەموودئەیی - ھاتۆتە خوارەو، بە پێئەیی دەستوور و نەریئەیی قافیەئەیی
 یە کگرتوو، کە زنجیر و کۆتییکی سەخت و گران بوو بۆ دەست و قەلەم
 و میئەئەیی شاعیرانی کورد و ئەم شیۆهێکە زۆر بەئەیی ھەرەزۆری بەرھەمی
 شیعری کلاسیکی کوردی گرتۆتەو.

۲- لە رووی کیشەو، لە ئاسۆئەیی شیعری فارسی و لە ژێر زەبری
 ئایینی ئیسلامدا، زۆر لە شاعیرە کلاسیکە کوردەکان، پەپرەوی کیشی
 ەروزی ەەرەبیان کردوو... ئەم کیشە ەروزە، وەنەبئەیی کیشییکی
 تایبەتی سەر بە ئایینی ئیسلام بیئە، بەلکوو شاعیرە ەەرەبەکانی
 دەوری جاھیلی پێش ئیسلام بەم کیشانە شیعریان وتوو و داناوو و
 ئەحمەدی خەلیلی فەراھیدیش ئەو کیشانەئەیی لە شیعەرەکان خویناندا
 دۆزیووتەو و وێک پێوانەئەیی کیش و ئاوازی بۆ شیعری ەەرەبی

بووه ته باو، شاعیری گه له کانی وه ک فارس و کورد و تورکیش، دوی
 موسلمان بوون، وازیان له کیشه تاییه تی په نه ته وایه تی په کانی خوږیان
 هیناوه و، وه ک شتیکی ئایینی و پیروز، له بهرهمی شیعی خوږیاندا،
 کیچی عه روزی عه ره بی یان، نه وه نده ی پیروو هیزی زمانه کانیان
 ماوه یان بدات، به کاریان هیناوه... نه ک هر نه وه نده ش، به لکوو
 خوږندن کیچی عه روز، به هموو دریا و لقه کانی په وه په کیچ بووه له
 دهرسه بایه خداره کانی فه قی و مه لاکانی هموو قوتابخانه
 ئایینی په کانی مزگه و ته کانی کوردستان.

به لای نه و شاعیرانه ی که به کیچی عه روز (عروض) شیعیان
 و توه شیعی راسته قینه نه و شیعه په که له سهر کیچی عه روزی
 عه ره بی بیت. شاعیری ته و او ته و او سهر که و توش نه و شاعیره په که
 زور له کیشه عه روزه کانی به کار هیناوه.

۳- به لای تیکر ای شاعیرانی کلاسیکه وه وه ک قالب و چوارچیوه ی
 شیعی، غه زه ل و قه سیده و چوارین و تاک و پینج خشته کی و موله ممه ع
 و ته رجیع به ند و موعه مמה ه په و هه بووه... وایان داناوه، وه ک شتیکی
 نه گوږ و له سهری ریچ که و توو، که ژماره ی به یتی غه زه ل نابیی له
 حه و ت به یت زیاتر بیت و ده بی هه همیشه ش تاک بیت... نه گهر له حه و ت
 به یتیش که متر بوو ره خنه ی له سهر نی په. نه گهر خو ههر شیعی نیکیش له
 حه و ت به یت زیاتر بوو نه و ده چیته ریزی قه سیده وه. نه م قاعیده په ش
 له هموو دیوان و بهرهمه شیعی په کاندایا په پیره وی کراوه... نه گهر چی
 مه فهورمی غه زه لیش یان هموو ی هر بو دلداری په... قه سیده ش بو

کاروباری شیوهن و یاد و پیا هه‌لدان و شه‌ر و شو‌ر و باب‌ه‌ی میژوو‌یی و کۆمه‌لایه‌تی و ئایینی و وه‌لام و نامه و ئەم چه‌شنه‌ باب‌ه‌تانه‌یه...

۴- شیعری کلاسیکی کوردی که‌متر، هه‌ر زۆر که‌متر، په‌په‌روی یه‌کی‌تی باب‌ه‌تی کردوو‌ه و ده‌کات. تیک‌را به‌یته‌کان چه‌شنه سه‌ربه‌خۆیی یه‌کی و اتایان پێ ره‌وا بینراوه... غه‌زه‌لی وا هه‌یه‌هوت به‌یته، به‌یتی یه‌که‌می دل‌داری‌یه، دووه‌می باسی بێ وه‌فایی چه‌رخ و دنیا‌یه و، به‌یتی سێ‌یه‌می شاعیر سکا‌لا له‌ ده‌ست نه‌فسی ئەمماره‌ی خۆی ده‌کات، چواره‌م به‌یت پارانه‌وه و نزایه‌ بو‌ خوا، پینجه‌م به‌یت ترسی مردن و باسی قه‌بر و قیامه‌ته... هتد. ئەم دیارده‌یه‌ش له‌وه‌وه هاتوو‌ه که‌ شاعیر جو‌ره سه‌ربه‌ستی یه‌کی داوه‌ به‌ خۆی، بو‌ خو‌ ده‌رباز کردن له‌ کو‌ت و زنجیری کیش و قافیه‌ی یه‌کگرتوو، به‌ نیازی رازاندناوه‌ی روخساری شیعره‌ که‌ له‌ رووی مه‌عناوه‌ ئەم باز باز باینه‌ بکات و هه‌یج خۆی به‌ یه‌کی‌تی باب‌ه‌توه‌ نه‌به‌ستیه‌وه.

۵- ده‌بینین شاعیری سه‌رکه‌وتوو و ته‌واو به‌ده‌سته‌لات، به‌ پێ‌ی پێ‌ودانی کلاسیک، به‌و شاعیرانه‌ ده‌لێن که‌ دیوانی شیعره‌کانیان له‌ هه‌موو پیتکی هه‌جایی، وه‌ک قافیه، تیا‌بیت. ئەمه‌ش مانای ئەوه‌یه‌ ئەو شاعیره‌ هونه‌رمه‌نده‌ ته‌واو به‌ سه‌ر وشه‌ و زمان و به‌کار هه‌نانی قافیه‌ جیاوازه‌کانی سه‌ربه‌هه‌موو پیته‌ هه‌جاکاندا زاله‌، سه‌لیقه‌ و به‌هره‌ی شاعیرانه‌ی به‌ چه‌شنیک سه‌رکه‌وتوو‌ه که‌ به‌رامبه‌ر به‌ هه‌یج وشه‌یه‌کی ره‌ق و سه‌ختی قافیه‌دا نامینێ و په‌کی ناکه‌و‌یت... بو‌ نمونه‌ ته‌گه‌ر شاعیرێکی گه‌وره‌ی وه‌کوو (مه‌حوی) به‌ه‌وێ له‌ پیتی (ث) دا بو‌ قافیه‌

شاعیری هه بیته، ئەوا پەنای بردۆته بەر (باث) که له به حشی
 عەرهبی یهوه وهری گرتووه، هیچ نه یخستۆته سەر باری شیوهی قسه
 پێ کردنی کوردی که (باس) به کار نه هینیت نه ک (باث).

۶- به کار هینانی وشه ی عەرهبی و فارسی، وه ک دوو سه رچاوه ی
 سه ره کی رۆشنیبری و کار لی کردوو بو سه ر زمانی کوردی، به لای
 شاعیری کلاسیکه وه، نه ک هه ر دیارده یه کی لاواز و بی دهره تان و
 گوشراو نه بووه، به لکو و نیشانه یه که له نیشانه کانی رۆشنیبری شاعیری
 کورد و زانینی زمانی بینگانه و نه خشانندی باخچه ی شاعیره کانیان به و
 وشه زۆرو زه ق و دیارانیه کی له راده به دهر ئاویتیه وشه
 کوردی یه کانی ناو شاعیره کانیان کردوو و به حسابی خویان و باری
 سه رده م به ره مه کانیان پێ نه خشاندوو. ئاشکرایه زمانی کوردی، له
 بیسته کانه وه و به تایبه تتر له سیه کان و دهرچوونی جووته گوڤاره به
 سرخ و تاقانه که ی یادگاری لاوان و دیاری لاوان و له گوڤاری
 (گه لایژی پر شنگداره وه که وته خزمه تیکی پوخت و بزارو داهینان و
 دانانی وشه و دهر برین و زاراوه ی پێویست و پر به پێستی مه به ست... له
 سه رده می نالی و سالم و کوردی دا، که سه ره تای سه رده می شاعیر به
 زمانی کوردی کوردستانی خواروو بوو له ناوچه ی باباندا، شاعیره کان
 په روه رده کراوی زمان و رۆشنیبری عەرهبی، فارسی بوون، له
 سه رده می کدا که به کوردی نووسین وه ک نه نگ و ناته واوی ده درایه
 قه له م و پێ نووسینی مایه ی چه شنه نازایه تی و دهر باز بوون و تیپه ر
 بوون و چاو قایمه ک بوو، له حاله تیکی وادا چۆن وشه ی فارسی و

ره شماره، دم زه مزه مه، بالآ سهروه... هتد. ئەم لی چووانه به چه شنیك ره گیان دا کوتاوه و باو بوون که هیچ شاعیر یکیان خو یان لی یان لانه داوه و تهنه چهنی ده پرینی ئەم شاعیر له گه ل ئەو شاعیر دا جیاوازی هه یه.

۹- موباله غه، زیاده رهوی و بهرز فرین، سیمایه کی دیار و ناشکرای شیمری کلاسیکی کوردیمانە. ئەم دیارده یه له به ره می شاعیره کانداه به روونی ده رده که ویت.

بۆ نموونه (سالم) ده لیت:

گیان ئە دەم ئە مسال به نرخێ ماچیکێ دوو سالی تر
 قهت به مه شروتی سه له م له م به یه شاسه ودا نه بوو
 (نالی) ده لیت:

له خه وفی ته له عهت رۆژ هه ر وه کوو شیت

به روو زه ردی هه لات و کهوته کیوان
 ته نانهت ئە وه نده یان هه ز له موباله غه کردوه، زۆر جاری وابوو
 ده می دولبه ریان به نوقته یه کی زۆر خه یالی و بچووک داناوه که به
 زه حمهت ده بینریت. یان به ژنی دولبه ره که یان ئە وه نده به باریکی پی
 جوان و خو شبووه که به باریکی موویان چواندوو، وه ک:

خوایه گه ر کویرم ده که ی (قه د موو) له چاوم ده رنه که ی

۱۰- شانازی کردنی شاعیر به خو یه وه... ئە گه ر دیوانی چاپکراوی شاعیره کلاسیکی یه کان ته ماشا بکه ین، ده بینین هه موو یه کیکیان، که م و زۆر، ئەم گیان و ههستی شانازی کردنه یان به خهستی تیا یه، ئە مهش

بئى گومان له خۆيه وه نه هاتوو و رهگ و ريشه كهى، نه گهر به هه له دا
 نه چم، له سه ريكه وه بو متمانه و باوه پرى شاعير به خوى و له
 سه ريكي تريشه وه، له و سه رده مانه دا هيچ ده رفه ت و ده ره تانيكي
 بلاو كرده وه و راگه ياندن و له سه ر نووسين و هه لسه نگاندن نه بووه،
 شاعير ناچار بووه به ده مى خوى نه و نه ركه بينيت وه ك:

فارس و كورد و عه رب هه رسيم به ده فته رگر تووه
 (نالى) نه مرۆ حاكمى سى مولكه ديوانى هه يه

كه شيرين و ته پرى دى شيعره كانم

وتى: (مه حوى) كه ميروى فوراتى

۱۱- پيدا هه لدان: نه م بابه ته، وه ك ناوه رووك، له زوربه ي زورى
 شيعره كلاسيكى يه كاندا به رچاو ده كه ويت و هه يه... پيدا هه لدارا وه ك
 قاره مانى كرده وه يه كى ديار و ده ركه وتوو، ئيتر نه و كرده وه يه له مه يدانى
 شه خسيدا بيت، يان له مه يدانى بزووتنه وه يه كى نه ته وايه تى،
 نيشتمانى، ئايىنى، زانستى، نه ده بى... هتد. شيخ ره زاي تاله بانى بو نه م
 بابه ته و بابه تى دواتر كه داشورين (هه جو) ه يه كيكه له و شاعيره
 هه ره زور كه م و دانسته و بليمه تانه ي كه داھينه ريكي خو لقينه ر و هه ر
 ته وا و هه لكه وتوو. وه ك:

خزمينه مه دن په نجه له گه ل عه شره تى جافا
 ميرووله نه چى چا كه به گز قولله يى قافا

يان بو بابانه كان:

هەرچەند بە مەسەل خەنجەری ئەلماسە زمانم
نابری سەری موویە لە ئەدای شوکری نیعمەتان

یان (ناری) بۆ شیخ مەحمودی حەفید:

کە من غەرقی زریباری غەمی تۆ بۆم لە (بیلوو)دا
لە نالە و شیوەن و دەرد و غەمی ئەغیار و یارم چی
بۆی (ناری) لە کونجی میحنەت و غەمدا هەتا ماوی

بەبۆی بازی (فەرەح) ئاخەر لە سەیران و شکارم چی
۱۲- داشۆرین: ئەم بابەتەش، وەک پێچەوانەی دیوی پیاوەلدان،
بابەتیکی تری شیعری کلاسیکی کوردیمانە و کەم و زۆر لە بەرھەمی
شاعیرەکاندا هەیە... بەلام وەک دەزانین تا ئێستە هیچ شاعیری کمان، لەم
بارە یەو، بە تۆزی پێی شیخ رەزای بۆ هەجو خولقاو نەگەشتووە،
وێک:

لە سەگم پرسی عەجەب قەومتە حوسنی پاشا
توورە بوو، کلکی لەقان و وتی: حاشا، حاشا

راستی گەرچی سەگیشم، بەخوا خۆم دەکوژم
ناوی من بێنی لەگەڵ ئێسمی خەبێسی پاشا

۱۳- شیوەی ماتەم و دیاری کردنی کۆچی خوشەویست و لە دایک
بوون بە حسابی ئەبجەد لە شیعردا بابەتیکی ئاشکرای شیعری
کلاسیکیمانە. لەم مەیدانەشدا (بێخود)ی شاعیر سوارچاکیکی
چابوک و بە دەستەلات و لێ هاتووی ئەم بابەتە یە.

۱۴- دەرشتنی پتەو و تەواو بەهێز. لەسەر ئەو بناغە یەکی شاعیران

و ره‌خنه‌وان و لیکۆله‌ره‌وانی شیعر و ئەده‌بیات شیۆه‌ی دەرشتیان به‌سه‌ر سی چەشن، یان ری‌باز و قوتاب‌خانه‌دا، دابه‌ش کردوه:

۱- دەرشتنی (سه‌بک) خوراسانی.

۲- دەرشتنی عیراقی.

۳- دەرشتنی هیندی.

ئەم شیۆه‌ی دوا‌بیه‌یان له‌ هه‌موویان سه‌خت‌تر و گران‌تره‌... (مه‌حوی) شاعیر په‌یره‌وی ئەم چەشنه‌ دەرشتنه‌ی کردوه، بۆیه‌ هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا ئیستا شیعره‌کانی به‌وه‌ ناسراوه‌ که‌ ره‌ق و داخراون. شاعیرانی تری شیعرێ کلاسیکیمان په‌یره‌وی دوو چەشنه‌ دەرشتنه‌ که‌یان کردوه.

۱۵- شاعیری کلاسیک، وه‌ک یاسایه‌کی شیعر دانان له‌ دوا‌به‌یتی هه‌موو غه‌زهل و قه‌سیده‌یه‌که‌وه، له‌قه‌بی خۆی داناوه‌ و پێش ده‌ست کردن به‌ شیعر ناسناویکی گونجاوی بۆ خۆی داناوه‌ و بۆ مه‌به‌ستی ناسینه‌وه‌ی شیعره‌کانی به‌کاری هیناوه‌. بێ‌گومان ئەم په‌یره‌وه‌ش سوودی ته‌واوی خۆی هه‌بووه‌ له‌ سه‌رده‌میکدا که‌ ده‌ره‌تانی ب‌لاو کردنه‌وه‌ و راگه‌یاندنی وه‌ک گو‌ف‌ار و روژنامه‌ و رادیۆ و ته‌له‌فزیۆن و چاپ و چاپه‌مه‌نی له‌ ئارادا نه‌بوون. ئە‌گه‌ر ئەم له‌قه‌ب به‌کاره‌ینانه‌ش نه‌بوا‌یه‌ ئە‌وا به‌ره‌می زۆر شاعیرانمان تیکه‌لاو یه‌کتری ده‌بوون و سه‌رئیشه‌ و سه‌رلێ شیوانیکی قوول و بێ‌پایانی بۆ دروست ده‌کردین.

۱۶- شیعرێ کلاسیکی، بابه‌تیکی گشتی و خۆراکینکی زۆربه‌ی ئە‌و خه‌لکه‌ نه‌بووه‌، له‌ راده‌ی تینگه‌یشتن و چیژ لێ‌وه‌رگرتنی به‌تایبه‌تی

مرۆڤی جاران، دوور بووه و به شیعر و ئەدەبیاتی تایبەتی پیاوه
خویندەوار و رۆشنبیره دیوان نشینەکانی ئەوسای توژی سەرەوهی
کۆمەڵ دەناسرا. تەنانەت، بە پروای من. زاراوهی دیوانی شیعریش ھەر
لەم تایبەتی دیوان نشین و چەشنە رۆشنبیره تایبەتی یانەوه پەیدا
بووه. ئەمانە بوون سیما و پێناسە شیعی کلاسیکی کوردیمان.

قوتابخانە ئەدەبی یەکان

زانستی ئەدەب و میژووێی رەخنە و لیکۆلینەوه، لە ھەموو جیھاندا،
ئەو راستی یە روون و یە کالاکردۆتەوه، کەسێ قوتابخانە ی سەرەکی
لە ئەدەبدا ھە یە:

۱- قوتابخانە ی کلاسیکی، کە مۆرکی بنەرەتی جیا کردنەوه و
ناسینەوه ی بەو یە کە زۆرتر رەگەزی ژیری بە سەریدا زالە و بە پێی
چەند دەستوور و پەپرەویکی سەخت و گران دانراوه.

۲- قوتابخانە ی رۆمانسی: زۆرتر سۆز (عاتیفە) ی گرتۆتە خوێ و
باوێشی بۆ سروشت گرتۆتەوه و لە شەققە ی بآلی خەیاڵ و ئەندیشە ی
داوه و شاعیر خوودی خوێ مەبەستە.

۳- قوتابخانە ی ریالیزی: بە بەرھەمی ئەو چەشنە ئەدەبە دەلێن کە
رووی کردۆتە ناو کۆمەڵ و لە گیروگرتەکانی دەدویت و چارەسەریان
بۆ دەدۆزیتەوه. لەم سێ بناوانە سەرەکی یەوه دەیان جۆگە لە ی ریباز و
شەپۆل و تەوژم دروست بوون و دروست دەبن.

ئێستاش لە بەر رۆشنایی ئەم سەرەتا و بنچینانە دا روو دەکەینە

(ناری) و گولزاره رهنگینه کانی شیعره به رزه کانی مهلا کاکه حه مهی بیلوو (ناری) و گه شتیکی ورد و فینک و له سه رخۆ به و باخچه دلگیره دا ده کهین و بین ده نیین به سه رچاوه گهش و تاسه شکین و ره سه نه که ی شیعی ته پ و پاراوی کوردیمانوه و ماوه یه کی باش له گه ل شاعیری هه لکه وتوو مان (ناری) به سه ر ده بهین و به شیک له تینوویتی و تامه زرۆیی خو مان ده شکینین. به لام پیش شه وه ی روو بکهینه باخچه ی شیعره کانی سه ریۆتیکی کورت ده رباره ی شه م شاعیره مان ده دوین و باس ده کهین و شتیکی له مافی ره وای خو ی پی ده به خشینه وه.

ناری کی یه؟

(ناری) یه کیکه له لووتکه بهرز و دیاره کانی جیهانی شیعی کلاسیکی کوردیمان و راسته وخۆ دوای دامه زانندن و چه سپاندنی قوتابخانه ی شیعی کلاسیکی ناوچه ی بابان له لایه ن نالی و سالم و کوردی و مه حوی به وه، به یه کیکی له دهنگه زولال و ره سه نه کانی شه و ریپاز و قوتابخانه یه داده نریت و به به ره مه رهنگینه کانی شه و سامانه پیروزی نه ته وه که مانی گه شه دارتر کردوه... شه گه ر بیتوو به وردی سه رنج له و به ره مه مه شیعی یانه ی بدهین، له رووی دارشتن و کیش و زمان و ده رپرین و به هره ی وشه نارایی و هه موولق و په له کانی دره ختی به لاغه ته وه به ئاسانی ده گهینه شه و قه ناعه ته ی که (ناری) یش بلیسه یه که له و بلیسانه و له رازاندنه وه ی شان و شکۆی پر له شانازی میژوو ی

شیعری کلاسیکیماندا دست و په نجه و قه له میکی ته او به هره دار و به پرشتی هه بووه له رووی ناوهره و کوه، وه ک زوربه ی ته او ی ته و با به ته شاعرانه، له باره ی دلداری و ستایش و کاروباری نایینی و سکا لا کردن له دست چهرخ و غم و په ژاره و دهر و ون و جار جار مه سه له ی کومه لایه تی و نیشتمانی و نه ته وایه تی و... هتد به کیش و هه ناسه کانی عهرووز و فهره نگی تاییه تی سهر به وشه و دهر پرینه باوه کانی ته و سهرده مانه، به شیوه یه کی ته او دیار و ناشکرا به دیوانی رازاوه ی شیعره کانی ته م شاعیره مانه وه دهره و شینه وه، به چه شنیک شاعیر یکی گه و ره و به توان و ته من دریزی وه ک عه لی که مال باپیر [که مالی] دهر باره ی (ناری) بلیت:

به یادی ته به ی شه ککه رباری (ناری) تووتی ته به م
 غه زه لخوانه (که مالی) بو یه و شیرینه ته شعارم
 بی ته دهب نابم له لام وایه ته گه ر بیتوو بلیم
 نه ی (که مالی) شیعره کانی من له هی (ناری) ته کا
 وه ک له نه جامی کنه و پشکنین و سوراخ کردنیکی پشودار و
 دوور و دریزدا بو مان دهر که وتووه له م شاعیره هه لکه وتووه مان
 به ره می شیعری زور بووه، به راست و چه پ و له هه موو بو نه و
 دهره تیکدا و بو بچوو کترین شت شیعریک یان چوارینیک یان
 به یتیکی داناوه و خه لکیش له م دیوو له و دیوو، به تاییه تی مه لا و
 فه تی کان و شیخه کانی سلیمانی و ته ویله و بیاره، له سه روو
 هه موویانه وه شیخ مه حمودی حه فید، زور عاشقی شیعره کانی بوون

و به تایبه تی داوای شیعرى یان لى کردووه و بو شیعر جارى وا بووه ههراسانیان کردووه... بۆیه به دلنیایی و به داخهوه ده لیم ئەم دیوانه، دیوانى تهواوى شیعره کانى (نارى) نى یه و نابى، من لهم رووهوه په یوه ندى زۆرم له گه لّ ئەو کهس و ناوچانه دا کرد بو دهسکه وتنى شیعرى تری ئەم شاعیره مان، تا ئەنجامى هه موو کردوو کوۆشه که مان هاته سەر ئەم دیوانه ی که وا به شانازى یه وه پیشکهش خوینه رانى کورد و کتیبخانه ی کوردی ده که م.

له شهسته کاندا خاوه ن چاپخانه یه کى مه هاباد به ناوى (سه یدیان) هوه کوۆمه له شیعرى کى زۆرى (نارى) به ناوى دیوانى (نارى) یه وه له چاپدا، ئەگەر چا و له وه هه موو هه له ت و په له ت و شیواندن و تى هه لکیشه ناشیرینانه بپۆشین که ناوبرا و به سەر ئەو دیوانه ی هیناوه و ئیمهش له ده رفه تى ئەم پیشه کى یه دا وه ک ئۆبالیکی سەر ئەستۆمان په نجه یان بو راده کیشین و ده یانگرین، ئەوا ره نگه ئەو خزمه ته ی له رووى پاراستن و چاپکردنه وه بو حساب بکریت...

بو نمونه: ناری له قه سیده یه کدا که بو شیخ بابە عەلى حەفیدی ناردووه له لاپه ره ۷۲ و ۷۳ ی ئەو دیوانه دا ده لیت:

شالی گه رزالی ره و اجی سه ندووه

لهم زه مانه کهس غه زهل ناکاته بهر

چۆن غه زهل ئەمرو ره و اجیکی نه ما

ئێسته من مه شغوولی جاوم موخته سەر

مشتەری گەر بی له بهغدا وه ک به پرو
 ده یفرۆشم من به خورما سه ره سه ره
 گەر به نارنج و ترنج و پرتەقال
 بیکرن، نه فعی نه بی، ناکهن زه ره ره
 من ئەدی بی کوردم و ناوم نی به
 کورده هه ر غافل له ناو و بی خه به ره
 کورده مه حکوومه له بو تورک و عه جه م
 کورده بی فیکر و خه یال و بی ئە سه ره
 کورده هه ر وه ک بیدی مه جنوون ماوه تو
 بی سه ره و بی سی به ره و خالی له به ره
 کورده وه ک وه حشی له بو چه شته ی ته مه ع
 خو ی ئە خاته مو له که و داوی خه ته ره
 کورده بی شان و شکو ماوه، نه ما
 قیমে تی حه ته تا وه کوو توورو گه زه ره
 که چی ئاغای سه یدی ان له ل ۷۳دا و پاش دانانی ورده داشیکی
 به چکو له و چلکن چوار به یتی زور ناشیرین و گلاوی خستۆ ته سه ره نه و
 قه سیده یه، به پیچه وانه ی هه موو چه شنه ره وشت و نه ریتیکی بلا و
 کردنه وه، پیش هه موویان ده ست پاک ی، و ئنجا له گه ل دوا به یتی ناری دا
 جووتی کردۆ ته وه، به و نیازه ی که خوینه ره وات ی بگات نه و چوار
 به یتە ش هه ره ی ناری خو یه تی.
 پیش ئە وه ی من سووکه ده مه ته قی به کی نه و به را ورده بکه م، حه ز

ئەكەم ئەو چوار بەیتەى سەیدیان بۆ خوینەر و بۆ میژووی شیعر و
ئەدەبیاتی كوردی، لیرەدا تۆمار بکەم:

كوردە گەر سەوداسەرى سەر كەوتنى

سەر كەوى تا دەچى بە نىو بورجى قەمەر

با نەمىنى كورد و دەس بگرن بە يەك

بىنە نىو ئىرانى پەر فەتح و زەفەر

خۆ بە قوربانى رەزاشاكەن هەموو

پادشاھىكە رەشىد و دادگەر

تا شكستى پى بدات و هەلبەرى

دوژمنى كوردى هەتا مولكى تەتەر

ئىنجا نارى دەئیت:

بى وجوودى موستەمىع لەم عەسرەدا

(ناريا) تا كەى چەناكەى بى سەمەر

بۆ سەلماندى ئەوەى كە ئەو چوار بەیتە ئاوەكى بە هى (نارى) نى بە

دەئیم:

۱- شاعىرىك ئەو هەموو پەرۆش و سۆزى بۆ نەتەووەكەى هەبىت و

بەو چەشەنە خەمخۆرى كورد بىت، هەرگىز ئەوەى لى ناوەشىتەووە

بلىت: با نەمىنى كورد و...

۲- ئەو سكالای ئە دەس تورك و تەتەر بوووە كە دەستیان بە سەر

كورد گرتوووە ئىتر چۆن داوا لە كوردەكان دەكات ژېر دەستەى ئىران

بىت؟

۳- ئەم قەسیدە یە هی سی یە کان و دەوری رەزاشای رەزاگرانه، که ی له و سه رده مه دا باس و خواستی چوونه مانگ و بورجی قه مه ر بووه که له په نجاکان و شهسته کانداهاته کایه وه.

۴- له به یتی دووه مه دا کورد نه مینی، که چی له به یتی چواره مه دا، دوژمنی کورد هه ل ته پرن... چ دوژمنیک له وه درنده تره که کورد نه هیلت؟

یان ئەم هه مو و راهه ریوی یه و به و کیش و قافیانه ی خۆیه وه، هه ربۆ ئەوه یه (سه یدیان) بلیت و داوا له کورد بکات:

خۆ به قوربانی رەزا شاکن هه مو

تۆ که یفی خۆته چی ئەللیت بیللی به لام بۆ له دیوانی (ناری) و له قەسیدە ی ئەواتی هه لکیشی وا ئەکه ی بی ئەوه ی هیچ حسابیک بۆ دادگای سامدار و تۆقینه ری شیعر و ئەده بیاتی کوردی بکه یت.

له ل ۷۵ یشدا (سه یدیان) هه مان ته پللی له دوابه یتی ده سکردی خۆیدا لیداوه ته وه. له ل ۱۸ یشدا سی به یتی (ناری) ده ست که وتوه که ده لیت:

جه ژنه له هه مو و لا به یه قین یاری یه ئیمپرو

روژی ته ره ب و عوشه رت و بیاداری یه ئیمپرو

جیگه ی فه ره ح و شادی و ئازادی یه بی شک

وه عده ی که ره م و مه رحه مه تی باری یه ئیمپرو

پابه ندی ئەله م، هه مه مه می غه م، یاوه ری میحنه ت

که چی خیرا به یتیکی رهزا تالی تی هه لکیش کردووه و ده لیت:

چون تاجی که یانی له سه ری ناوه ره زاشا

چون شه کره و ته ی شا له گه لا جاری به ئیمپرۆ

ره حمهت له پیشینیان که فهرموویانه: که ره له کوی که وتوووه و کونده

له کوی دراووه. باشه نه گهر ئهم چهند به یته، به بونه ی تاج له سه رنانی

رهزا شاوویه و ئه و به یتهش وه ک سه یدیان ده لیت هی ناری به بوچی

شاعیر له و رۆژهدا ده لیت:

پابه ندی ئه له م، هه مده می غه م، یاوه ری میحنه ت

هه مرازی جه فا، دوور له سه فا، (ناری) به ئیمپرۆ

ئهمه نه گهر واییت، مانای ئه وه یه که (ناری) هه وینی رق و قینیکی

زۆر پیروۆز و خهستی به و بۆنه یه وه به ئاشکرا تکاندوووه.

له لاپه ره کانی ۱۲۶ و ۱۲۹ و ۱۳۰ یشدا، که م و زۆر، له و ژه هرانه

رژاون و ده سکاری و تی هه لکیش، گه وره یی و پیروۆزی ئه و دیوانه و

(ناری) یان شیواندوووه.

ئهمه واو مه لا کاکه حه مه ی بیلوو (ناری) پیاویکی ئایینی راست و

کورد په روه ره سوئی و قه له نده ر مه شره ب و شاعیریکی هه تا بلی یت به

به هره و نوکته باز و قسه خوش و مه جلیس گه رم که ره و به وه فا بوو، هه موو

مه یل و خو شه ویستی ئایینی، وه ک مه وله وی نه مر، دابوو به شیخه کانی

ته ویله و بیاره و به ته ریه ت له سه ر ریگای نه قشی بوو، هه موو مه یل و

سوۆز و خو شه ویستی نه ته وه که یش له شیخ مه حموودی حه فید و ئه و

خیزانه دا ده دی... له م دوو لایه نه وه شیعری زۆری هه یه.

بۆ يەكەمیان كە نیشانەي راستی و وەفا و سۆزی راستەقینەي
خۆیەتی دەلیت:

گەرچی تەقسیری نەهاتن کاری بەندی قاچمە
دەم بە دەم داوینی پاکت پاکی جینگەي ماچمە
دوور لەتۆ، دايم ئەنالم، وەك نەخۆشی بێ تەیب
چاوەرپیی ئاوازی دەنگی خاكەناز و پاچمە
كەوا ديارە قاچی بائیی داوہ و ناتوانیت سەفەر بكات و زۆر
نەخۆشە و چاوەروانی دەنگ و ئاوازی خاكەناز و پاچی گۆر
هەلكەندنەكە يەتی.

بۆ دووہ میشیان كە شیخ مەحمودی حەفید لە قەسیدەيەكی دوورو
دریژدا دەلیت:

موریدی میحنەت و دەردم، غەمی تۆ پیر و مەولامە
لە مرقەي سۆفی و هاوار و جەزبەي تۆ بەكارم چی
بە پیری دل شکستی تەکیەگاہی چۆلی پیرانم
لە زیكری پیری هەورامان و بەحسی شالیارم چی
كەمن غەرقی زریباری غەمی تۆبم لە بیلوودا
لە نالە و شیوون و دەرد و غەمی ئەغیار و یارم چی
بلی (ناری) لە کونجی میحنەت و غەمدا هەتا ماوی
بەبی (بازی فەرەح) ناخر لە سەیران و شكارم چی
ئەو سۆز و ژانانەي لەم قەسیدە بەرزە و لە هاوچەشنەکانیدا هەيە
شتیکي شەخسی و پەيوەندی يەکی تاکە کەسی نی یە لە نیوان شاعیر و

شیخ مه محمودی حه فیدا، به لکوو، وه ک شیخ ره ئووفی حه فیدیش له
 نامه یه کدا ده لیت، ئه نجامی (عه لاقه یه کی رۆحی زۆر به تینه له نیوان
 مه لاکاکه حه مه و باوکی ره حمه تیما) ئه و په یوه ندی یه ش هه ر ئه وه یه
 که شاعیر شیخی به خاوه ن مه سه له یه کی پیروژ، که مه سه له ی
 نه ته وایه تی یه، داناوه و له و روانگه یه وه شیعی بو مه یاندوووه.

له مه یدانی شیعی دلداری و وه ک ده لین غه زه لیشدا (ناری)
 کو مه له شیعیکی هه ر ته وایه تهر و پاراوو به هره داری ئه و تووی داناوه و
 داهیناوه که له راده ی شیعه کانی (نالی و سالم و کوردی و مه حوی)
 دابن.

مه یلی غه زه لم ناوه ته (پی چال) ی هه م و غه م
 دل خالی به ئه مرۆ، چ له به یتا، چ له فه ردا
 من شکاتی دل په ریشانیم له گیسووی کردوووه
 ئه و حه واله ی مه حکه مه ی زولفی په ریشانم ئه کا
 بیته سه ر ره وتی کومه یتی به یتی خو ش ته علیمی من
 هه ر که سی ئه سپی خه یالی فی ره رمبازی ئه کا
 چونکه بازارپی غه زه ل ما، بی ره و اج
 نیسته من مه شفوولی جاوم ناعیلاج
 که ی ده بی جه معیه تی خاتر له بو م
 تا و جوو دم لۆکه بی ت و غه م هه لاج
 تیری عیشق و چاوی مه ست کوشتمی
 ئه ی خودا روحمی له ده ستی جووت و تاق

له مولکی عاشقیدا خوسره ویکی شوخه دل، ناری
 گهواهی عیشقه، جوش و شورشی شیرینی نه شعارم
 موحتاجی دهرم، تالبی دینار و درهه نیم
 غه مبار و برینداری دلی تازه پروام
 له سهر سینهی به ناهی من شکاچینی سهری زولفی
 له پهرژینی شکاوی باغی سیوانی خواچی بکهه
 که ناهی سینه وهک جوشی سه ماوهر بی له جونبوшта
 له جیگهی چا، له دلدا خوینی جهرگم دهه نه کهم چ بکهه
 دلّم وهک ناش و دهردم ناشهوان و بو مزهی میحنهت
 سروشکی ده مده می چاوم به سه یلی چهه نه کهم چبکهه
 [ناری] که ناسناوی مه لا کاکه حه مهی بیلووه، له سالی ۱۸۷۴ز له
 دینی (بادلان) که سهر به ههریمی (گهرمک) و قهزای پینجوینه له دایک
 بووه. کوپی مه لا نه حه مه دی کوپی مه لا موحه مده دی کوپی مه لا
 عه بدولره حمانه. بنه ماله که یان له دینی (زیره رمی) بوون. به
 ده ستوری خویندنی فقی یه تی نه و سهرده مهی کوردستان، له پیشدا
 له لای باوکی قورثان و کتیبه ورده کانی خویندووه و نجا چووه بو سنه
 و به مهرباندا گه پراوه و هاتووه بو سلیمانی و له پاشا گه پراوه ته وه بو
 سنه و پینجوین و بانه و وان و باشقه لا و ههولیر و رهواندز و له سالی
 (۱۹۸۷ز) له رهواندز نیجازهی مه لایه تی له سهر دهستی ماموستا
 نه سعه د نه فهنندی و هرگرتووه و گه پراوه ته وه بو مهربان و له دینی
 (کیکن) چهن سالیک مه لا بووه و له سالی ۱۹۰۴د له سهر داوا کردنی

(حسین به گ)ی بیلوو کراوه به مه لا و موده پرسی نهو دئییه و ههموو ژیانی به دهرس وتنهوه و مه لایه تی و شیعر وتنهوه بردوته سهر و تاله سالی (۱۹۴۴)ز له تمه نی حفتا سالیدا کوچی دوایی کردووه و له دئی (بیلوو) نیژراوه.

دهرباره ی (ناری)

شیخ ره ئووفی کوری شیخ مهحمودی حه فیدزاده له نامه یه کدا که بو ی به جی هیشتووین دهرباره ی (ناری) ده لیت:

«ناری» زور نه فسیکی به رزی بووه بیجگه له وهی که شتیکی اسوولی حه قی مه لایه تی له ئه هلی دئییه که وه رگرتی، خو ی فه لاهه تی هه بووه، هیچ وه ختی نه ی و یستوووه پاره یه ک، یان شتیکی له که س وه ربگریت... تایه ر به گی وه سمان پاشا که ئه دیب و شاعیر بووه زور ره فاقه تی (ناری) پی خوش بووه، هه رچه نده هاتبیته (پینجوین) له هاویندا مه لا کاکه حه مه ی ده عوه ت کردووه بو لای خو ی و مده تیک گلی داوه ته وه و به شیعر زور موراسه له یان له به پیندا هه یه.

(حسین به گی بیلوو) بو ی گپرامه وه و وتی: ده فعه یه ک (تایه ر به گ) دئی (بالیکه دهر) ده به خشی به مه لا کاکه حه مه (ناری)، ئه هالیه که زوریان پی خوش ده بی چونکه له ده س پیاوه کانی (تایه ر به گ) نه جاتیان بووه و بوون به ره عیه تی مه لایه کی پیاوچاکی وه کوو (ناری)، ده چن به شوینیا و ماله که ی بار ده که ن که نزیک (بالیکه دهر) ده بنه وه هه موو ئه هلی دئییه که ده چن به پیری وه به خاوو خیزانه وه، مه لا کاکه

حه مهش ده پرسیت: ئەم قەرەبالغی یه چی یه؟ دەلین ئەهالی دینی (بالیکه دەر) بوون به ره عیه تی تۆو زۆر مه منوونن و هاتوون به پیریته وه. مه لا ده لیت: چۆن من بووم به عه بدی (تایه ر به گ) و فیرعه ونی ئەم مه زلۆومانه؟! بناء علیه به سوورته تی قه تعی ناچم و ده گه ریمه وه... نه عه بدایه تیم پئی ده کریت و نه فیرعه ونی... هه رچه ند ئەهلی دئییه که ده پارینه وه فائیده ی نابیت، ده گه رپیته وه (بیلوو) و دئییه که بۆ (تایه ر به گ) رت ده کاته وه.

وه خستی شیخ مه حموودی باوکم له سالی ۱۹۱۰ (له دوای کاره ساتی مووسل و کوشتنی باوکی روو ده کاته مه ریوان ئەهالی مه ریوان به به گزاده و ره عیه ته وه هه تا ده توانن ئیحترامی ده گرن، ئەم ئیحترامه زیاتر له بهر مه رکه زی دینی کاک ئەحمه دی شیخ و شیخ ماری باوکی بووه، ئیتر له و رۆژه وه په یوه ندی یه کی زۆر گه وه له بهینی شیخ مه حموود و مه لا کاکه حه مه دا په یدا ده بیت، مه لا زۆر شیفته ی ئەو نیشانه ده بیت که شیخ مه حموود کردوونی. زۆر له شیعه کانی له گه ل شیخ مه حمووده.

باوکم زۆر جار بۆی گپراومه ته وه ده یفه رموو مه لا کاکه حه مه به قه تعی هه یچ نه وه پاره و مه نفه عه تیکی لی قبول نه کردووم.

له سالی ۱۹۲۷دا که ئینگلیزه کان شیخ مه حموودیان ناچار کرد له (پیران) دابنیشیت. زۆر بی ده ست که وت، ناچار هه موو له شکره که ی بلاوه پئی کرد. حکوومه تی ئیران ته شکیلاتی له مه ریواندا کرد، له پاش به یینیک ترسی ئەوه په یدا بوو ئیران هیز بنیریته سه ر شیخ مه حموود.

ثیتر مه لاکانی مهربوان که وتنه خویمان به سهر کر دایه تی مه لاکاکه حه مه
(ناری) و هیزیکی موناسیبی مهربوانیان ناردده شاخی (دۆله به) و
(سهر دوش) ی پشتی (پیران)، ئه و هیزه به نۆره له وی مانه وه تا ئه و
مه ترسی به ره وی یه وه.

مه لاکاکه حه مه زۆر معجب بووه به شیعری (حاجی قادری کۆبی).
مامۆستا ئه حمده خواجه له باره ی (ناری) یه وه ده لیت:

که شیخ مه حمود ناچار ی دانیشن کرا له مهربوان له لایه ن
داگیر که ره ئینگلیزه کانه وه «سهره تا له دبی (وله ژیر) گیر سایه وه» له
لایه ن هه موو به گزاده و مه لا و پیاو ماقوولانی ناوچه که وه نامه ی
به خیر هاتن و پشتگیری بۆهات، هه موو نامه کان به فارسی بوون ته نها
نامه یه ک نه ییت به کوردی بوو که ئه ویش نامه ی (ناری) بوو. شیخ
مه حمود فه رموی: ئه حمده وه لآمی هه موو نامه فارسی یه کان به
کوردی بده ره وه و وه لآمی نامه که ی مه لاکاکه حه مه به فارسی. وتم:
قوربان بۆچی؟ وتی: ئه وانه ی نامه یان به فارسی بۆ ناردووم هه موویان
کورد و رۆله ی کوردن ئه مه وی به م وه لآمه جنتوئیکی ئه ده بی یان پی
بده م... بۆ مه لاکاکه حه مه ش ئه مه وی توو په ی بکه م... وتم به لئی باشه.
دوای یه ک دوو رۆژ مه لایه ک له و به ری مآله که مانه وه ده رکه وت که شیخ
چاوی پی که وت له سهر هه یوانه که راپه ری و چوو به پیره وه ده ست و
بوسیان کرد و شیخ پیش خویدا و که دانیشن شیخ وتی: ئه حمده ئه مه
مه لاکاکه حه مه ی بیلوو (ناری) یه که زۆر جار باسی ئه که م ئینجا
رووی کرده مه لاکاکه حه مه و وتی: مامۆستا ئه م ئه حمده زۆر نه گریس

و بی گوی به من نه لیم وه لآمی مه لاکاکه حه مه به کوردی بده ره وه که چی
 نهو به فارسی وه لآمت نه داته وه هه تا تو ورهت بکات (ناری) یش له
 وه لآم دا وتی: راست نه که ی نه گهر به قسه ی تو نه کات لای تو جی
 نایته وه!

مه لآ سه عیدی زما کوی پیش نویژی مزگه وتی بابه عه لی بوی
 گپرامه وه وتی: که فقی بووم له گه ل ماموستا که مدا چووینه خزمه ت
 (مه لاکاکه حه مه ی بیلو) مه جلیس گهرم بوو هه رتاوه ناتاویک
 پیریژنیک ده هات و به پیوه زور چاک له (ناری) ورد ده بووه وه و
 ده پرویشت منیش له م کاره زور سه رسام بووم شته که سی باره و
 چوار باره بووه وه منیش به چرپه به ماموستا که مم وت: بزانه نه هینی
 هانتی نهو پیریژنه به ماموستا کاکه حه مه نادرکینی؟ نه ویش وه ک من
 مه راقی بوو که به پاریز بوی چوو لیی پرسی: نه وه نهو پیریژنه بو
 وائه کات؟ (ناری) یش له وه لآم دا وتی: وازی لی بینن نه وه خو ی ون
 کردووه (مه راقه که زیادی کرد) با بوتان بگپرامه وه: چهند سالیک له مه و
 پیش نه م پیریژنه هاته مه جلیسه که مانه وه هه ر دانیشت ناچار لیم
 پرسی: خوشکم نه گهر نیشی پرسیاریکت هه یه فهرموو بیلی. وتی به لی
 باشه به لآم حه ز نه که م هه ر خو م و خو ت بین دانیشتوان به ره به ره
 چولیان کرد ماینه وه من و نهو. پیم وت: فهرموو وتی نووریکی خوایی
 چۆوه ته دل مه وه به رام به ره به تو حه ز نه که م پاشماوه ی ژیانم بو خزمه تی
 تو به سه ر به رم و تم سو پاس کارت راست بیت واپیم گه یشت وتی: من
 به وه نده رازی نابم حه ز نه که م دهستی شه رعم بخه یته سه ر و له

نزیکه وه خزمه تیکی ته اووت بکه م... مه لاکا که همه وتی: منیش
 دایکی مناله کانم نه مابوو بی خزمه ت بووم به دلّ جه زم له م کاره ده کرد
 به لام گیر وگرتی خوّم هه بوو بویه پیم وت: ناخر منیش لیت ناشارمه وه
 حه ز نه که م نه و راستی یه بزانیته که من پیاوه تیم نه ماوه و هیچ خیریک
 له من نابینیت. که چی له وه لامدا وتی: من بوّ نه وه ی ناکه م ته نها
 ده مه ویت به بی ته ماع له نزیکه وه خزمه تی باشت بکه م... وتم: ماده م
 وایه باشه. چوار پینج ساله هی ناومه. له وه وه خسته وه نه مه پیشه یه تی
 توّزیک دوور بکه ومه وه نه بی بیت و به سهرم بکاته وه و دلّیا بی له وه ی
 که هیچ نا پره حه تیم نی یه نه مه به سهرهاتی پیریمه. بابه سهرهاتیکی
 گه نجیستان بوّ بگپرمه وه ناخوش نی یه:

کوّمه لّی فه قی بووین. بوّ (بانه) ده چووین. نزیک (بانه) کانی یه کی
 لی یه له شوینیکی نه وه نده ته ختایه هه تا نه چیته سهر ته وقه سهری
 کانی یه که نازانی کی له سهری کانیه که یه، که گه یشتینه سهر ته وقه سهری
 کانی یه که دیمان فریشته یه ک له سهر کانی یه که خوی نه شوات. له
 جوانیا وه سف نا کرئ. نه وقژه نا وریشمه ی به سهر شان و ملیا شوپ
 کرد بووه وه... که ههستی به ئیمه کرد له عه زره ت حه یا و حورمه تی
 خوی وه ک شیت راپه ری و ناگای له خوی نه ماو به ره ولای ئیمه ملی نا
 و دهستی گرت به عه وره تیه وه و قیزانی: بمرن چیشکه ی ناکه ن.
 فه قی یه کی تامه زرۆی نی ره حه یته ش گورج له گیرفانی راستی یه وه
 دهسته کیکی ناماده کراوی ده رهینا و هاواری کرد: توّش روّحت
 ده رچئ تامی ناکه یت. گه راینه وه دواوه.

ئىستەش سەرسامى ئامادە كردنى ئەو دەستەكەم.
 مەلاكاكە ھەمە دەچىت بۆشارى سنە. لەوى بازارگانىك بە بۆنەى
 ھاتنى (نارى) يەوہ دەعوہ تىكى گەورە بۆ چەند مەلا و بازارگانىك
 دەكات و دەيانەوى مەلاكاكە ھەمە توورەكەن بۆيە قسە بە كچە
 مەريوانى دەلین لەو كاتەدا چای بۆ دادەننن ئەویش ھەر زۆر عاشقى
 (چای) بوو كە تەماشا دەكات چايەكە ساردە ئەویش دەست بەجى
 دەزانى سەماوەرەكە خەفە بووہ واتە كونەكانى ژىرى بە خۆلەمىش
 گىراون و ناگرەكە خەرىكە دەكوژىتەوہ بەچىلكە كونەكانى سەماوەرەكە
 پاك دەكاتەوہ دەلئت: مردووتان مرئى سنەبى سەماوەرەكە شتان وەكوو
 خوتان وايە تالە ژىرەوہ پىانەكەى جۆش ناسىننى و دەماخ پەيدا ناكات.
 مامۆستا مەلا ھەمە ئەمىن بۆى گىپرامەوہ وتى: تازە ئىجرازەى
 مەلايەتيم وەرگرتبوو چوومە خزمەت مەلاكاكە ھەمە ئامۆزگارەكەم
 بكات، دواى پىرۆزبایى فەرمووى: جاران ئەمانوت «كلموا الناس
 حسب عقولهم»، ئىستا دەبى بلىين: «كلموا الناس حسب جهولهم».
 كاك وريا قانئع وتى: باوكم لە خزمەت مەلاكاكە ھەمەى بىلوودا
 خویندووہى تى و دوستاہە تيان زۆر بەھىز بووہ. كە باوكم دەبى بە مەلاى
 دىيى (كالى) لە مەريوان، (نارى) سەرى لى دەدات. باوكم دەرامەت و
 گوزەرانى كەمىك باش بوو، رەنجبەرىكى دەبى بە مامۆستا (نارى)
 دەلئت: قوربان ماينت پى بوو؟ ئەویش لە وەلاما دەلئى: بەلئى ماينم
 پى. رەنجبەرەكەش بۆ ئەوہى بچى زىن لە ماينەكە بگريتەوہ و ئاوى
 بدات و كاو و جۆى بكا بە سەرەوہ دەچىتە دەرەوہى مالى كە ھەرچەند

ده گه ری ماینی بهرچا و ناکه ویت، ناچار دیته وه بۆ لای ناری و ده لیت:
 وا بزائم ماینه که بهرهللا بووه و هیچ دیار نی یه. ئینجا (ناری) به
 پیکه نینه وه ده لیت: رۆله ماینم پی یه، یانی به سواری پی ی خۆم
 هاتووم.

هه رکاک وریا قانیع وتی: له و سه فه ره دا (ناری) به باوکمی وت: به م
 هاتنم دلّی دوست و دوژمنم به خۆم خوش کردووه. باوکیشم وتی
 چۆن؟ ئه ویش وتی: ئه وی دوسته ئه لّی شکور مه لا کاکه حه مه گوری
 پی ماوه و ئه توانی به پی سه فه ر بکات؟ هه رچی دوژمنیشه ئه لّی: مه لا
 کاکه حه مه عومری گه یشتوو به م عومره و لاخیکی نی یه بۆ سه فه ری
 ئه م لا و ئه ولا سواری بیت.

مه لا کاکه حه مه دلّی به کچیکه وه ئه بی که سۆفی ئه وپه حمان ناویک
 و چهند که سیکی تر خوازیینی ئه که ن بۆ کوره ئاغا یه ک و سه ریش
 ئه گریت ئه ویش قه سیده یه کی هه جوویان لی ئه نووسیّت که هه ر ئه م
 به یته یان ده ست که وت:

سۆفی ئه وپه حمان که سۆفی بوو له سیقی ژووروا
 که ره به له عنه ت بی ئه لین پۆشی خه لاتنی پالتاو

- ۱ -

سووره تی یاسین که وه سفی چه زره تی له ولا ده کا
 نه هلی دلّ مایل به جیلوهی^(۱) سووره تی تاها ده کا
 خاکی بهره رگاهی قه سری گه ر به سردا کا، گه دا
 هر نه فهس نه فرهت له تاجی قه یسه ر و دارا ده کا
 ناسمان وه ک مشتتری^(۲)، هه رده م به میزانی وه فا
 که سبی هه ر شامی^(۳) به یادی ده وله تی ئه سرا ده کا
 گه ر ته سه وور کا مه سیحی ته ختی عه رشی ئه عزه می
 تا ئه به د ته رکی به یانی ره فعه تی عیسا ده کا
 نووری عیشقی تو له سه ر توری دلّی موسا مه گه ر
 دای له سه ر سینهی به شه وقی دلّ یه دی به یزا ده کا
 بوّ خه لیلان گه ر نه سیمی گولشه نی لوتفت ببی
 ناری نه مروودی به سه حنه ی (جهننه تولمه ئوا) ده کا
 تاقی کیسرا بوّ به به رقی نوری حوسنی شه ق نه بی
 سه یلی حوکمی ناری فارس زایل و پیسوا ده کا
 ئه ی حه بیبی خالیقی عالم، له ئاده م تا به تو
 ئه نبیا یه ک یه ک به یانی چه زره تی والا^(۴) ده کا

(۱) جیلوه: خوده رخستن و خوینشان دان - خود را ظاهر کردن.

(۲) مشتتری: ناوی ئه سته ره یه له ناسمان، - سیاره مشتری، کرپار - خریدار.

(۳) شام: لیره دا مه به ست له ولاتی شامه و ئیشاره یه به ئایه تی - سبحان الذی اسرى بعبده... - ژهمی نان خواردنی ئیواره یه - سرزمین شام - وعده غذای شب.

(۴) والا: بهرز، خوا - بالا - خدا - .

نیرگسی مهستی سیاهت^(۱)، عهینی (مازاغ البصر)
 شه معی بی سایه‌ی وجودت شهرحی (کرمانا) ده‌کا
 ناده می خاکی به‌سهر زومرپی مه‌له‌ک‌دا بی گومان
 تو ی سه‌به‌ب نازش به‌روتبه‌ی - علم‌الاسما - ده‌کا
 کاشفی (واللیل)ی تو پرپی په‌رچه‌می شه‌بره‌نگی تو
 نافتابی^(۲) ته‌لعه‌تت^(۳) ته‌فسیری (والضحی) ده‌کا
 نایه‌تی میعراجی پایه‌ی قابه‌قه‌وسه‌ینت عه‌جه‌ب
 وه‌سفی ئیعزازت له‌ته‌ختی نازی (أو أدنی) ده‌کا
 عه‌کسی ئه‌لفی قامه‌تی ئه‌بروته‌گه‌ر (نون والقلم)
 سیدقی مه‌وزونی که‌لامت که‌شفی (ما أوحی) ده‌کا
 با وجودی پرته‌وی میهری^(۴) جه‌مالی ئه‌نوه‌رت
 کئی خه‌یالی زیبی قه‌سر و سایه‌یی (طوبی) ده‌کا
 سه‌له‌بیلی لوتفی تو بی شک له‌عه‌رسه‌ی مه‌حشهره
 توشنه‌له‌ب، قانیع، له‌باده‌ی جامی (أعطینا) ده‌کا
 چی له‌ده‌وله‌ت‌کا، ئه‌سیری به‌ندی عیشقی ئه‌حمه‌دی
 عیشقی مه‌حموودی به‌عاشق که‌سبی ئیستیغنا ده‌کا

(۱) سیاه: په‌ش - مشکى.
 (۲) نافتاب: پوژ. خور - روز، آفتاب.
 (۳) ته‌لعه‌ت: روخسار، مه‌به‌ست هه‌لاتی پوژی رووت - روخسار، (مقصود طلوع آفتاب است).
 (۴) میهر: به‌واتا پوژ (الشمس) دیت. واته شمسی جه‌مالی - به‌معنی آفتاب، خورشید جمالش.

(ناریا) وه سفی جه لالی هه زره تی خیرالبشر
 که ی به سهد ده فتهر هه تا مه حشهر به شهر ئینشا ده کا

-۲-

چونکه هه مده ردی سوله یمانم له سیحری دیوه دا
 مه سله حهت وایه برۆم بو خۆم به هه ردو کیوه دا^(۱)
 هه رکه سی گه ره مه یلی مه حبویی به دونیا بی ده بی
 سه بری وه ک من بی له بهر ئیشی فه لاقه و چیوه دا^(۲)
 مآلی دل شیوی که تاجی عه شق بازی نایه سه ر
 واله خووی قاپی و یقار و ئیعتیباری پیوه دا
 مه وعیزه و ته زویر ئه ی دل! بیئه وه سه ر به حسی گول
 قووتی پۆحی بولبولی دل واله غونچه ی لیوه دا
 موعجیزه ی حوسنت نه بی، ئه ی ئافتابی بی نیقاب
 سو بچی سادق که ی تلوعی دا له نوژی شیوه دا
 ره هزهنی^(۳) فکرم په ناگاهی یه خه ی بگری به زور
 وه همه که س قابیل نیه، دزی، له باغی سیوه دا
 باغی: گول خه ندانی، ئه فعاً: باغه بانی، تیغلی دل
 چوو له بو غونچه ی ده می ره شماری زولفی پیوه دا

(۱) نووسرا بوو کتوو هه رده دا، وادیاره هه له یه چونکه وا جواتره.

(۲) چیوه: چیلکه ودار - نوعی چوب که برای تنبیه کردن از آن استفاده می شود.

(۳) ره هزن: ری گر، چه ته (قاطع الطريق) - راهزن.

بۆ ھەموو کەس خاوەن یەغما^(۱) بوو، شەكەرخەندەى لەبى^(۲)
 بۆ منى بى كەس جوینی ترش و تالى تىوهدا
 (ناریا) خو تەركى دنیا ئایەتى ئازادى یە
 بۆ گرفتارى لە - بیت الحزن - ی ئەم بى خىوهدا^(۳)

- ۳ -

پەقیقانم ھەموو پۆیین لە دى دا
 بە تەنھا ھەر ئەمن ماوم لە جى دا
 لە بەر دنیا نەما یادی قیامەت
 خودا چى بکەم لەمىدا، یا لەوى دا
 قەزا پۆژى شکستى دا بە مەردان^(۴)
 کە بەیداغى جیھانگیری بە (مى) دا^(۵)
 کە مەنزىل عاریەت بى عارە مەیلی
 خەرارى خارى خواری وا لە پى دا
 بە ھەر کەس تانەدا نەقدى ھەم و غەم
 بە کەس موشکیل، عەزىزما درھەمى دا

(۱) یەغما: تالان - غارت. (۲) لەب: لىو - لب.

(۳) بیت الحزن: مەبەست دنیا یە - مقصود دنیاى فانى است.

(۴) مەردان: پیاوان - مردان.

(۵) مى: مەبەست (فیکتوریا) ی شازنى بەریتانیا بوو - مقصود ملکہ ویکتوریا است.

که سێ ده‌رچوو، له داوی مه‌کری دنیا
 که مه‌ردانه ته‌لاقی سێ به سێ دا
 ته‌ماشاکه‌ن له سفره و خوانی گه‌ردوون^(۱)
 هه‌تا سه‌ر نیعمه‌تی شادی به‌کی دا
 به‌سوره‌ت پێ و زێ گه‌رچی به‌کیکن
 به‌پێ گه‌ردی سه‌فه‌ر زیبی به‌زێ دا^(۲)
 به‌لێ ته‌قسیمی ئوستادی ته‌زهل بوو^(۳)
 به‌ (دۆلاشی) ی خه‌له‌و، ئاوی به‌ (نێ) دا^(۴)
 سه‌فه‌ر مه‌ولامه‌ تا ماوم له‌مه‌ولا
 که که‌وش و گۆره‌وی و تۆزی به‌ پێ دا
 به‌ میزانی شه‌ریعه‌ت سه‌عه‌به‌ (ناری)
 مه‌داراکه‌ی له‌ به‌ینی دوو هه‌وی دا

(۱) گه‌ردوون: که‌ون. جیهان - جیهان هه‌ستی.
 (۲) زیبی به‌زێ دا: زیب: جوانی. به. له‌ هه‌مان کاتدا هه‌و نوخته‌یه‌ی که‌ له‌ سه‌ر (ز) به‌ جوانی به‌ که‌ بو (ر) - جوانی و (شادکامی).
 (۳) ئوستادی ته‌زهل: خوا - اُستاد اَذل، خدا.
 (۴) نێ و دۆلاش: دوو گوندن له‌ مه‌ریوان به‌ که‌میان به‌ خه‌له‌و خه‌رمان به‌ ناوبانگه‌ و دووه‌میان به‌ ئاش و ئاو. دیسان ئاشی ئاو له‌ کوردستان دا که‌ باو بووه‌ هه‌وسا خه‌له‌ به‌ دۆلاشاو ئاویش به‌ (نێ) دا هه‌توچۆی کردوه‌ که‌ دوو پارچه‌ن له‌ به‌شه‌کانی ئاش - دو منطقه‌ از توابع شه‌رستان مریوان.

-۴-

فلهک بو گهردوشی تو له حزه یه تهرکی جه فنا ناکا
 به قانونی نه ده ب شه رمی له خاسانی خودا ناکا^(۱)
 مه گهر نه و ماده ری شم ری سه گو بو جه هلی مه له وونه
 که واقه تهرکی غم پیدانی (ما تحت العبا) ناکا
 به ته رزی ئینو مولجه م پاره بی جه رگی که واقه حمی^(۲)
 به ئاهو سوژی سینه ی حه زینه مورته زا ناکا
 یه قینم وایه توشنه ی خوینی نه ولادی موحه ممد بوو^(۳)
 که قه ت خوئی له هه نگامه ی خروشی که ره بلا ناکا
 به بی میهری، به لی مه شه ووری ئافاقه، فلهک بو یه
 له شاه ی نه نبیا شه رمی، له فرزه نده ی حه یا ناکا
 ده سا با بیینه وه سه ر واقعه ی سالاری دین په روه ر
 نه گهرچی خامه عوشریکیش له عینوانی نه دا ناکا^(۴)
 حه فیدی حه زره تی کاک نه حمده ی قوتبی سلیمانی
 که بی ئیمدادی فه یزی به رگی گول نه شته و نوما ناکا
 له شاری موصل و سه لی به نه نواری شه هاده ت بوو
 به لی روتبه ی شه هاده ت، تهرکی ئالی موصل فی ناکا

(۱) به ریز شیخ سه عیدی حه فید له ۱۹۱۰ز له موصل کوژرا.

- شیخ بزگوار سعید حفید در ۱۹۱۰ در موصل شهید شد.

(۲) ئینو مولجه م: عبدالرحمن کویری مولجه م که حه زره تی عه لی شه هید کرد و پارچه پارچه یان کرد - عبدالرحمان ابن ابن ملجم، فردی ناپاک بو ده که حضرت علی را شهید کرد.

(۳) توشنه: تینوو - تشنه.

(۴) خامه: پینووس. قه له م - قلم.

حوسه یین ئاسا له مهوجی خوین دا په یوهسته فهرموویه
 دهسا بو کهس خه یالی (من سقانی، قدنجا) ناکا^(۱)
 نه گهر دابی موسلمانی وهها بی وهک له موصل دا
 به حوسنی دینی ئیسلامی، فهرهنگی ئیعتینا ناکا
 عیباداتی گروھی موددهعی بهد تینهت و عاسی^(۲)
 له دیوانی جهزا بی شک به قه دیهک جو بهها ناکا
 مه گهر موصل به ئاهی حه زره تی - زههرا - سه روبن بی
 وه ئیلا قه تلئ ئالی زه خمی ئه هلی دل دهوا ناکا
 عه جهب ماوم له سوککانی فه له ک، په عنی مه له ک بوچی؟
 که ئه مری ته عزیه ی ئیسلامی ئه م میحنهت سهرا ناکا
 که سی یهک زه پره ئیمانی له دل دابی به ئیمانم
 قبوولی بورده باری زیلله تی ئه م ماجهرا ناکا^(۳)
 نه ماوه ئابروو بو ئه هلی گول عه نهر له عالهم دا^(۴)
 به بی شک جوو له مه ولاره له قوتبیش مه رحه با ناکا
 سلیمانی به بی - نی - واقیعه ن ته سفیری سه لمایه^(۵)
 که ئه هلی وهک زه عیفه ی بی هونهر مه یلی غهزا ناکا

(۱) من سقانی قدنجا: ئهوی ئاوی دام رزگاری بوو - کسی به من آب داد رستگار شد.
 (۲) گروه: کۆمهڵ - اجتماع.
 (۳) بورده بار: ئارام و ئوقره - صبور.
 (۴) گول عه نهر: هموو ناوچه ی شاره زووری جارن که پایته خته که ی خورمال بوو -
 تمام سرزمین شهره زور قدیم که مرکز آن خرمال بوده است.
 (۵) واته سلیمانی به بی (نی) سلیمایه که بچووک کراوه ی (سه لما) یه - اسم مصغر
 سلیمانی که ابتدا سلما و سپس سلیمایه بوده است.

ئەگەر گۆل ئاڤرووی مابێ، ئەبێ هەر سەر بە زانووی بێ^(۱)
 ئەگەر عیرفانی بێ بولبول بە روی گۆلدا نەوا ناکا
 ئەگەر قومری درۆ ناکا لە دەردی هیچرە نالینی
 لە دەوری گۆل لە گۆلشەندا بە جوز نەعرە ی بەبا ناکا
 سەبووری لازمە تا پڕۆژی مەحشەر (ناریا) هەرگیز
 فوغان و شیوەنت جەبری زەلیلی مامضی ناکا^(۲)

- ۵ -

ئەم غەزەلە ی بۆ بابە عەلی شێخ مەحمودی حەفید نووسیوە
 کە لە و کاتەدا لە میسر ئە ی خویند
 تا قییلەیی من و الە مەقاماتی سەفەردا
 یارەببێ نەبێ خاتری هەرگیز لە خەتەردا
 گەر سەرفی غەمم بێ بە دەمی عومری عەزیزم
 نالێ ئە حەدی، نەقدی حەياتی بە زەرەردا^(۳)
 بپروامە کە، وەک ئەهلی سلیمانی یو کەرکوک
 کەس دەوڵەتی ئیمانی بە سلق و بە گەزەردا^(۴)

(۱) زانو: ئەژنۆ - زانو.

(۲) جەبر: یانی گرتنەووە و شکستە ی زەلیلی رابوردوو - قەر و زور.

(۳) ئە حەدی: کەسێ، یە کێ - یەک نفر.

(۴) گەزەر: گنیزەر - نام نوعی سیزی است که شکل ان شبیه سیبزمینی است.

بۆ تۆ ئه گهری بولبولی دل کووچه به کووچه
 بیچاره له بهر تۆزی سهفه، غهرقه له گهردا
 مهیلی غهزهلم ناوته - پیچال - ی هم و غهم^(۱)
 دل خالی یه ئه مرۆ، چه له بهیتا، چه له فهدا
 تا خاتری من میسه له بۆ عه کسی جه مالت
 لای ئه هلی خیره، عهینی (خدیو)م له نه زهدا^(۲)
 بۆچی نیه ئاساری سه وادی په قه می تۆ^(۳)
 وه ک سورمه هه تا په ونه قی بینش به به سه ردا^(۴) و^(۵)

- ۶ -

مه لاباقرا مه لاباقور به هه ردوو دهست به سه ردادا
 له مه ولا تا ئه بهد نابن سه ری بی موو، به به ردادا^(۶)
 به بی بوون و وجودی موسته میع، خاریج له قانونه
 (ئهمین المیلله) بۆچی وه عزی پووج و بی سه مه ر دادا

(۱) پیچال: ئه و چاله یه له ژیر پئی جۆلادا ته ونی له سه ر ئه کات - چاله مخصوصی است که بافنده جولا (نوعی بافندگی گلیم) هنگام کار از آن استفاده می کند.

(۲) خیره: ژیری. عه قل. هۆش - خردمندی.

(۳) سه واد: خوینه واری، وه مه به ست لیره دا نامه ناردنه - معلومات.

(۴) بینش: بینین - بصیرت و بینایی. (۵) به صه ر: چاو - بینایی چشم.

(۶) ئه م هه لبه ستی به بۆ نه ی هاتی یه کیکه وه بووه بۆ ئه و ناوچه یه که ادعای شینخی یه تی کردووه و داوای هینشته وه ی قژ و سه رو پرچی لئێ کردون کاری دیوانه گه ری.

ده‌بی بیۆچی بکه‌ن باوهر که عالهم دوژمنی شیخه
 شه‌که‌ر ئه‌و وه‌خته مه‌قبوولّه، که هه‌مدهم بی له‌گه‌ل چادا
 وه‌کوو من بو غولامی هه‌زرتی شاهی حیسامه‌ددین
 نه‌گه‌رچی سوژی په‌روانه شو‌عاعی قه‌ت به‌شه‌م نادا
 (توجه) بو دلی دانا و عاقل چاکه‌ نه‌ک جاهیل
 په‌ره‌ی گول دیته جونبوش، نه‌ک خه‌راری موو له‌ به‌ر بادا^(۱)
 برۆ ده‌رویش! ده‌فیکری لوقمه‌یی شام و نه‌هارت که
 په‌واجی جاوی تو، نه‌قسی به‌ یاقوت و گوهر نادا
 ده‌بی دانا به‌ عیلمی مه‌عریفه‌ت هه‌نگامی ئیحسانی
 به‌ تووتی: قه‌ندو، بولبول: گول، به‌وشر: خارو، گا: کادا^(۲)
 نه‌تو فیکر و خه‌یالت، مه‌شکه‌په‌ش بوو^(۳)؛ که‌ی ده‌بی پر بی؟
 نه‌من سه‌رفی حیاتم بوو، له‌ که‌شفی عیلم و ته‌قوادا
 له‌ بو ته‌حقیق و هه‌فزی مه‌سه‌له‌ی شه‌رعی له‌ قورئاندا
 نه‌تو نونت له‌ به‌ر کرد و نه‌من جیلوهم به‌ تاها‌دا^(۴)
 به‌ پرچ و ذیکر و مارو ده‌ف خه‌واریق خه‌رقه‌یی ناژی
 لیباسی سه‌لته‌نه‌ت رانی ویلایه‌ت وا له‌ به‌ر شادا

(۱) جونبوش: جموجوول و گه‌ران مه‌به‌س جو‌ش و خروشه - تحرک.

(۲) خار: دپک - خار.

(۳) مه‌شکه‌په‌ش: گه‌ده - کیسه‌ای که شیر را داخل آن به هم می‌زنند و از شیر فراورده‌های دیگری از جمله کره و... می‌گیرند.

(۴) نون: لیره‌دا مه‌به‌ست سوره‌تی (نون والقلم) ه له‌ دوایدا ده‌لی به (طاها) دا مه‌به‌ستی له‌ سوره‌تی (طه) یه له‌ قورئانی پیرۆزدا - مقصود دو سوره از سوره‌های قرآن کریم است سوره «ن والقلم» و سوره طه.

عه قیده م سا بیه تو، باتیل نیه نیژم هه تا ماوم
 له هه نگامی فیراغت، یا له وهختی شور و غه و غادا
 (بهاء الدین) ه، مه ولامه حیسامه ددینه، ئاغامه (۱)
 چه ئاغایه که سولتانی ی به فه پراشانی ده رگادا
 خه یالی خاوه، جه زبی دل، به زه رگ و ورگی چوچانی (۲)
 مه حاله ماری جه علی مودده عی ئیلزامی (موسی) دا
 بفه رموو تا خه لیفت ره سمی ئینسانی به جی بیئی
 له هه رلایه نه لئین سه یید، به نه سخی شهرعی (فتوی) دا
 به ته نیا تف له نیو ده م کردن و قه نداو و ده رخستن
 خه لک پرووتکات و پاروی زل له سه دری و گوشتی شه ک بادا (۳)
 خه تای تو به له نیو پیستی مه را، گورگت له مه ر به ردا
 نه تو ی له تمهت به (شاهی نه قشبه ند) و غه وئی به غدادا (۴)
 خودا وهختی که کردی قسمه تی وه زعی هه موو عالم
 حواسی دووی به نه حوه ل، ره سمی بی شهرمی به نه عمادا
 به دل قوربانی ئالی عارقم، شهرعه ن به ته عزیمی
 غولامی سه ییدیکم من له شهرعی جه ددی لانا دا

(۱) مه ولامه: گه و ره و سه ردارمه - سرور من است.

(۲) چوچانی: تیره یه که له ناوچه ی مه ریوان - تیره ای در شهرستان مریوان می باشند.

(۳) سه دری: برنجیکی در یژ کوله ی بون خوشه له کوردستانی باکور بایه خی زوره - نوعی برنج خوشبو و معطر که در کردستان شمالی استفاده از آن زیاد است.

(۴) له تمه: زاله. شه په ئلاغه. چه پوک - سیلی.

تەریقەى قادرى كەى؟ زددى ئەحكامى شەرىعەت بوو
خودا دىوانە پروپەش كا، كە جارى دا بە دنيا دا
غەرەز دىلسۆزم و تاكوو بە من سەيد نەلى سۆزى (۱)
لە بەرچى؟ تۆلە ئەولادى سەحيفەى وە عزى خۆت لادا

- ۷ -

بى قەباحەت گەر حەوالەى تىرى موژگانم ئەكا
مەنعى ناكەم، خۆشە فریادم، بە خۆش خوانم ئەكا
من كە مەجبورم، بە مەحكومى غولامانى دەرى
شۆرشى عىشقى روخى، موحتاجى دەربانم ئەكا (۲) و (۳)
گەر بە تىرى عىشوه جەرگم پارەكا، گاهى بە ناز
مالى ئاوابى بە خەندەى لىوى دەرمانم ئەكا
من شكاتى دل پەريشانىم لە گىسوى كردووه (۴)
ئەو حەوالەى مەحكەمەى زولفى پەريشانم ئەكا
من بە خۆشخوانى كە مەشهوورم لە باغى عىشودا (۵)
ئەو بە سوختەى بلبلى بى نوتق و نادانم ئەكا (۶)

(۱) سۆزى: بە يانى. سەينى. ھەروەھا بە واتا شەوق و كنايە بە لە (صبر و تحمل) بەرامبەر ناخۆشى بە واتاى سوتاندنىش دىت - فردا صبح. از معانى ديگر آن كنايه از صبر و تحمل در شدايد و نيز سوزاندن.
(۲) روخ: روو - رُخ.
(۳) دەربان: بەردەرگا - نگهبان در.
(۴) گىسوو: ئە گرىجە - گىسو.
(۵) خۆشخوانى: فەساحەت و بەلاغەت - فصاحت و بلاغت.
(۶) سوختە: فەقەت يەك لە سەرەتاي خويندان دا بى و تازه دەستى بى كرد بى - فقيه مېندى.

من له گۆشەى مەدرەسەى عىشقى مەسائىل حەل ئەكەم
 ئەو بە شاگردى خەلىفەى دەرسى تىفلانم ئەكا
 من بە ئوممىدى عەقىقى لىوى حەككاكى ئەكەم^(۱)
 ئەو بە تىفلى عاشقى نارنجى بۆستانم ئەكا^(۲)
 با موشىرى چاۋەكەى پىرسى لە خۆنكارى موژەى
 لەشكرى غەمزەى لەسەرچى تىرەبارانم ئەكا؟
 گۆلشەنى حوسنى كە چونكە ئاۋى ئەشكى دىدەمە^(۳) و^(۴)
 خەتتى رەعدى نالەو و گىريان و بارانم ئەكا
 مىم دەمى و ئەلف بىنى، چىمە زولفى عەنبەرى
 تا ۋەزىفەم بىى لە پروويا، بەندە فرمانم ئەكا
 ۋا موشەۋۋەش بوو، ۋەكوو حالم، خەيالم (نارىيا)
 ھەر ۋەكوو ۋەحشى، بەشەر ۋەحشەت لە ديوانم ئەكا

- ۸ -

بولبولى دل بۆ خەيالى نىكتە پەروازى ئەكا
 تو خودا كىى ۋا دەزانىى خونچەدەم پازى ئەكا

(۱) عقيق: ياقوت - ياقوت. (۲) بۆستان: باخ و باخات - باغ و بۇستان.

(۳) و (۶) ئەشك: فرمىسك. دىدە: چاۋ - اشك چشم.

لهشکری شاماتی زولفه بینی له گهردوش دا ده لئی (۱)
 عهسکه ری سولتانی رۆمه و مهشقی سه ربازی نه کا
 موغ به چهی خالی له سه رگول ئاته شی لیوی له لام
 ساحیری هیندوستانه ئاتاش نه ندازی نه کا (۲)
 سوچه تی نه مشه و په شیوی روومه تی گیراوی به
 نه وچه بهش زاده ی قوله، هه رکه سبی غه ممازی نه کا (۳)
 بو له سه ردانم هه میشه، تیغی عیشوه ی حازره (۴)
 من به قوربانی، به شه هدی لیوی شانازی نه کا (۵)
 قازیی و مفتی ده لئین، یانی هه رامه سوچه تی
 پرووی نه وه رهش بی به قه ولی موفتی و قازی نه کا
 بیته سه رپه وتی کومه تی (۶) به یتیی خوش ته علیمی (۷) من
 هه رکه سی و نه سپی ته بهی فییره رمبازی نه کا
 و نه زانم بی نه ده ب نابی نه گهر (ناری) بلئی
 نه م غه زه لمانه له له هجه ی شیخی شیرازی نه کا (۸)

-
- (۱) گهردش: گه ران. جولاندن - گهردش.
 (۲) ئاته ش: ئاور. ئاگر. ئار - آتش.
 (۳) غه مماز: به ناز و عیشوه - عشوه گر.
 (۴) تیغ: چه قو - چاقو.
 (۵) شه هد: هه نگوین - مقصود غسل است.
 (۶) کومه یت: نه سپی خوشپه و - اسب چالاک.
 (۷) تعلیم: فیر کردن - تعلیم، یاد دادن.
 (۸) شیرازی: مه به ست (حافظی شیرازی به) - مقصود شیخ حافظ شیرازی است.

-۹-

تووتی دلّم که شیوهن و فریاد و پوئه کا
 فیکر و خه یالی قهندی^(۱) به یاناتی توئه کا
 بو ئیتیحادی ئیسم و دهوله تی جیسمت له نیوی دل
 جه یحونوی دیده عارز و پروو شوست و شوئه کا^(۲)
 نووکی موژه له مه عده نی مه عموری چاوه که م^(۳) و^(۴)
 بو توئه دیده له عل و گوهر، گردو کوئه کا
 پوحم به یادی پوژی و یسالت به هر شهوی
 سهیری قسوری دایره که ی هشت و نوئه کا
 وهک عه نده لیبی^(۵) باخی ئیره م دلّ به هر وه رقی
 خونچه ی که لامی باغی له بت جست و جوئه کا
 شقی بوو مه می به دامه نی مه مدوح و عه کسی^(۶) (دوو)
 خه تمه له ناوی یاوه ری من گفتوگوئه کا
 (ناری) له شهوقی له بی توئه له م ده مه
 شوخی به قهند و یاری به توژی گه زوئه کا

(۱) قهند: شه کری کلّو - قند.

(۲) عارز: پروو، دم و چاو - رُخسار، صورت.

(۳) موژه: برزانگ - مژه. (۴) مه عمور: تاوه دان - آبادان.

(۵) عه نده لیب: بولبول - شالور - بلبل.

(۶) ئەم موعه مایه که خوا لئی خوشبوو مه لا کا که حه مه فەرموویه تی ئاوایه: مه م که

دوو میمه له ت بوو، دامه نی مه مدوح که (ح) یه که وته به بیان و کردیه (محم) وه

(دوو) ومان هه لگتیرایه وه بوو به (وود) خرایه سر (محم) بوو به (محمود).

- ۱۰ -

چاوه کهم لاده له سهر کولمت نیقاب^(۱)
 باخه جالّهت بی له پروتا ئافتاب^(۲)
 مهستی عیشقم، پیم مه لئی مهستی مه یه
 عاشقی بیدار و سهر مهستی شه راب
 وا به شوعلهی ئاگری روخساری تو
 جه رگو دل برژاوه بو تو، وه ک که باب
 زولفه، یا ماره، له سهر گه نجی روخت
 دووکه لئی ئاهی منه، یا میشکی ناب^(۳)
 نای بریتو دادی من، یا زولمی تو
 غهیری حوکمی مه حکمه مهی رژی حساب
 په رچه مه، یا توره بی شاهانه یه
 یا سه وادی نامه بی شهلی عه زاب
 سه همه، یا موژگانه، یا تیری قه زا
 لیوه یا یاقووته، یا له علی موزاب^(۴)
 قه وسه، یا ئه برویه، یا شمشیری زال
 یا کهمانی روسته مه پر پیچ و تاب

(۱) نیقاب: په چه - نقاب.
 (۲) ئافتاب: خور: پرژ - خورشید، روز.
 (۳) میشکی ناب: خوینی ره شی بون خوشی ناوکی ئاسکه، میشکی خالس: شه و ماده
 بون خوشه به که له و خوینه که له ناوکی ئاسکی (خه تاو خه تن) ده که وینه سهر به رد
 دورست ده کریت - مشک که از نافت آهوی ختنی به دست می آید و از عطرهاى بسیار
 خوشبوست.
 (۴) موزاب: موزاب: تو اوه - مذاب.

بۆ نەبوو پەحمت؟ بە حالی من دەمی
تا بە کەمی، چاوما لە (ناری) ئیجتیناب (۱)

* * *

- ۱۱ -

ئەم غەزەلەش بۆ بابە ئەلی کۆری شیخ مەحمودی حەفیدزادە یە
بە بۆنە ی نیازی ژن هینانیە وە لە کێژیکی عەرەب
پوژی عیشووە و عوشرەت و عەیش و تەرەب
ئە ی موبارە ک بی لە تۆ شوخی عەرەب
لە م مەقامە لازمە تەبیریکی تۆ
گەر حەریفی بی کچ و عالی نەسەب
دەم وە کوو گۆل، غەبغەبی هەر وە ک ترنج
قامەتی وە ک نەخل و مەمکی وە ک پوتەب
کافیە بۆ سوجەت و هەم شافی یە (۲) و (۳)
بۆ غەمی تەنهایی و شیرین لە قەب
قەوسی ئەبرۆی وە ک کەمانی حەیدەری
پووی بە لووسی، هەر وە کوو لە وحی زەھەب
بیگرە و بیخە و گۆلۆلی کە وە کوو
کوولە کەمی دەوریش و خورما و عەنەب

(۱) ئیجتیناب: دورە پەرتیزی - دوری کردن.

(۲) کافیە: ناوی کێژە عەرەبە کە یە - اسم دختر بە زبان عربی.

(۳) شافیە و کافیەش ناوی دوو کتیی زانستی ئابن - دو کتاب دینی و علمی.

بیخه شیوهن هەر وه کوو باوک نه ماو
 چرکه چرکی پینخه، وه ک چیتی حه له ب (۱)
 بیخه ره ژپر حه مله یی حه مدانه وه
 بیکه گالته و تئی ترنجینه به گه پ
 سووری سهر خرپ بیته ره قس و پئی که نین
 لووتی هه لماسی و ره قی که وه ک حه ته ب
 بیدره بهر زه رگی تیژی قادری
 پئی بکییشه حه یی یا لیلعه جه ب
 هەر وه کوو حه ککاکای دانا هه ل که نه
 نه خشی (وامت) له لیوی نه وه به قه پ (۲)
 هەر وه کوو جو لا شه پیتکه ی پیوه ده
 لابه ره په رده ی سه را په رده ی نه ده ب
 مه سله حه ت وایه قلی لی بکه ی به فل
 تا هه تا ماوه له تونه گری عه ته ب
 حه مله یی شیرانه چاکه تا بللی
 انه لیث شجیع منتخب (۳)
 دوور له تو - ناری - به بی کهس ماوه تو
 بی حه واس و عه قل و ئیدراک و نه ده ب

(۱) چیت: جو ره قوماشیکی تایه تی به بو ئافره ت - نوعی پارچه زانه.

(۲) وامت: هاوار مردم.

(۳) انه لیث شجیع منتخب: به راستی شیرینکی زور ئازا و هه لپوارده یه - به راستی مانند شیر شجاع است.

- ۱۲ -

ئەى كەوكەبى بورجى فەلە كۆلئە تەسى مەكتەب
 دارايسى ھونەر، شىرى عەرەب، بازى موئەد دەب
 تووتى دلە موشتاقە، لە بۆقەندى جەمالت
 ۋەك لىوى گەدا، بۆقەندە حى شەھدى لەبالەب
 ئەم خاكە كە قووتى شەرەفى ماوہ لە بەينا
 خالیکە لە - س - ھەم لە كۆلەى جەھلى مورە ككەب
 پەيدا بکە ئەھلى شەرەف و روولە شەرەف كەن
 ئەلقابى عەزىزى بە خەيالانى مورە تەب
 گوى مەگرە لە تەقرىرى زولەيخايى ھەوہس تۆ
 تا پارە نەبى جامەبى تەقوايسى موختەب
 بى شىك سەبەبى فىرقەتى جانانە كەوا بوو
 يەعقوبى فەلەك، قامەتى خەم، پشتى موحدە دەب
 (نارى) دلە كەى كەوتە ئەنىو چاھى فىراقت (۱) و (۲) و (۳)
 پەروانە سىفەت ئىستە بە سووتانە موعدە ززەب

- ۱۳ -

مات و پەشىوم نەما سەبر و قەرار و شەكيب (۲)
 چونكە عىلاجى نەبوو دەردى دللى بى تەبیب

(۱) و (۲) و (۳) ئەنىو: لە ناو. چاھ: چال. فىراقت: دوور كەوتە ھوت - درون. چاھ.
 دورى و فراق تو. (۲) شەكيب: تۆقرە - صبر.

فرموته بی زوو به زوو، بیکه به کارم عهدو^(۱)
 غاره تی^(۲) دینم به دوو نیږگسی جادوو فریب^(۳)
 ئەشکم^(۴) ئەگەر وهک مه یه، نالهم ئەگەر وهک نه یه
 روومه ئەگەر وهک به یه^(۵)، پاکی له داخی ره قیب^(۶)
 روومه تی ره خشانه، یا، ماهی دره خشانه، یا
 له علی به ده خشانه، یا، لاله یی لئوی حه بیب
 زولفی له دوولا به لا، خه تی چه لیا^(۷)، نوما^(۸)
 نافیی به بۆ ماسیوا، ناهی یه بۆ هر سه لیب
 باغی ئیره م روویه تی، میشکی خه تا، موویه تی
 دیده یی جادوو یه تی، ره هزهنی یار و غه ریب
 (ناری) ئەگەر عاقلی، بۆ له خودا غافللی
 حه یفه ئەگەر کامللی، بی ئەده بی بۆ ئەدیب

- ۱۴ -

بۆ شیخانی ته ویلله و بیاره یه
 پاکه تی شیرین مه فادی حه زره تی شاهانه هات
 ههروه کوو تسووتی به کوئی قه نده وه مهردانه هات

(۱) عهدو: دوژمن - دشمن.
 (۲) غاره ت: تالان کردن - به یغما بردن.
 (۳) فریب: فریو - گول زدن.
 (۴) ئەشکم: فرمیسک - اشک.
 (۵) به یه: به هی یه - به.
 (۶) ره قیب: ناحهز - رقیب.
 (۷) چه لیب: سه لیب - صلیب.
 (۸) نوما: تاشکرا - آشکار.

بو موباره کبایی ئەم عەیش و سرور و عوشەرەتە
 تايەفەي ئاغاوو بەگلەر، عەشرەت و بیگانە هات
 جەمعی دەرویش و مەلا و سوڤی لەگەڵ ئەهلی تەریق
 ساقی و مەینۆش و مەست و (مورشید)ی مەیخانە هات
 دەف زەن و شمشال زەن و سەرپاکی دەنگخۆشی وولات
 شیت و سەرعی گیژ و غافل، عاقل و فەرزانە هات
 سەر بە پرچ و دەس بە زەرگ و مل بە رەشمار و بەلئی
 سەف بە سەف دەم پر لە ئاگر، تا قمی دیوانە هات
 پرچی دەرویش و چرا تیکەڵ بە یەک بوو بوو بە شو
 نورو زولمەت هاتە پیش و بو سەما پەروانە هات
 بەرخ و می، هی هی ی بەران و کاو پرو شەک بی حساب
 قەند^(۱) بە خەروار و خەرارو (دووبەرە) ی پر، شانە، هات^(۲)
 سەد ژن و سەد پیرەژن، دووسەد کچی نەرم و نیان
 سەد منالی بی کەس و کەس داری دووسالانە هات
 سەد لە جوو، یەک سەد لە تەرسا، سەد لە پەهبانی مەجووس
 سەد لە گەورە ی بت پەرست و سادە پوومەستانە هات
 سەد قتوو ئەنواعی عەتری، سەد لە شووشە ی پر گولاو
 سەد چەپک خونچە و وەنەوشە و نیرگس و ریحانە هات

(۱) قەند: شە کری کلۆ - قند.

(۲) دووبەرە: دووبەرە ی هەنگوین - دو قسمت از غسل.

موفتی بۆ فتوا به نهی، قازی له بۆ تهحلیلی مهی
سه د موده پریس بۆ ئییاحهی به زمی ئهم مهیدانه هات
بوو به رۆژی جهژن و شادی، وه ک جلوسی پادشا
هاتی (ناری) بوو له سایه ی تۆ، کهوا ئازانه هات

-۱۵-

گیان به ئیستیقبالی بۆ سه ر لیوه کهم هات و نه هات
بوو به شیوه ن شادمانی، رۆحی من پۆژی مه مات
بۆ وه فاتم، گهر وه فایی کا به هاتن، یه ک نه فس
لازمه دهسته و دۆعایم، تا ئه به د من بۆ وه فات
کافری زولفت به ئاهم، که ی له مولکی پۆمی پروت
دهرده چیی تا کۆمه کی بیی له شکری خالی (سیات)
ده ولته تی حوزنی من و خهرمانی حوسنی تۆ عه جه ب
که س نه بوو جارئ له هه ردوو پیی بگا په سمی زه کات
بیی شو عاعی شه مسی روخسارت له بۆکی حل ده بیی
هه نده سه ی خالی سه حیفه ی عاریزی حیکمه ت نومات
که ی به ئوممیدی حه یاتم، دوور له شه هدی لیوی تۆ
زولمه تی زولفت که ده وره ی دا له سه ر چه شمه ی حه یات^(۱)

(۱) چه شمه ی حه یات: وا مه شهوره که سه رچاوه ی ژیان مه ژدیهایه کی گه وره ی ره شی
تیا به، ئه میش زولفی ره شی یاری داناوه له جۆی ئه و ئه ژدیهایه و دهم و لیویشی داناوه به

فهوجی تورکانت عهجهب چالاکه بوّ تهسخیری دلّ
 شوّرهتی ئافاقه ئاری، زهمزه مهی فهتھی سوپات
 گهر شکستی دا به شهککهر لیوی ئالّ و گهردنت
 بیّره واجی دا به شووشه‌ی شه‌ر بهت و شووشه‌ی نه‌بات
 وا غوبار ئه‌نگیزه بوّ ئامانجی دلّ تیری موژهت
 ئافتابی پروومه‌تی پووشیوه، گهردی توّ تیات
 ماهی پووخسارت که جیلوهی دا له شامی په‌رچه‌ما
 روژ به پروو زهردی له مه‌شریق دا به‌ره و مه‌غریب هه‌لات
 خالی دانه‌ی بولبولی دلّ، زولفی خاوی داوی به
 که‌ی ده‌بی (ناری) له داوی خاوی مورغی دلّ نه‌جات

* * *

- ۱۶ -

ئه‌ی ئه‌من قوربانی خاکی خانه‌قات
 قوتبی کامیل، مورشیدی شیرین سیفات
 شاه‌ی ته‌خت ئارایی مولکی مه‌عریفهت
 شه‌مع‌ی پر ته‌وبه‌خشی ئه‌ربابی نه‌جات

﴿﴾

سه‌رچاوه‌ی ژیان. بویه (ناری) به هیوای ژیان نیه و به ته‌مایشی نایبیت - مطابق نظر قُدا
 مشهور بوده است که داخل سرچشمه‌ حیات و زندگی ازدهایی بزرگ و سیاه قرار گرفته
 است و ناری در اینجا زُلف یار را به آن ازدها تشبیه کرده است و دهن و لبها را به
 سرچشمه‌ زندگی تشبیه کرده است و به این خاطر ناری به امید زندگی فانی نبوده و
 نخواهد بود.

لایه قی ئەمرۆ له بۆ تەفسیری - نوون -
 شاریحی بۆ - مائیدە - و سووپرە ی - بەرات -
 شک نیە مەنزوری زومپرە ی ئەولیا م
 گەر بگا دەستم بە داوینی کەوات
 ساعەتی گەر دەس بەدا فەیزی حزوور
 بەک دەقیقە قییمەتە بۆ سەد سەعات
 ئانی - ئەو - نادەم بە سەد ئانە ی رەواج
 ئانیە ی نادەم بە سەد کاسە ی نەبات
 تۆ بە دل کانی وەفا، من بی وفا
 بی وەفای من بە قوربانی وەفات
 پروکنی ئادابی شەریعەت تائە بەد
 مۆنەدیم نابی بە تەئویلاتی لات
 وا لە گەردوش دا وەکوو پەروانە دل
 مایلی سووتانە، بۆ شەمعی لیاقت
 شافی یە بۆ دەردی بی کەس یادی پیر
 کافی یە بۆ بی ئەوا، گەنجی لەقات
 بۆ کەسانی کەسبی هاتی بوو کەهات
 بۆ یەکی وەک من نەهاتی بوو، نەهات
 نەزمی بیری وەک گۆلی بی ئاوو سیس
 رەغبەتی فەوتاو، لای ئەهلی وولات

- ۱۷ -

هه تا پروئیهت نه کهم شیوهی هیلالی فهوجی دهربانت
 نه من دوورم له ئیفتاری سروروی جه ژنی قوربانت
 به سهر سه رما فهلهک هه وری غه می به و ته رزه کی شاهه
 نه ماوه بینشی به دری پوخی په خشانی تابانت
 له عهرسه ی زیلله تا نابیی نه جاتی دل له دهس غه م بی
 به بی ئیمدادی جه ولانی، خه می چالاکی چه وگانت
 موقیمی ئاستانی په فعه تم وهک جه م ئه گه ریهک ده م
 ببینم سوپه تی عه کست له سه فحه ی جامی ئه یوانت^(۱)
 به میقرازی ته بیعت ببیرم، واچاکه بی دۆزم^(۲)
 به ماکینه ی سه ناخوانی، غه زهل بو فره شی هه یوانت^(۳)
 له شاری سینه دل دارول ئه مانه بو غه می هیجره ت^(۴)
 به حیکمه ت دارول ئیحسانه، ئه ساسی به یتولئه حزانت^(۵) و^(۶)
 گریانی^(۷) سه بووریم چاکه^(۸) وهک بولبول له شه وقی گول
 نمونه ی چاکه ئه م چاکه، به یادی چاکی دامانت

(۱) جامی ئه یوانت: مه به ست جامی جه مه - جام جم.

(۲) بیدۆزم: بیدوزم. ته رتیبی بدهم. (۳) غه زهل: شیعر - شعر.

(۴) شاری سینه: زه م و هیجایه کی ناسکه بو شاری سته - شهر سنندج..

(۵) داروالامان و داروالاحسان: ناوی دوو مزگه وته له شاری سته له کوردستانی ئیران

- دو مسجد بزرگ در شهر سنندج از شهرهای کردستان ایران.

(۶) بیت الاحزان: مه به ست دنیا یه که پره له ئاشووب و ناره حه تی هه رده م - مقصود

دنیا است که همیشه پُر از فتنه و آشوب و مشکلات است.

(۷) گریبان: یه خه، به روک - یقه.

بلووکى (۹) خاکى ئىرانسى خەيالاتم پەرىشانە
 بە سەبكى (۱۰) نەزىمى مەشرووطەى پەھەندەى (۱۱) دەردى ھىجرانت
 دلى (نارى) بەسانى غونچە (۱۲) تەنگە گەرنە كە يارى
 نەسىمى دل نەوازى غەم، گودازى (۱۳) بادى دامانت

- ۱۸ -

«بەندى يەكەم»

ئەى خاكى وەتەن بۆچى نەما شىۋەى پارت؟
 بۆ بوو بە شەوى زولمەت و تارىكە نەھارت؟
 بۆ باسى نەما دەفتەرى ئەھكامى ئىلاھى؟
 بۆ يادى خودا وا لە گورىزا لە كەنارت؟
 بۆ عاجز و بىزارى لە مەعشوقەى تەقوا؟
 بۆ پىرەژنى كۆنە ھەوا بوو بوو بە يارت؟
 ھەك بازى جەفاكارى ستم پىشەى نەمروود
 بۆ تەبرى سەفا، مورغى جەفا، بوو بە شكار؟
 سابۆچى نەكەم شىۋەنى گول، سىسە لە باغا؟
 دل بۆچى نەكەم لەت لەت و سەد پارە لە داغا؟

(۸) چاكە: پارچە پارچە يە. دادراۋە - تگە تگە شەدە است.

(۹) بلووك: لەشكر. سوپا - لشكر، سپاھ.

(۱۰) سەبكى: سووك - سبكى.

(۱۱) رەھەندە: دەر بەدەر - راندە شەدە.

(۱۲) سانى غونچە: ۋەك غونچە، خونچە ئاسا - بە مانند غنچە.

(۱۳) گوداز: سۆز. سووتان - گداختن.

«بەندى دووهم»

ئەي خاكى وەتەن، بۆچى نەما پەونەقى جاران؟
 بۇ قاتى يە پەسم و پەووشى سوجبەتى ياران؟
 بۆبى ئەسەرە، پەونەقى بازارى دىانەت؟
 بۇ حوسنى عەمەل ھىچى نەما يەك لە ھەزاران؟
 بۇ دەنگى نىە جەزبەيى سۆفى لە سەحەردا؟
 يا شوكرى غەنى، سەبرى فەقىران و ھەزاران؟
 كوا شوپشى دەرويشى و تەھلىلە شەو و پوژ؟
 كوا نەعرەيى دىوانە، وەكوو پەعدى بەھاران؟
 عاجز مەبە لەم تەبعى كەچ و حالەتى بەد خووت؟
 بى پەردە، نەبى بى ئەدەبى، تف لە سەر و رووت

«بەندى سىيەم»

ئەي خاكى وەتەن بۆچى نەما سەير و سەفاكەت؟
 بۇ زىپر و زەبەر بوو بە دەمى، قەسرى وەفاكەت؟
 بۇ گولشەنى ئادابى مەحەببەت نى يە ئەمرو؟
 بۇ سازە لە بۇ نەشتەرى دىل خارى جەفاكەت؟
 بۇ دىل بە دىلى مەيلى نەماوہ لە وەتەندا؟
 بۇ رووى لە تەرەف قىبلە نەما قىبلە نوماكەت؟

بۆ قاعیدەیی بوغز و حەسەد سازە لە تۆدا؟!
 بۆ پاکی شکا، پەنجەیی ئیحسان و عەتاکەت؟!
 سا بۆچی نەبی تۆ بە زریباری مەجووسی؟!
 یا چیهەری تۆ دیدە نەیینی بە عەبووسی!

«بەندی چوارەم»

ئەي خاکی وەتەن، یادی وەفا بۆچی نەماوە؟
 بۆ بازی سپی عیلم و ئەدەب، بآلی شکاوە؟
 بۆ ئەسپی قەناعەت، نیەتی قووەتی جەولان؟
 بۆ ھیممەتی ئەربابی کەرەم خەتی کشاوە؟
 بۆ سازی تەرەب تاری دووسەد لانی یە ئیمپرۆ؟
 بۆ روشتەیی عیسمەت، لە دووسەد جی وە براوہ؟
 بۆ تازە یە کین و حەسەد و بوغز و عەداوہ؟!
 بۆ کیسەیی دانە ی گۆھەر و چاکە دراوہ؟!
 بۆ عیلم و عەمەل بی ئەسەرە ئەمپرۆ لە دنیا؟!
 بۆ ئەھلی خودا پاکی ھەموو جەرگی براوہ؟!
 چون مەشرەبی تۆ مەتلەبە لای میللەتی عیسا
 ترسم ئەو یە عاقیبتەت بێیە کلیسا

«به ندی پینجه م»

ئەی خاکی وەتەن بۆچی چەمەن چۆلە لە بۆلۆل؟
 وەجھیی چی یە بەم رەنگە ئەما جیلووە گەری ی گۆل؟
 بۆ ئایەتی جەمعیەتی خاتر لە وەفادا؟
 مەنسوخە، پەڕیشانە، وەکوو حوججەتی باتیل
 بۆ بووی بە تەلەو داوی هەموو شیخ و مەلایە!
 ئالای لەمل پاکی چە هوشیار و چە غافل
 بۆ یادی ئەما شوێرش و غەوغایی قیامەت؟!
 لای ئەهلی جیهان، پاکی چە بی فەهم و چە عاقل!
 گەر تۆبە نەکە ی تۆ لە تەقازایی هەوەس زوو
 دەک زێر و زەبەر بی، وەکوو ئەو شارە کە رۆچوو^(۱)

«به ندی شەشە م»

ئەی خاکی وەتەن غەفلەتی بی غایە هەتاکە ی؟
 مەشغوولی هەواو و هەوەس و کایە هەتاکە ی؟
 بۆ یادی مەقامی ئەبەدی مەحوە، لە دل تا!
 شەوق و تەرەب و مەنزلی بی پایە، هەتاکە ی؟

(۱) زێر و زەبەر بی: مەبەست شاری - زریبار - هەکە رۆچوو ئیستا بە ناوی زریبار ناسراوە
 لە ناوچەی مەریوان لە کوردستانی ئێران - مقصود دریاچە زریبار واقع در شهر مریوان
 است.

دنيا كه هه موو له حزه هه م ئاغۆشى (۱) كه سېكه!
 سو حبهت له گه ل ئه م فاحیشه پيسوايه هه تا كه ی؟
 بو خۆت كه ده زانی له مه رگ نيته هه لاتن!
 په س (۲) ئه م هه موو ته فره و شته بئى جايه هه تا كه ی؟
 نازيش مه كه ئه ی نه فسی فرۆمايه به ته دريس
 نه ك ده ستى ئه تو، بئى بگري خايه يى ئيبليس!

- ۱۹ -

مه خموورى مه ی و غه مزه يى دوو نيرگسى كالم (۳)
 پامالى خومارى مه يه، ئيدپراك و كه مالم (۴)
 بئى شه معى روخى شه وقى نيه گۆشه يى مالم
 بو ميه رى وه فا، شاهيدى مه يخانه يه حال م
 ديده كال و شه معى مال و روو به خالم بو نه هات؟
 كارم هه موو گريانه به ده م ميحنهت و ده ردۆ (۵)
 مردم له ئيشو ئۆفى قسه ي دوژمن و به دگۆ

(۱) ئاغۆش: باوه ش. كۆش - بفل، آغوش.
 كيشى ئه م هه لبه سته و به تايه تى گۆرني له پينجه م ديوا كار يكي داهينراوو پيشووداتيكى
 هو نه ر مه ندانه ي وورد و نيشانه ي خاو كردنه وه و سكاللا و چه شته ئاوازيكى تايه تى به كه
 به هه لبه ستى كوردى ئه به خشيت و به شوين و مه به سته هه روه ها.
 (۲) په س: ئيتتر. كه وابوو - كه اينطور شد.
 (۳) مه خموور: مه ست و سه رخۆش - سرمست.
 (۴) پامال: سپر اووه ته وه - پايمال شده.
 (۵) ده ردۆ: ده رده وه - همراه با درد.

بۆ شیوهنی من دهنگی نه بوو، تورکی جه فا جو
 لهم تالغ و بهختی بهد و سه رگه شته خودارؤ
 تورکی چین و مه هجه بین و نازه نینم بۆ نه هات؟ (۱)
 بی نه غمه یه یهک باره (۲) چه من داخی گرانم
 گولشن به ده من چؤلّه، به بی سه روی په وانم
 بی شاهد و بی مه یل و شه که رپیزی (۳) جیهانم
 ویران و په ریشانه، عه جهب باخی گولانم
 نه و غزال و قه د نیهال و بی میثالم بۆ نه هات؟
 شیعرم وه کوو مه ی باعیسی نه نواعی نیشاته
 سه رمایه بی شور و تهره ب و عه یش و حه یاته!
 تووتی دل که م مونته زیری قهند و نه باته!
 بۆ نوقلی دلی عاجز و بی سه بر و سوباته!
 باده نوش و قهند فروش و سورمه پوشم بۆ نه هات؟
 شه یدا سیفهد و عاجز و بی سه بر و شه کییم
 ناشوفته و سه رگه شته و بی یار و حه بییم
 هر من له تهره ب عاشقی بی سه هم و نه سییم
 گیرؤده بی دهردی ستم و دهستی په قییم
 تورکی جهنگ و شوخ و شنگ و لاله په نگم بۆ نه هات؟

(۱) تورک: زاراوه یه که بۆ جوانی به کار دیت - کنایه از زیبایی و جوانی.

(۲) یه کباره: یه کجاری - یهک دفعه.

(۳) شه که رپیزی: شه که رپیزو. شه که باران - شکر باران.

به هبه له گروھی^(۱) سه فی مهستانه حیسابم
 لای مورشیدی مه یخانه موله ققهب به جه نابم
 هم ساقی و هم جورعه کھی جامی شه رابم
 نوستادی نهی و تار و مهی و چهنگ و^(۲) پوبابم
 باده خواهو مووسیا هو که چ کولاهم^(۳) بو نه هات؟
 بی نه شئی دیده، شهوی یه لدایه مه قامم
 خالی له شه میمی گول و شه بو یه مه شامم
 چونکو نه سه ری قهت نیه، نه نجابی مه رامم
 بی پره ونهق و ته رتیه، گولی نه زم و که لامم
 نووری چاوو بو گول اوو تورپره خام بو نه هات؟
 بیمار و نه خو شم، به غم و میحنهت و هیجران
 نیشم به هه موو دهم بووه ته شیوهن و گریان
 نارامی نما مورغی دلم، مات و پهریشان
 بو پره حمی نه بوو، لوتفی نه ما کهس به غه ربیان؟
 دیده بازو عیشوه ساز و دل نه وازم بو نه هات؟
 بی یارم و بی ههم سوخن و^(۴) ههم نه فه سیکم
 بی هه مدهم و بی یار و به بی دادپره سیکم^(۵)

(۱) گروه: کومه ل - چند نفر.

(۲) چهنگ: چه شنه ناله تیکی موسیقایه - از آلات موسیقی است.

(۳) که چ کولاه: کلولار - کنایه از طنازی است، کج کلاه.

(۴) ههم سوخن: هاوده می گفتوگوئی له گه ل بکه م و راز و نهیئی خومی له لاده ربیرم

- محرم اسرار.

بۆ نوكتەيى شيرين نەفەسى وەك مەگەسىكم
 موحتاجى ^(۱) نىگاہو نەزەرى مېھرى ^(۲) كەسىكم
 ھەم زمان و نىكتەزان و مېھرەبانم بۆ نەھات؟
 (نارى) چى يە لوتفى نىيە دەربانى نىگارم
 سووچت چى يە لاتاقمى ديوانى نىگارم
 بتكەم بە فيداى تورپەيى ^(۳) فەرمانى نىگارم
 تۆ بىژە بە ياران و غولامانى ^(۴) نىگارم ^(۵)
 ئەمرى شاھو حوكمى جاھو دەفعى ئاھم بۆ نەھات؟

* * *

-۲۰-

-ج-

چونكە بازارپى غەزەل مابىي پەواج
 ئىستە من مەشغولى جاوم، ناعىلاج ^(۶)

(۵) دادپەس: كەسى كە لە داد پېرسى (قازى: حاكم) واتە كەسى نى يە لە دادم پېرسى - قازى، حاكم.

(۲) مېھر: خۇشەويستى. وەفا - مەھبەت و وفا.

(۳) تورپە: مۇر. نىشانە - مۇھر و نىشانە.

(۴) غولام: خزمەتچى دەركەوان - خەدمەتگزار، نىگھبان.

(۵) نىگارم: خۇشەويستم - مەحبوبم.

(۶) جاو: جۆرە چىنن و قوماشىكى شاش و ھەرزان و بىن بايەخ بوو - نوعى پارچە ارزان قىمەت است.

تاجری بی‌مایم و هه‌ردهم به زۆر،
 پیم ده‌کاهه‌ی شالی شه‌ش پی ئیحتیاج،
 مولکی تهن بی مه‌زره‌عه‌ی دل ماوه‌تۆ^(۱)
 تهرج و مونها بوو له ته‌کلیف و خه‌راج
 که‌ی ده‌بی جه‌معه‌تی خاتر له بۆم؟
 تا وجودم لۆکه‌ بیت و غه‌م هه‌لاج
 سه‌یری ساز و مه‌ی که‌ده له‌م عه‌سه‌رده‌ا
 بوو به‌ فه‌رزی عه‌ینی و سونه‌ت به‌ باج
 زولمه‌تی جه‌له و نه‌ما به‌رقی «حیسام»
 بی به‌ها ماشه‌عشه‌عه و شه‌وقی سیراج^(۲)
 به‌خته نه‌سبابی شکۆهو سه‌لته‌نه‌ت
 که‌ی به‌ ته‌خته‌ی ته‌ختی دارینه و به‌ تاج
 و له ترسی غه‌م له (ناری) په‌م ده‌کا
 ده‌م به‌ ده‌م وه‌ک سه‌یدی وه‌حشی ئیبتیهاج^(۳) و^(۴)

* * *

-۲۱-

-۵-

«ئهم غه‌زه‌له‌ی بۆ به‌رێز شیخ بابه‌ عه‌لی نووسیوه»

(۱) ماوه‌تۆ: ماوه‌ته‌وه - مانده‌ است. (۲) سیراج: چرا - چراغ.

(۳) صید: جان‌وه‌ری کیوی. راو - حیوانات کوهی، شکار.

(۴) ئیبتیهاج: خوشی. شادی - شادمانی.

ئەى مەزھەرى لوتف و كەرەم و پەئفەتى مەعبود
 ئەى گەوهەرى بەحرى شەرەفى ئەحمەد و مەحمود
 ئەى تازە نېھالى چەمەن و گۆلشەنى مەقسود
 ياپرەبىي نەبىي بازى خەيالت لە خەتەردا
 صەبيادى ھونەربىي، لە موقاماتى سەفەردا
 ئەى گەنجى گرانمايە لە بۆ ميللەتى كوردان
 دەرمانى شيفا بەخشی ھەموو عيىللەتى كوردان^(۱)
 ئەى دافىعى دەرد و ئەلەم و زىللەتى كوردان^(۲)
 ياپرەبىي نەبىي زاتى پەئووفت لە مەلا لا
 بىي بەھرە نەبىي جىسمى لە تىفت لە جەلا لا
 ئەى خاك و غوبارى قەدەمت تاجى سەرى من!
 ئەى سورمە لە بۆ بىنشى چاوو بەسەرى من!^(۳)
 ئەى شاهی پوخت پەونەقى بازى نەزەرى من^(۴)
 پەيوەستە پەفيقت مەدەد و لوتفى خوابى
 ھەم سوحبەتى تۆ، زومرەيە ئەربابى وەفابى
 بەغداكە وەكوو ميسرە ئەتۆ يوسفى ثانى

(۱) عيىللەت: دەرد. نەخۆشى - مريضى.

(۲) زىللەت: ژێردەسى. مل كە چى - زير دست بودن.

(۳) سورمە: كل بۆ چاو پرشتن - سُرْمَةُ چشم.

(۴) پوخت: روو - صورت، رُخسار.

وریابه نه وه ک یاری عه زیزی به نیهانی
 بتخاته ئه نیو مه کسر و فسوونیکی زوبانی (۱)
 ئاشوفته نه بی نه زمی خه یالت به خه یالت
 یاره بی نه بی به ند و گرفتاری جه مالت
 (ناری) نیه تی لایقی تو نه زم و سو پاسی
 قایل نیه به غذا دره وی قووتی به داسی
 زیبا نیه دیبا روخی بگری به په لاسی (۲)
 ئه ی مه ردمه کی دیده له بو فرشی که لامت
 خوزگه م به که سی حازره بو شه هدی که لامت (۳)

-۲۲-

-ر-

ئهم غه زه له ی بو به ریز شیخ حسام الدین نووسیوه
 ئه ی پادشه هی مه مله که تی خه لوه تی حزوور
 قوتی مه دارو مه رکه ز و مه قسوودی خواری و ژوور
 دارایی تاجی مه سنه دی ئیقیمی مه عرفه ت
 دانابه سوۆزی دلی عاشقانی دوور

(۱) فسون: ئه فسانه. جادوگه ری - افسانه و جادوگری.

(۲) په لاس: کلیمه که له خوری ره نگاوپه نگک دروست ده کریت وه به واتای ئه و جل و بهرگه ئه ستووره زبیره به که دیوانه و ده رویش ده پیوشن - لباس خشن که درویش ها (برای ریاضت نفس) می پوشند. (۳) شه هدی: هه نگوین - غسل.

ههروه ک مه قامی عیززهت و ئیدارکی پاکی تو
 حوسنت له چاوی مونگیری ناپاکی بهد به دوور
 چۆن بوو پیادهیی شاهی روخت نیسه تی نه بوو
 ماوم له مالی کولبی غهما تا به نه فخی سوور
 عاریف که کاکه شیخه به ئه وزاعی حالی من
 شهرح و به یانی به ختی به دم که ی ده بی زه روور

* * *

- ۲۳ -

له به ختی من مه لا واهاته گوفتار
 بروزی جه وهه ری خو ی دا به ئه شعار
 در ی یه کسه ر سه را په رده ی مو حیبیه ت
 بر ی پر شته ی وه فا، یه کسه ر به یه کبار
 له مه دیدانی فه ساحه ت دا، سه داقه ت
 وولاغی تهبعی شیرین خسته یه لغار
 به پر مازی که ری مو شتاقی کردم
 له غاوی ئه سپی فیکرم، چار و ناچار
 ده سا فه رموون، ته ماشاکهن، عه زیم
 له فرکو هووپی نه ژدی سوار و که رسوار
 قه سه م ناخۆم وه لی شه رتم وه هابی
 له سه رده م بیفرینم سه ر به ره و خوار

وه كو سه رعی كه فاوی پی ده چیتم
 وراوهی پی ده كه م وهك كوته لی دار
 فرهی ته سبیحی پی نه برم به جاری
 سیواکی لی نه كه م، عهینه به ره شمار
 وه ها سه رگیژ و شیئی كه م نه مینی
 تیمام زاده و به سی بی غهیری ژیربار
 وه ها بیبه م نه زانی پوژه یا شهو
 جبهی لی بی به تهوق و شه دغه بی بار
 له بییری وابه رم ده ردی تیمامت
 له جیئی ئامین بلی: به گزاده هاوار
 ژنی دو لاش و نی گرد بن له ده وری
 هه تیوی پیریژن پاکن له نژمار
 عه لیمان و مه لاشه مس و ئه مین به گ
 نه گه ر بین و له لای من بن رجاکار
 نه جاتی ناده م و قهت ته فره ناخوم
 نه لی تاخوی ئه مان و توبه سه د جار
 له عیلمی مه ترهق ئامووزی حه قیقهت
 نه نالیئی له بو ته عیلمی سالار

-۲۴-

ئەم غەزەلەى بۆ بەرپۆز شېخ مەحمودى حەفید نووسیوه
 دل بەبى تو ماوه تو بى شەوق و نوور
 عاجز و مات و حەزین و بى سروور
 حەیفە قەسرى تو بمىنیتو بەبى
 نەزم و گوفتارى غولامى بى قسوور
 وا له سەرما بى حەواسى بى قیاس
 وا له دلما غەم، بە خەروار و کلورور
 پەونەقى ئاوازەبى بولبول نەما
 وا له بازارى پەواجا لوورە لوور
 پرچى دەرویشە، بە دەم باوہ نەپۆ
 ھەر وہ کو پووش و پەلاشى شارەزوور
 میزەرى شېخ و مەلا بۆ ذیکرى مەوت
 بوو بە ئالایى مەزاران و قبور
 پۆزى عەقل و فەھم و عیلم و دانشە
 نەک خەیالاتى پەر و پووج و غرور
 کوشتەراتى خستە باغى مەعرفەت
 تاوہ تەرزه و بادەوہى فیسق و فجورور
 قىمەتى عیلمى مەلا وەک گالە تال
 واشکاوہ سەر بە سەر ناچى بە توور

ده وله تی ویرانه یی ئیرانه وا
 جیلوه ئارا وه ک زه مانی سه لم و توور
 بوو له بو ئیمدادی فه یزی ئه حمه دی
 بی نفوذه، خه رقه ره ش، یامیری سوور
 وابه باده ی میحنه ت و ده رد و سته م
 سه د دلّی دانا شکا، هه ر وه ک بلوور
 شان ه بو سوّفی ئه به د لازم نیه
 میزه ری ناوی مه لا، تانه فخی سوور

-۲۵-

ئه م غه زه له ی بو شیخ بابه عله ی حفیدزاده نووسیوه
 ئه ی موقیمی مه کته بی فه زل و هونه ر
 ره ونه قی سنفی جه لیل و موعته به ر
 لاله یی باغی سه عیدی ئه حمه دی
 نه ونیهالی گولشه نی (خیرالبشر)
 حافیزی روژ و شهوت (روح الامین)
 یاوه ری توّ ساحیبی شه ققولقه مه ر
 گولبه نی زاتی (ره ئووف) ت بی مه لال
 غونچه یی جیسمی (له تیف) ت بی که ده ر

مه‌کته‌بی فه‌زل و شه‌ره‌ف ئه‌م‌رۆ به‌ تۆ
 بوو به‌ قیبله‌ی ئه‌هلی عیرفان و نه‌زه‌ر
 مه‌کته‌بی فه‌زله‌ به‌ئۆ له‌م عه‌سه‌رده‌ا
 مه‌زه‌ه‌ری جه‌وه‌هر له‌ بۆ نه‌وعی به‌شه‌ر
 مه‌کته‌بی فه‌زله‌ وه‌ کوو قه‌سری به‌هه‌شت
 پڕ له‌ نه‌قشه‌و جیلوه‌ به‌خشه‌ و شوعله‌‌گه‌ر
 مه‌کته‌بی فه‌زله‌ له‌ مه‌عمووری عیراق
 بوو به‌ کانی له‌‌عل و یاقووت و گوهر
 ماهی نه‌و ناکا ته‌ره‌ققی بی گومان
 تانه‌کیشی میحنه‌ت و په‌نجی سه‌فه‌ر
 تاله‌ نیسانا نه‌بی حه‌پسی سه‌ده‌ف
 قه‌تره‌ قه‌ت نابۆ به‌ دور، دانه‌، گوهر
 تانه‌کیشی ئیش و نیشی تیغ و داس
 موشکوله‌، شه‌ککه‌ر به‌ که‌س دا، نه‌ی شه‌که‌ر
 یادی تۆ بۆمن وه‌ کوو چی: وه‌ک به‌هه‌شت
 هیجری تۆ بۆمن وه‌ کوو چی: وه‌ک سه‌قه‌ر
 شیعه‌ره‌ کانم دوور له‌ تۆ، نازی نیه
 وه‌ک هه‌تیوی ناته‌واو و ده‌ربه‌ده‌ر
 شالی گرژالی په‌واجی سه‌ندوو
 له‌م زه‌مانه‌ که‌س غه‌زه‌ل ناکاته‌ به‌ر

چون غەزەل ئەمڕۆ ڕەواجیکی نەما
 ئیستە من مەشغولی جاوم موختەسەر
 مشتەری گەر بئی لە بەغدا وەک بەروو
 ئەی فرۆشم من بە خورما سەر بەسەر
 گەر بە نارنج و ترنج و پرتەقال
 بیکرن، نەفعی نەبئی، ناکەن زەرەر
 من ئەدی بی کوردەم و ناوم نی یە
 کوردە هەر غافل لە ناوو بئی خەبەر
 کوردە خو مەحکوومە بو تورک و عەجەم
 کوردە بئی فیکر و خەیاڵ و بئی ئەسەر
 کوردە هەر وەک بیدی مەجنون ماوہ تو
 بئی سەر و بئی سیبەر و خالی لەبەر
 کوردە وەک وەحشی لە بو چەشتە ی تەمەع
 خوئی ئەخاتە مۆلە کە و داوی خەتەر
 کوردە بئی شان و شکۆ ماوہ و نەما
 قیمەتی حەتتا وەکوو توور و گەزەر
 کوردە فیکری عاقیبت بینی نی یە
 غافل و بئی دەرک و بئی سەمەع و بەسەر
 کوردە بئی کەس، هەر کەسی دیتو بە زۆر
 دەیگری دەیکا، بە گابی، یا بە کەر

بی وجودی موسته میع له م عه سره دا
 (ناریا) تا که ی چه ناکه ی بی سه مهر

* * *

-۲۶-

-ز-

تو که مه شهوری به لوتف و که ره م و به نده نه واز
 مه زه هری نوری خود او هندی مونه ززه له نیاز^(۱)
 بو ته که ی به نده یی بیچاره موشاییه به ره قیب؟
 حه یفه ته شبیهی مه لا، یاخو مه لایک به به راز
 سۆزی بولبول که وه کوو سۆزشی^(۲) په روانه نیه
 نیسه ته عه شقی حه قیقی مه ده هه رگیز به مه جاز^(۳)
 بو مه گه ر بی خه به ری زو که ووتوویانه قه دیم؟
 جه وه هری تیغی که فی حه زه ته تی مه حموده نه یاز
 چه ته فاوت نیه^(۴) بو من، چه له نه زدیک و له دوور
 که عبه یی قیله یی مؤمن چه له شام و چه حیجاز

(۱) مونه ززه: پاکو بی عیب - پاک و بی عیب.

(۲) سۆزش: سووتان - سوختن.

(۳) هیمایه بو ته ریقه ی نه قشی که لیره دا سووتانی په روانه که بی ده نگه بو یه که مه، وه سۆزی بولبول که ناشکرایه بو دووم - اشاره به طریقت است: در اینجا، بین سوز و گداز په روانه سوخته پر و بالی که خود را با تمام وجود در آتش عشق انداخته، با سوز و عشق بلبل مجنون و شیدا را با تشبیهی زیبا فرق می گذارد.

(۴) ته فاوت: جیاوازی - تفاوت.

شەرحی دووری نیه ئیمکانی بە تەحریری قەلەم
 دەفتەری میهر و موحبیبەت نیه پایان بە تراز^(۱)
 غەزەلی (ناری) یە ئیمپروۆ کە بە بی مشتەری یە
 هەر وه کوو کۆنەوو پەسمەندەیی دوکانی بەزاز^(۲)

- ۲۷ -

- ق -

من خە یالم وه سل و تو فیکرت فیراق
 من به تو موشتاق و تو بی ئیشتیاق
 چاوه کەم تاکە ی لە گەل مەزلوومی خۆت
 غوسسە پی دان و جە فادان و نیفاق
 تیری عیشق و چاوی مەستت کوشتمی
 ئە ی خودا رەحمی لە دەستی جووت و تاق
 من بە بی هیممەت مەزانە و بی کەرەم
 سەهلە لای من بی درۆ، تە کلیدی شاق

(۱) تراز: کۆکردنەوه یان کێشانه کردن - جمع کردن یا وزن کردن.

(۲) پەسمەندە: کۆنە. پاشماوه - کهنه، پس مانده.

گەر دەمی مه قسودی دَلْ بیئیته جی
 بیئت ده به خشم مولکی شامات و عیراق
 واهه کوورهی عیشقی تۆدا مورغی دَلْ
 کهوته سۆزه و ئاهو ناله و ئیحتیراق
 دَلْ به لیوی مایله و لیوی به مهی
 من که ساقیم ئیسته (نعم الأتفاق)
 قه سری دَلْ و یران و بی ته حسینه وه ک
 مه عبه دی روخاوی بی میحراب و تاق
 فیکری من ناگا به وه سفی حوسنی تۆ
 گهر خه یالم بی به ره فره ف یا بوراق
 (ناریا) زادی سه فهر ئاماده که
 ریگه تهی نابی، به بی تویشه و تفاق

-۲۸-

-م-

به یادت کهوته سۆزش غونچه ده م، واقه لبی بیمارم
 له هیجرهت هاته سۆ دیسان، برینی پار و پیارم
 هه موو نه شهی زمستانی فیراقه سه رسه ری ئاهم
 نیشانهی پاییزی هیرجانه زهردی ی په لکی روخسارم

به شوعلهی ناری پر تهئسیری عاشق سوژی دووریی تو
 وه کوو په روانه سووتاو، دلّهی غه مگین و غه مبارم
 به لئی عیلهت به سیحری نیرگسی مه خموری فیتنت بوو
 که وامن سهر زدهی تانهی ره قیب و یار و نه غیارم
 به شهوقی دهبده بهی سولتانی حوسنی ماهی روخسارت
 به گهردون ئاشنایه زمزمه می سه متووری هاوارم
 وه کوو حوسنت له عالم دا، قسهی من فاش^(۱) مه شهوره
 عه زیزم تازه مه خفی که م نه من؟ تو ماری نه سرارم^(۲)
 ته ماشا چهنده خوش ته علیمه، نهی شیرینی بی همتا
 له کیوی بیستوونی وه سفی تو، گولگونی گوفتارم
 له مولکی عاشقی دا، خوسره ویکی شوخه دلّ، ناری
 گه واهی عیشقه، جوش و شوپشی شیرینی نه شعارم
 به چاوی که م له (ناری) چاوه که م مه روانه، برپانه
 له گوشه ی مه دره سه ی عیشت، چه شاگردیکی هوشیارم^(۳)

* * *

- ۲۹ -

بو شیخه کانی ته ویله و بیاره

(۱) فاش: بلاو - آشکارا، بخش شدن.

(۲) مه خفی که م: بی شارمه وه - پنهانش کنم.

(۳) شاگرد: قوتابی - محصل.

خه زانی هیجری تۆ بوو، ئەی ئەساسی عیزز و تەمکینم!
 شکستی دا بە باغاتی، خە یالی قەلبی غەمگینم
 نەما تەرتیبی ئەلفاظی مەعانی بۆ کەلامی من
 دەسا چی بکەم لە باغی حوسنی بی ئاسار و پەرژینم
 غەزەل باوی نەما، بی مشتەری ما، هەر وە کوو تەقوا
 بەسەر چوو رەونەقی بازارپی نەزمی شوخ و پەرنگینم
 لە غەیرەز تۆ نەبی، ئەی خوسرەوی مولکی مەعانی کئی؟
 دەمئی بێتوو تەماشاکا، لە شیۆهی شیعری شیرینم!
 کەلام خالی یە، وە ک مەنجەلی مالی مەلا ئیمرۆ
 لە پیخۆری مەعانی، بۆیە وا بی وەزە و تەحسینم
 بلووری دڵ شکا، وە ک جامی مەی، فکرم رژا وە ک مەی
 نیشانە ی دڵ شکا ویمە، سروشکی ئالی خوینینم!
 مریدی عیشقی تۆ، گرتویە تۆ، بۆ زیکری تۆ، بی تۆ!
 دووسە تەسییحی سەددانە، لە دانە ی لە علی ئەسرینم!
 بە یادی لەرزەتی هەنجیری لوتف و شەهدی ئەلفاظت
 خەریکی حیفزی سوورە ی (نەحل) و ئایاتی (واللّٰین) م
 مەلا نامادە بی وا چاکە هەر وەختی بەسەر سەر مۆ
 ئەسیری هیجری تۆم و هەر نەفەس موحتاجی یاسینم
 لە حەلقە ی فەوجی دەربانی عەلا ئەددینی عوسمانی
 قەبوولی خاتری پاکی (ضیاء الحق والذین) م

به شهرتیی ده‌وله‌تی لوتفت چه‌واله‌ی حالیی (ناری) بی
به دل بی‌باک و موسته‌غنی له مولکی چین و ماچینم

-۳۰-

بو نه‌فسی خه‌تا چوو به عه‌به‌س، غه‌رقی خه‌تا خووم
هم سایه له‌گه‌ل فاسقی بی‌شهرم و چه‌یا خووم
مه‌حکومی هه‌وا خواهی ته‌له‌بکاری ریا خووم
بی‌تاعت و زیکر و عه‌مه‌ل و چه‌مد و سه‌نا خووم
روو زه‌رد و سه‌ر ته‌فگه‌نده‌یی دیوانی خودا خووم
نابی به به‌شهر که‌س به سه‌ر و سوره‌ت و قامه‌ت
تا جیلوه نه‌دا مه‌عریفه‌ت و زوه‌د و که‌رامه‌ت
نه‌ک وه‌ک منی وه‌حشی که ده‌می نیمه نه‌دامه‌ت
بو سه‌تری خه‌تا پووشی عییاده‌ت له قیامه‌ت
عوریان و سه‌راسیمه‌و و بی‌به‌رگ و نه‌وا خووم
یه‌ک له‌حزه نه‌بوو من به هه‌وه‌س روو له خودا که‌م
ته‌رکی عه‌مه‌لی مه‌عسیه‌ت و ره‌سمی جه‌فاکه‌م
خووم مایلی داب و ره‌وشی ته‌هلی فه‌ناکه‌م
سامن به چه‌پوو، پوو له ده‌ری داری به‌فاکه‌م
داماوو چه‌زین و خه‌جلی روژی جه‌زا خووم
گه‌ه مایلی حیرس و ته‌مه‌ع و بوغز و عه‌داوه‌ت

گهه عاشقی به زم و تهره بی شهلی شهقاوت
 گهه تالیبی ریشوهی عه بهس و پووج و قهزاوت
 پووشیویه هموو له وحی دلم گهردی قهساوت
 بو حوسنی رهوش بی هونه ری سیدق و سهفا خوّم
 موسریف رهوش و غافل و بی زوهد و قهناعهت
 پیچامه وه دیوانه سیفهت سهر له ئیتاعهت
 ههنگامی غم و زهلهزه له وگهردوشی ساعهت
 بی توّشهیی ئه عمال و به بی نهقد و بیزاعهت
 بی مهعرفهت و روشد و به بی نوور و ضیاخوّم
 په یوهسته له گهل غه بیه ته ئه ورا دی زوبانم
 بو بابی نه زهر شاهی نه زهر بازی جیهانم
 سه رپاکی پر و پووجه مهقاتل و به یانم
 من موسته حقی سه رزه نشی پیر و جه وانم
 بی حورمهت و بی عزیزهت و بی قهدر و به ها خوّم
 عالم که سهف ئارایه له ههنگامی حیسابا
 ئه عمالی خه لایق روخی زهرده له حیجابا
 مه سئوله هموو کهس له گوناھ و له سه وابا
 نه و پوژه منم مات و خه جالّهت له جه وابا
 گیرودهیی داوی عه مهلی قووج و به لا خوّم
 ناگه م له ته ریقی هونه را قهت به (نیزامی)

یاخود له سلوکا به ده‌ری ده‌ولته‌تی (جامی)
 دورم له خه‌زینه‌ی که‌ره‌می مورشیدی (شامی)
 بی به‌خشش و فه‌یزی نه‌زه‌ری شاهی (حیسامی)
 بی پرت‌ه‌وی نه‌نواری عه‌زیزانی سه‌فا خۆم
 ناگه‌م له نه‌ده‌ب‌دا، به سه‌فی پاکی مریدان
 یاخۆ له وه‌فادا، به وه‌فاداری سه‌عیدان
 مه‌هجوری سه‌فی خوانی سه‌خای شاهی شه‌هیدان
 بی به‌هره له خاسانی خودا و روو له په‌لیدان
 بی‌خیږ و په‌راگه‌نده‌و و موحتاج و گه‌دا خۆم
 (ناری) به هه‌ده‌ر رو‌یوه نه‌وقاتی حه‌یاتی
 عه‌نقا سیفه‌ته نایه‌ت و ئا‌ئاری نه‌جاتی
 نو‌قسانه به ته‌رزی خیره‌دی سه‌وم و سه‌لاتی
 واچاکه بل‌ئ تا‌کو ده‌می روژی مه‌ماتی
 مه‌حر وومی وه‌زیفه و سونه‌نی فه‌خری وه‌را خۆم

* * *

- ۳۱ -

ده‌میکه من له غوربه‌ت‌دا غه‌ریقی به‌حری حیرمانم
 به‌بی گولّ غونچه‌ده‌م دايم موقیمی کونجی گریانم
 له شوینی بولبولی دلّ مات و سه‌رگه‌ردان و حه‌یرانم
 ده‌می بو‌گولّ، ده‌می بو‌دلّ، زه‌لیل و زار و گریانم

گولە کەم رۆ، دلە کەم رۆ، بە جاری مائی ویرانم
 دلی میحنەت زە دەهی بردم، بە گوشەیی چاوی بیماری
 بە شەرتی بی نیازم کە، لە ماچی لیوو گوفتاری
 ئەو یستا گەر دەبینی من، دەپۆشی باغی روخساری
 موسلمانان تە ماشاکەن لە شەرت و عەقل و رەفتاری
 گولە کەم رۆ، دلە کەم رۆ، بە جاری مائی ویرانم
 وە کوو نەیی کون کونە جەرگم بە نووکی تیری موژگانگی
 گولی عومرم دپا پاکسی لە هات و چوونی زولفانی
 شکا پشتم، برا جەرگم لە حە سرەت وور دە خالانی
 خودایا بۆ نە ما عەهد و قەرار و مەیلی جارانی
 گولە کەم رۆ، دلە کەم رۆ، بە جاری مائی ویرانم
 رەفیقان گەر دە پرسن بۆچ دە نالینی؟ چە قەوماوە؟
 لە سەر من واجبە شیوەن، هەتا هۆشم لە سەر ماوە
 تە ماشا بولبولی دل کەن، بە ناحەق خۆ نە سووتاو
 دەلین ئەمڕۆ لە من زیزە، گولی نە وەرستە توراو
 گولە کەم رۆ، دلە کەم رۆ، بە جاری مائی ویرانم
 فریشتەم تا کوو یاوەر بوو، بە دایم عیشووە کاری بوو
 سرووری مە جلیسان خوش بوو، بە زاری عیشقی (ناری) بوو
 لە باغی وەسلی دل دا بی غەم و ئەندووە زاری بوو
 کە بە ختم چوو، گولیشم چوو، دلیشم دەردی کاری بوو
 گولە کەم رۆ، دلە کەم رۆ، بە جاری مائی ویرانم

- ۳۲ -

وهک رودی^(۱) بهری (دوورووه) یه^(۲) چهشمهیی^(۳) چاوم
 وهک سوزی دلی شیخه، کزهی جهرگی بر اوم
 مهشهوری هموو عالم و ئافاقه که وامن
 سه و دازه دهیی عیشوهیی تورکانی^(۴) په زاوم^(۵)
 تورکئی که به زوری نه زهر و ناز و گریشمه^(۶)
 بر دوویه قه تاری خیره دی^(۷) یه غمه کراوم
 ئاهوو پهوشی، غمزه فروشی، به نه زاکت
 پرسى له عه قیده و پهوش و مه زهه ب و ناوم
 پیم ووت: که له زومره ی خه ده می عاشقی پروتم
 بو میهری پوخت، مایل و موحتاجی هه تاوم
 موحتاجی دهرم^(۸)، تالی دینار و دره م نیم
 غمه بار و برینداری دلی تازه بر اوم
 (ناری) له ده ری حه زره تی مه حموده ته مه نای
 دهرمانی عیلاجی دل که هی تازه دزاوم^(۹)

- (۱) روود: چه م و پوبار - رود.
 (۲) دوورووه: دئی به که له مهربان - روستایی از توابع مریوان.
 (۳) چهشمه: کانی و سه رچاوه - چشمه. (۴) تورکان: نازداران - عزتمندان.
 (۵) په زاو: ناوچهی هه ورامانی ئیران - سرزمین اورامانات ایران.
 (۶) گریشمه: نازو عیشوه - عشوه گری. (۷) خیره: ژیری و جوان ماردی - عقل.
 (۸) دهرم: بهره رگام - دروازه ام.
 (۹) دزاوم: کورت کراوهی - دزراوم - ه - دزدیده شدم.

- ۳۳ -

چه حوسنی ههس، ئەمن خزمەت بەسەرکەم
 لە ماچی دەس، ئەبئی سەرفی نەزەرکەم
 وەها چاکە لە میعراجی وەفادا
 لە پرووتانا بە لەب شەققولقەمەر کەم
 ئەسەف ئەمڕۆ کەمیری پڕ مەلالم
 لە دنیا دا بە تەنیا بیی حەلالم

هەردو غەزەلی تاهیر و عیززەت کە لە بەرکەم
 شایستە یە گەر ئەفسەری عوسمانی لە سەرکەم
 گەر شەهدی خەیاڵاتی دەمی بیته نەزارەت
 لایق ئەو یە، تەرکی مەی و شیر و شە کەرکەم
 گەرچی لە وولاتی عەجەما ساکینم ئەمما
 بپروا مە کە من قەت بە (عەلی) سەبیبی عومەرکەم^(۱)
 شەرمەندەوو پروو زەرد و سەر ئەفگەندیی دەرگام
 مەنعم مە کە لەو قیبلە، ئەگەر سەرفی نەزەرکەم
 بیی گەردوش و ئاشووبی زەمانە بە حەقیقەت
 مومکین نەبوو، تەرکی ئەدەب و نەقسی هونەرکەم

(۱) قەت بە عەلی: مەرچ بی سویند بە عەلی ئەخۆم کە قەت جنیو بە عمر نادەم.

ئەمما که رەقیبیم بە هەموو لەحزە فەلەک بێ
 مەعلوومە دەبێ دڵ لە غەما سەرفی زەرەرکەم
 تەخسیری من و لەشکری بەخشایشی تەبعت
 شەپیانە وەلێ مەسلەحەتم وایە حەزەرکەم
 غوفرانی وە کوو بایە، وە کوو گیایە گوناھم
 چۆن نوختە موقابیل بە ئەصەد گورگی لەجەرکەم
 بێ عەقڵی یە بو من لە نەزەر عەسکەری پووتا
 باسی غەلەبە و کەشمە کەشی فەوجی قەجەرکەم
 بەهەبە چە نەویدیکە ئەگەر بیّت و بلی من
 ئیحسانە لە تەخسیری، بە دڵ سەرفی نەزەرکەم
 (ناری) کە دلی تاهیره وەک جامی سکەندەر
 حوسنی نیە دڵ هەمدەمی ئەنواعی خەتەرکەم

- ۳۵ -

لە فیتنە ی نازی غەمزە ی چاوی فەتانی خوا چی بکەم
 لە نیشی عەقرەبی زولفی پەرشانی خوا چی بکەم (۱)
 لە سەفحە ی روومەتم یە ک جی نە ما بێ زەخمی پەیکانی (۲) و (۳)
 لە حەملە ی فەوجی رووسی تیری موژگانی خوا چی بکەم

(۱) عەقرەب: دوو پشک - عقرب.

(۲) زەخم: برین - زخم.

(۳) پەیکان: تیر - نۆک یا سیر تیر.

به زولفی، سوبحی پرووی پووشی که قبیله‌ی نه‌هلی ئیمانان
 له جه‌معی سوبح و شام و کوفر و ئیمانان خوا چی بکه‌م^(۱)
 وه‌کوو بارامی گۆره، تورکی چاوی بو نیشانان دَل
 له خووش لیدان و پرپیکانی په‌یکانی خوا چی بکه‌م
 له‌ش‌ه‌ودا ماهی پرووی ده‌رکه‌وت و زوو هه‌له‌ات و نه‌مزانی
 له بی میهری پوخی وه‌ک ماهی تابانی خوا چی بکه‌م
 نه‌گه‌رچی شیوه‌یی شیرینی جه‌زبی دَل ده‌کا هه‌رده‌م
 له‌ه‌رفی تالی لیوی شه‌ککه‌ر نه‌فشانان خوا چی بکه‌م
 هه‌تا‌کوو هه‌ل نه‌کا بو په‌فعی زولمه‌ت شه‌و چرای کولمی
 له په‌مزی خالی شین و له‌علی خه‌ندانان خوا چی بکه‌م
 له‌سه‌ر سینه‌ی به‌تاهان من شکا چینی سه‌ری زولفی
 له په‌رژینی شکاوی باغی سیوانان خوا چی بکه‌م
 له دوکانان خه‌یالم‌دا نه‌ما جنسی غه‌زهل نه‌م‌پرو
 له بو فه‌رشی سه‌ریری ته‌ختی نه‌یوانان خوا چی بکه‌م
 نه‌خوشم بی نه‌باتی لیوی، من موشکیل نه‌جاتم بی
 له بو ماچی وه‌کوو ده‌رمانان لوقمانان خوا چی بکه‌م
 له شو‌ریش دایه‌ مورغی دَل، به‌ ئوممیدی نه‌سیمی گول
 له بو عه‌تری غوباری چاکسی دامانان خوا چی بکه‌م

(۱) سوبح و شام: به‌یانی و ئیواره - صبح و غروب.

دهمى بۆ من نه بۆ سه يرى كه نارى گولشه نى وه سلى
 له بى پره حمى پره قيب و جهورى ده ربانى خوا چى بكم
 ويسالى بۆ پره قيب و دهردى هيجرانى به (نارى) دا
 له ره سمى بى وه فايى و عهد و په يمانى خوا چى بكم

- ۳۶ -

له دارولحوزنى دوورى، ئىختيارى غم نه كه م چى بكم؟
 به بى مه عشووقى شادى، دهس له مل ماته م نه كه م چى بكم
 ره ئيسى تا قمى به دبه ختى سه ختى كيشى ئه ييام،
 وه كو و وه حشى له زومره ي ئه هلى عوشه رت ره م نه كه م چى بكم
 كه ئاهى سینه وه ك جو شى سه ما وهر بى له جونبوش دا
 له جيگه ي چا له دل ما خوینى جه رگم ده م نه كه م چى بكم
 نه بوو بۆ من ده مى غونچه ي سروورى گولشه نى وه سلت
 له خارستانى هيجرت خارى ميحنه ت، جه م نه كه م چى بكم (۱)
 بيا بانى فيراقت وادى يه كى گهرم و بى ئاوه
 قه ناعت گهر به ئه شكى ئاته شى گريه م نه كه م چى بكم (۲)
 موشه ووه ش بوو به مه سرووته ي ئه له م ئه وقاتى ئيرانم
 به سالارى خه يالت فيكرى ده فعى غم نه كه م چى بكم

(۱) خارستان: دركستان. شوپنى كه دركى زور لى به - خارستان.

(۲) ئه شكى ئاته شى: فرميسكى ئاگرين - اشك آتسين.

له شوعلهی ئافتابی ته لهعتت یهک مانگه مه حرومم
 له ژیر باری غه ما پشتم هیلالی ی خه م نه که م چی بکه م^(۱)
 دلم وهک ئاش و دهردم ئاشهوانه بو مزه ی میحنهت^(۲)
 سروشکی^(۳) ده م ده می چاوم، به سه یلی^(۴) چه م نه که م چی بکه م
 له بو میعراجی وه سلت بی بوراقی پرتهوی لوتفت
 له کولبه ی میحنه تی عه زمی حزورت که م نه که م چی بکه م
 عرووسی فیکری (ناری) زیوه ری ته حسینی مه حموده
 به بی زیوه ده سا بووکی ته بیعت زه م نه که م چی بکه م

- ۳۷ -

ده باره ی به پریز شیخ مه حمودی حه فیده
 من به نه مری تو، له بو ته حقیقی فه رمانی قه دیم
 دامه بهر میزانی عه قل و عاقیبهت وا تی گه یم
 مه تله بی دایر بوه ئیسمه ن، وه لی ره سمه ن نیه
 نوکته یه مه خفی له بنیایه وه کوو ئیکسیری سیم^(۵)
 موخته سه ر پیرانه سه ر به حسم له گه ل هینایه پیش
 ئه و به توندی من به نه رمی، ئه و به سه ختی من سه لیم

(۱) هیلالی خه م نه که م چی بکه م: خوم نه چه مینه وه - مانند هلال خم نشوم.

(۲) مزه: به شی ئاشهوان - قسمت آشپز باشی.

(۳) سروشک: فرمیسک - آشک. (۴) سه یل: لافاو - سیل.

(۵) نوکته یه مه خفی له بنیایه: له نوسخه یه ک دا نووسراوه له به بنیایه - نکتته پنهانی در میان است.

من و وتم پیرانه جیگه و ته کیه گاهی ئه ولیا
 حه یفه بو توبی به جیگه ی عوشره ت و عه یشی عه زیم
 ئیسته و امه شهووری ئافاقه ئه لئین شه یدا بووه
 شین وئی و خئی به، به عه ین و شین و قافی کاف و چیم
 خویش به قانونی سه داقه ت هاته مه یدان و ووتی
 له م گوناھ و ئیفته را دوورم به «بالله الکریم»
 بو ئه که ی باوهر به حه رفی پووج و ناپاکی ره قیب
 تو که ئاگاهی له وه زع و حاله تی گه ردن که چیم
 قه ت له گوئی مه گرن قسه ی فیتنه و حه سوود و دووزمان
 قه ت قبولی دل نه بی ته زویر و قه ولی مودده عیم
 من به لئی به که شه و به شوخی ئاشنا بووم و ئه ویش
 کچ نه بوو ژن بوو، ئه ویش به خواله خه ودا بوو که دیم
 گه ر له گول لاده م ده می، مه علوومه من یارم به خار
 روو ئه گه ر لاده م له قیبله، من له جومله ی دۆزه خیم
 عالیمولغه یم خودایه بوگه واهی من که وه ک
 یوسفی سیددیقی میسریم و له توهمه ت بی به ریم
 رازیقم به ک، ره به رم به ک، مه زه به م به ک قیبله به ک
 به ک به به ک عالم بده ن شایه د له سه ر به ک حاله تیم
 جه ننه تم به ک، که وه سه رم به ک، زه مزه مم به ک که عبه به ک
 ئیعتیقادم تا وه ها بی، تالیبی بوتخانه نیم

ماوه تو ئه مجاره ئه و بو من به شیوهی ناشتی
 تا نه جاتی دهن له خوڤ و غایله و ئه ندۆهو بیم
 کاری من ته قوا و ته سبیحاته هدر شه و تا سه حر
 فکری من تا وایه که ی ما یل به شه و گهردی و دزیم
 ئیسته من زامن که ئه و نه یی خه یالات تا ئه به د
 من له مه ولاره که فیلی حه زره تی ئالی عه لیم

* * *

- ۳۸ -

- ن -

بالی هوما، سیبهری زولفسی په ریسانی ژن
 نافه یی میشکی خه تا: په رچه می ئه فشانی ژن
 که عبه یی ئه ربابی دین، قیبله یی خه لوه ت نشین
 شه معی شه ریه ت کوژین، روومه تی ره خشانی ژن
 بایسی توولی حه یات، عیله تی فهوت و مه مات
 خه نده به رووی نازه وه، روومه تی ره خشانی ژن
 باغی دل و کانی دل: گولشه نی روخساری په
 گه نجی فه رح به خشی دل، له علی به ده خشانی دل
 ئایه تی میهر و وه فا، سوره تی سیدق و سه فا
 مه ره می دهر د و جه فا، غونچه یی خه ندانی ژن

مهرکه‌زی عیش و نه‌شات، زه‌مزهمی عالی سیفات
 چه‌شمه‌یی ئاوی حیات، چاهی زه‌نه‌خدانی ژن
 مه‌ئمه‌نی ئه‌من وئه‌مان، مه‌لجه‌ئی شی‌ری ژبان
 چه‌تری سه‌ری عاریفان، سی‌به‌ری ده‌ربانی ژن
 ئه‌م غه‌زه‌لی (ناری) به‌عیلله‌تی ناچاری به
 ترسه‌له‌ بی‌ نانی یو‌مه‌خسه‌ره‌ پیدانی ژن

- ۳۹ -

ئه‌م غه‌زه‌له‌ له‌ سالی ۱۹۳۵ و تراوه‌ ده‌رباره‌ی کچیکی ئه‌رمه‌نی به
 که‌ بو‌کوریکی موسلمان بووه
 هه‌ی زومره‌ی خاریجه‌ روحم به‌ فیداتان
 بو‌ غیره‌ت و بو‌ هیممه‌ت و بو‌ عهد و وه‌فاتان
 بی‌ فائیده‌یه‌ لافی عه‌جه‌م بو‌چی که‌ ئیوه
 کاری سه‌ری سه‌د نی‌زه‌ ئه‌کا، زه‌خمی نی‌گاتان
 گه‌ر له‌شکری ئینگلیزه‌، وه‌ گه‌ر فه‌وجی فه‌ره‌نگه
 ساحیب زه‌فه‌رن، سه‌د قه‌ل و به‌ردیکه‌ له‌ لاتان
 ئیمامی عه‌لی، یاوه‌ری ئه‌م فه‌وجه‌ غه‌ریبه
 سه‌ره‌نگه‌ عومه‌ر، هه‌زه‌ته‌ سه‌رتیپی سوپاتان
 ده‌ک من به‌ فیدای، یاوه‌ر و سه‌ره‌سکه‌ری وابم
 قوربانی سه‌رو گه‌ردنی سالاری وفاتان

سستی مه که نئی مه جمه عی ئه سحابی هیدایهت
 یاره ب له منی خهسته کهوئی تیری قه زاتان
 په رده درپی هه ر دوژمنه، خو هه یه تی ئیوه
 تیغی هونه ری خه نجه ری خوین ریژی جه فاتان
 جه لادی سه ری ئه رمه نی ئیوه ن به ئیشارهت
 گه ردن شکه نی (.....) بای چاکی که واتان
 چون ئه و کچه زور تالبه بو دینی محمه مد
 دهس هه ل مه گرن ئیوه بن و زاتی خواتان
 کاری چی یه وا بی هونه ری به هجهت ئه فهن دی
 شابه نده ری کونه قه ره چی، تف له حه یاتان
 عه بی نیه وا ته جره به که ن، خیره به دینم
 ئه ووه ل به سه ر ئاوور دووه شمشیری قه زاتان
 مومکین نیه ته عریفی وه فاتان به حیکایهت
 خاریجه له ته حریری قه له م، وه سف و سه ناتان^(۱)
 هه رچه نده به جیسمانی ئه من غاییم ئه ماما
 به خوا دلّه که م سایته هه ر له حزه له لاتان^(۲)
 خالین له خه له ل^(۳)، هه ر یه که مومتاز و ره شیدن
 ئه هلی عوله ما و حاجی یو ئه سحابی گه داتان

(۱) سه نا: ئه نا: ستایش و مه دح - مدح و ثنا.

(۲) له حزه: سات - یکه لحظه اما در اینجا مقصود ساعت است.

(۳) خه له ل: ناته وای و ناباری - نقص و کمبود.

شیرِ زه‌فهری^(۱) ده‌وله‌تی ئه‌ربابی نه‌جاتن
دانه‌ی گوه‌هری رۆمن و ئیرانه به‌هاتان

* * *

-۴۰-

ئه‌وکه‌وا تاقه به شیوه‌ی پینکه‌نین
وه‌ر ده‌گیرئ پیری سه‌د سألله له دین
تازه سه‌یاده له چین و هاتووه
عیدی قوربانه، به قوربانی ده‌بین
ئاھویه‌کی وه‌حشه دل وه‌حشی ده‌کا
ئه‌ی دل ئاگابه، به وه‌حشی ده‌رنه‌چین
حه‌سره‌تی زه‌ردی شه‌مامه‌ی باخه‌لی
عه‌یشی سوورم پئ ده‌کا هه‌رده‌م به‌شین
(ناری) ئه‌مپۆ عاجز و ئاشوفته‌یه
جه‌رگی سووتاوه به‌هیجری نازه‌نین

* * *

-۴۱-

ئهم غه‌زه‌له‌وا باوه «ناری و تایه‌ر به‌گ» پینکه‌وه دایان‌ناوه^(۲)

(۱) زه‌فه‌ر: سه‌رکه‌وتن و به‌سه‌را زال بوون - یروزی و فایق شدن در آمری.
(۲) (ناری) وتووێتی به‌ناحه‌ق ئهم غه‌زه‌له‌یان کردووه به‌دانانی من و تایه‌ر به‌گ،

به غمزهی چاوی مه خمووری سیاھی مهستی مهی کردین
 به ماچی لیوی موسته غنی له ئه نوعی مهزه ی کردین
 ترازا بهندی سوخمه ی ئالی گولناری به ئاهی من
 که چی دهستی له سهر دانا، له سهیری باغی بهی کردین
 به ههوری په رچهم و ئه برۆ، روخ و زلفی که داپۆشی
 له شهوقی روئیه تی به دری هیلالی یه ک شهوه ی کردین
 ئه گهرچی کوشتنی خو قایبض الأرواحه موژگانی
 به قانونی مه سیحایی له خهنده ی لیوی هه ی کردین
 عیلاجی دهردی دل (ناری) له تاهیر به گ ته مه ناکه
 بلئی: ئه مپرو گوله ندامتی به تیری جهرگی په ی کردین

* * *

-۴۲-

-۹-

به شیرینی جوابت ده فعی روتالی له سه رمابوو
 له وه عده ی سرپا، گهرمی جوابی کاغهم چا بوو
 نه ما یه کسه ر نه خو شیم و به سه رچوو میخنت و شینم
 رموزی سرکه ئامیزت، ته بیبی ده فعی خه ضرابوو

﴿﴾

راستی یه که ی ئه وه یه هه مووی هی خو مه... به ئی هه ر وایشه چونکه دارشته که ی له هی
 به ک شاعیر ئه چی. ئه م راستی یه له حاجی مه لا ئه حمه دی قازی بیستراوه - ناری اظهار
 داشته که این غزل به وسیله من سروده شده است و تاهیر به گک آن را سروده و شاهد این
 مدعا ملا احمد قاضی می باشد.

موبه ددهل بوو به گول رهنگی جوانی، سووره تی پیری
 نه سیمی خه تی مشکینت، مه گهر نه فسی مه سیحا بوو
 نه یازم گهر له دل ده رکهی، مه گهر نه فسانه رازم من
 شکوهی شاهی غه زنهینه، به حکمهت جیلوه نارا بوو
 له بوئه ربابی شه وکعت لازمه زیبی ههوا خواهی
 ره و اجی حوسنی یوسف، شوپشی عه شقی زوله یخا بوو
 موجه پرده حوسنی شیرین، جه زبی مولک و دین و دل بوو خو
 زه هیری میهری خوسرهو، زه مزه مهی سازی نه کیسا بوو
 چه به حسی وه سفی ته ییاره و تفهنگ و توپی ئینگلیزه
 به بی مه یلی عه رب، ته سخیری به صره و شاری به غدا بوو
 له ویرانی قه لا مه روانه، برپوانه زه مانی زوو
 ده می پایتهخت عه جهم شاهو، گه هی لوتف علی شابوو
 به ته حویلاتی بی قانونی تم گه ردوونه فهرتووته
 زه مانی مه نزلی رومی، ده می جی عی عیشی ته رسا بوو
 به گوم بوونی نگینی بوو، نه ما حوکمی سوله یمانی
 قهباحهت که ی له سهر سه خره ی له عینی بی سهروپا بوو
 که لام قه نده چی بکه م (ناریا) بی مشتتری ماوه
 مه گهر بمرم بلئی داخی گرانم شاعیری چابوو

- ۴۳ -

کاکه چاکهت بی درۆ، نه مجاره چایی چا نه بوو
 تامی کتری یا نه بوو میزانی هه تا لا نه بوو^(۱)
 ناوی چایی بوو، له تام و عه تر و له ززهت بی بهری
 لایقی دهم کردنی بو شیخ و بو ئاغا نه بوو
 یا نه من زه وقم نه ماوه، یا نه تو عه هد و وه فا
 یا مه لا قه دری له لای تاجر، وه کوو کو یخا نه بوو
 موخته سهر خو شه قسه، له م حه رفه قهت عاجز مه به
 نه گبه تی بوو که وته مالم، مالی پی ئاوا نه بوو

- ۴۴ -

خه می پشتی به نی ئاده م، به باری ژن نه بوو چی بوو؟
 نه ساسی غوربه تی ئاده م، به باری ژن نه بوو چی بوو؟
 نه گه ر هاروت و مارووتن، له چاهی زیلله تا جووتن
 به فیتنه ی چاوی مهستی پر خوماری ژن نه بوو چی بوو؟
 نه گه ر قابیل به قاتل بوو، له حه ق بی مه یل و غافل بوو
 سه به ب گولزاری روخساری عوزاری ژن نه بوو چی بوو؟
 له کیوی بیستونی میحنه تا، فه رهادی بی مه ئوا
 په ریشان و په شیو و داغداری ژن نه بوو چی بوو؟

(۱) جای کتری و نه بوو میزان: دو جوړ چا بوون که له سهر سندوو قه که بان دیاری کرابوو - دو نوع از انواع چای بوده است.

نه مامی که و که بهی شیرین له وهختی میهری فرزهندی
 له سهر باغی گولئی بوّس و که ناری ژن نه بوو چی بوو؟
 نه گهر بیژهن موقه بید بوو له چاهی شاهی تورکانا
 به حلقه‌ی داوی زولفی خار و ماری ژن نه بوو چی بوو؟
 نه گهر مه جنوونه شهیدایه، به شیتی ویلی سه حرایه
 به دل رهنجوورو بی سه بر و قهراری ژن نه بوو چی بوو؟
 له زیندانی جه فادا، بی سه فا ما، ماهی که نغانی
 به مه کر و داوی ته زویری به کاری ژن نه بوو چی بوو؟
 مه لا وهک تا قمی شیخ و به گی داماوو بی چاره!
 سهر نه فگنده‌ی چه پوک و دهرده داری ژن نه بوو چی بوو؟

* * *

-۴۵-

هه تا سایه‌ی به هم سایه‌ی هوما بوو
 هوما وهک سیبهری بی سایه مابوو
 و وتم زه خمی موژه‌ی دهرمانی مهرگه
 که چی فهرموویه دهردی بی ده‌وا بوو
 مه گهر عومرم له بوّ وه سلئی به بادهم
 که شانهای په رچه می بادی سه‌با بوو
 به گریه‌م پینکه‌نی و دل که وته خهنده
 که یه عنی عوقده‌یی موشکیل گوشا بوو

ترازووی زولفی روژ و حوسنی کیشا
 تهفاوت هەر له ئەرزو تا سهما بوو
 خهتی توپه‌ی شکسته‌ی بویه‌ی حل بوو
 له شه‌ودا کولمی بی شه‌م شه‌وچرا بوو
 نه‌ما مه‌یلی به‌ چا ساقی له‌می‌دا
 شه‌که‌ر خه‌نده به‌ ره‌نگی مه‌ی که‌ چا بوو
 نه‌که‌ر که‌وسه‌ر له‌ عاشق مه‌نه‌ بوچی؟
 خه‌می زولفی که‌مه‌ندی نه‌ولیا بووا
 که‌ ته‌وقی غه‌م نه‌زله‌ ته‌قسیم کرا دیس
 نه‌وی ته‌وقی له‌ مل‌دا بوو مه‌لا بووا
 له‌گه‌نج و ده‌ولته‌ی نه‌زم و غه‌زه‌له‌دا
 وه‌کوو (نالی) غه‌نی (ناری) گه‌دا بوو

* * *

- ۴۶ -

نه‌ی له‌علی له‌بی یار، عه‌قیقی یه‌مه‌نی تو
 یاغونچه‌یی نه‌شگوفته‌یی باغ و چه‌مه‌نی تو
 به‌م ته‌رزه‌ عه‌تر بیژی ده‌که‌ی دیاره‌ له‌ دل‌دا
 نه‌ی خالی سیامیشکی خه‌تاوو خوته‌نی تو
 شیشه‌ی دل‌ه‌که‌م که‌ن به‌ سه‌ری تیری نیگاهت
 وادیاره‌ به‌ چاوا، بتی په‌یمان شکه‌نی تو

سبْحانَكَ لا حَوْلَ و لا قُوَّةَ اِلاّ
 بِاللهِ چ شيرين و چ نازك به دهنی تۆ
 ته ئریخی خه یالی فه له کولته عزمی وه جهت
 ته سویری گه لی سعه به به بی گۆی زه قهنی تۆ
 بی زیاره تی قوبیهی حه جه پوله سه وه دی خالت
 تامی چی یه چای زه مزه م و گو شه ی ده ههنی تۆ
 چین چین له سه ری گه نجی روخت حارسه ئه مپۆ
 ته رسا به چه بی زولفی شکه ن ده ر شکه نی تۆ

- ۴۷ -

که جی جلوه ی روخی و آلیه ئیمپۆ
 سوله یمانی ئه لئین ئاوایه ئیمپۆ
 حیجاز ئاسا له سه فحه ی خاکی پۆما
 حه قیقه ت شاری بی هه متایه ئیمپۆ
 له سایه ی تۆیه وا ره ونه ق شکینی
 شکۆهی به سه ره وو به غدایه ئیمپۆ
 له نیو فنجانی دل دا خوینی جه رگم
 وه کوو قاوه ی یه مه ن ئاسایه ئیمپۆ
 نه گه ر جو یایی ئه حوالی عه جه م بی
 سه راپا شوپرش و غه و غایه ئیمپۆ

له هر جيگه مه قام و داستانی
 له تيفی عه کسی نه حمه دشایه ئیمرو
 مه شایه خ گهر ره واجی دا به سالار
 له سهر شانه هلی دل بهر پایه ئیمرو
 نه فهرمووی بی هونهر ناخر به توچی؟
 مه لا بو کومه کی نازایه ئیمرو
 له دنیا دا هه تا (ناری) بمینی
 به دهست و دل له لایان شایه ئیمرو

- ۴۸ -

جه ژنه له هه موولا به یه قین یاری به ئیمرو
 روژی ته ره ب و عوشرهت و بیرداری به ئیمرو
 جیگه ی فهره ح و شادی یو نازادی به بی شک
 وه عدی که ره م و مه رحه مه تی باری به ئیمرو
 پابه ندی نه له م، هه مده می غه م، یاوه ری میحنه ت
 هه مرازی جه فا، دوور له سه فا، (ناری) به ئیمرو

- ۴۹ -

شه شده ری لی به ستووم وه ک جه رده یی یونان درو
 تانه گا ده ستم به رو می عه فوی بی پایانی تو

رووسی بی شهرتی که وا گرتوویه مولکی دل نه ما
 بو له بی سالاری ئەفکارم مه جالی گفتوگو
 که ی ده بی عاجز له سه قری خه سه روی ساحیب شکار
 گهر خیلافی روو بدا جاری له بازی دهسته مؤ
 نیکتیی باریک و مه علومه له بازیگاهی شا
 بایسی ماتی و زه بوونی باز و توغیانی هه لو
 داری بهد عه هدی ده زانم خاری سه ردی بادیه
 بی له بی عوشره له مه ی سۆزش له نه ی دی جو به جو
 بی هجوومی سه یلی عه فوت ده فته ری عه هدی وه فام
 که ی به سه د زولمه ت سیاھی دپته پاکی و شست و شو
 قه ت له گه ل علوی مه قاما، عاجزی تا سه ر نی به
 عاسمان، بارشتی گاهی، ته رزه یه و جاری گه زو
 مه تله بیکی حیکه مه ت و بی نوکته یی ساحیب گوناھ
 بیته سه ر بابی شه فاعه ت بی وه سیله، خو به خو
 (ناری) گه ر گه ردی غه م ئەمرو له دل تاهیر نه که ی
 وه ک برینی کوئه زامی سه ختی میخنه ت دپته سو

چاوه کم که ی بی زهمانی زوو به زوو
 دابنیشین بی غه می دل، دوو به دوو
 دهفتہری رازی گلهی رژی فیراق
 بیته مهیدانی به یانو، موو به موو
 چه نده خوْشه بو من و تو پیکه وه
 وهک گول و بولبول، به شیوهی روو به روو
 وا به تو موشتاقه چاوم، هر وه کوو
 گول به ناوو لیو به چایی و کچ به شوو
 گهر ده پرسسی چونه نه حوالم! عه زیز
 دوور له تو باوی نه ما، وه زعی به روو (۱)
 مووی سپیم پی خوْشه، چونکه قهت نه بوو
 هه مده می ساحیب وه فا، غه یری په موو
 ناکوژی تو ناگری دووری به شین
 موشکوله بکوژی ته وه، ناوور به نوو (۲)
 بو دلی تو، چاوی من، ده رحه ق به من
 بوو به به ردی سهخت و به رداشی که توو (۳)
 وا له بهر قیژهی قزاکه ی بی نه ده ب (۴)
 مه خفی به نه هلی نه ده ب وهک کوننه بوو

(۱) به روو: پیشوو - قلی. (۲) ناوور: نار. ناگر - آتش.

(۳) به رداشی که توو: به رداشی باش - نوعی چوب سخت.

(۴) قزاکه: قزاکه - سر و صدا.

غەم لە دڵما بۆ نەمانی زیگری حەق
 بێ زیادەت بوو بە شیخی سەرگەلوو
 بۆ ژنی دنیا کە نیکاحم بپری
 بوو بە شاھید نەگبەت و غەم پێ خەسوو
 وەعزی من بۆ ئەھل و میلەت چاوە کەم
 پووچ و بێ تەئسیرە وەک تەلقینی جوو
 وایە قەیدی میحەنەتا ماوم زەلیل
 موددەعی من روو بە روو، سینەیی ھەنوو
 کەعبە کەچ نابێ لە گولزاری سەفا
 گەر کەرەم کەیی تۆ بە (ناری) یەک دەسوو^(۱)

-۵۱-

تاکەیی بەستەم مایلی! ئەیی چەرخیی جەفا جوو
 تاکەیی لە غەمت زاری یو فەریاد و خودا روو
 تاکەیی رەوشیی کەچ رەوی یو فیتنە فرۆشی!
 بۆ نەھبیی فەرەح، دەورەوو جەولانی تکا پۆ؟^(۲)
 بۆ نیتە لە گەل ئەھلی خیرەد میھەر و وەفاتۆ؟
 بۆ ئەھلی شەرەف عاجز و بیزارە لە دەس تۆ؟

(۱) دەسوو: چە پک. دەسک - سیلی. (۲) تکا پۆ: جومب و جۆش - تلاش.

بوّ خه سمی له بوّ ساحیبی عیرفان و سه داقهت؟
 بوّ یاری له گهل تا قمی به دینهت و به دگو؟
 بوّ ئالی عهلی پاره بووه جهرگی له داخهت؟
 وهک جهرگی عیراقی به ده می تیری هو لا کو
 میهرت که نیه، زه حمه تی بی غایه له سه رچی
 لوتفت که نیه، میحنهت و ئازار و ئه له م بو؟
 کو لاره چه حوسنی هه یه مه شغوولّه به سه یران
 عه نفا چه گوناھی هه یه مه حبووسه به قافو؟^(۱)
 بوّ زاغی سیه هچه رده، نه زهر بازه له باغا^(۲)
 بوّ بازی سپی ویلی بیابانه به داخو
 ئهی خو و که چ و که چ باز و که چ ئه ندیش و عه مه ل که چ
 دانئ نه فه سی یه ک قه ده می چاکه به راسو^(۳)
 دهک تهخت و ئه ساست به ده می ژیر و زه بهر بی
 وهک نیته ده می گه ردوش و ره فتاری له سه رخو
 (ناری) له فیراقی روخی مه نزوری عیراقی
 غه رقی عه ره قی ئاهه به ده م میحنهت و شینو

(۱) قافو: مه به ست قولله ی قافه - مقصود قلّه قاف است.

(۲) زاغی: قه له ره شکه - زاغ، (از جنس کلاغ).

(۳) راسو: راسته وه - به راستی.

- ۵۲ -

له من کانی ته‌لا^(۱) مه‌خفی بوو، دیمۆ
 له‌مه‌ولا حه‌یفه دلّ به‌ستن به سیمۆ
 وجوودم وه‌ک گۆلی په‌ژمورده وابوو
 نه‌سیمى لوتفى توّ هات و گه‌شیمۆ^(۲)
 له‌بوّ ته‌شريفى يادى توّ له‌به‌ينا
 هه‌چى خارى له‌رئ‌دا بوو چنیمۆ^(۳)
 له «دوو‌پرووه» بوّ شه‌میمى کاغه‌زت هات
 به‌ته‌رزى گۆل، به‌دهم بادی نه‌سیمۆ^(۴)
 به‌ره‌سمى (ئه‌لف و دال و بئ) وه‌رم‌گرت^(۵)
 چه‌وه‌رگرتن: به‌ (میم و ئه‌لف و چیمۆ)^(۶)
 گـرفتارم حه‌قیقه‌ت له‌م مه‌قامه
 وه‌کوو گه‌وه‌هر به‌دهس شه‌خسى له‌ثیمۆ
 له‌لای (ناری) هه‌چى خه‌رمانى غه‌م بوو
 به‌مه‌جمووعى ره‌قیبان‌دا به‌شیمۆ

(۱) ته‌لا: زبیر، ئالتون - طلا.

(۲) گه‌شیمۆ: گه‌ش بوومه‌وه. گه‌شامه‌وه - شاد شدم.

(۳) چنیمۆ: چنیمه‌وه - چیدمش.

(۴) نه‌سیم: بای شه‌مال - باد شمال.

(۵) ئه‌لف و دال و بئ: ادب - ادب.

(۶) میم و ئه‌لف و چیم: ماچ - بوسه.

-۵۳-

بۆ شیخ عثمانی سراج الدینی ناردووه بۆ دوورپووه،

وه له سه ر پا که ته که نه م دپره شیعره ی نووسیوه:

له میوه ی ووشکی پایز شاهه که م هۆشت به پیروزی بی

ئه بی به شمان بنیری با به سه ر شانی به شیرۆبی

وه ئه مه ش هه لبه سته که یه:

شتیکی نه فسی خوتم بۆ بنیره

هه تا بیکه م به سورمه ی دیده لیره

وه له و ده سمالی په نجه ی پاکی تو بی

وه یا په لکی له چاکی چاکی تو بی

وه یا گه ردی له سورمه ی خاسی چاوت

وه یا عه کسی حیکایه ت کا له ناوت

وه یا نو قلی له نه قلی لیوی توکا

به یاناتی له میوه ی لیوی توکا

وه یا یه ک دانه قاوه ی پرمه زه و تال

وه یا یه ک دانه سیوی ناسک و ئال

وه یا یه ک دانه قه زوانی به شینی

موشاییه بی به خالی تورکی چینی

وه یا یه ک دانه که شکی چاکی کوردی

به له زه ت نادر و مایل به زه ردی

وهیا مسقاله میسکیکی خه تابئی
 وهیا یهک قه تره عه تریکی دهوابئی
 نه گهر مومکین نه بوو ده نکئی له مانه
 نه من رازیم به تۆزی رازیانه
 که دل پر ئیش و نووشی دهردی دووریم
 په ریشانی فیراق و بی سه بووریم
 هه تاکه ی (ناریا) شوخی به پیری
 له بهرچی چوو له دهس، قانونی ژیری

* * *

-۵۴-

دلم هه ره وهک سه ماوهر پر له جو شه
 خه ریکی سۆز و گریان و خرۆشه
 به دایم چاوه ریگه و ئینتیزاری
 نه سیمی چاوی چاکه ی چا فرۆشه
 وه کوو تیفلی برابیتۆ له دایک
 هه میشه توند و ئالۆز و نه خو شه
 به کوردی عیشقی نه و دایم له گه ل چا
 وه کوو نه ولاده کانی کو نه پۆشه

* * *

- ۵۵ -

چاوه کهم دیسان نیشانه‌ی تیری موژگانم مه که
 حه یفه بی سووچ و قه باحت، تیره بارانم مه که
 مه ره می دهردی گیرانم وا له شیشه‌ی روت دا
 روو له من که، ره همنوونی مالی لوقمانم مه که
 دهردی من دهردی گرانه، نه‌ی ته بی میهره بان
 زحمتی ناحق مه کیشه، تازه دهرمانم مه که
 ره زه‌نی زولفت بفرموو لیم گهری بیم و برپوم
 بی نه‌وام و ئاره زووی ئازار و لیدانم مه که
 تاقه‌تی باری پهریشانی فیراقت موشکیله
 دوور له رووی تو هه ر وه کوو زولفت پهریشانم مه که
 بو ده‌که‌ی مه‌نعم له باغی وه سلی خوٚت تو بیو خودا
 شیٚت و سه‌رگردان و ویلی ده‌شت و مه‌یدانم مه که
 دامه‌خه دوگمه‌ی یه‌خه‌ی سینه‌ت به‌سه‌ر په‌نجه‌ی حه‌یا
 بی وه‌فا! مه‌حروومی سه‌یری باغی سیوانم مه که
 خالی شینت دهرخه، تا بازاری شینم بیته‌وه
 بو ره‌واجی حوسنی خوٚت بی‌شین و گریانم مه که
 زولمه‌تی زولفت ده‌سالاده له‌سه‌ر کوٚلمت ده‌می
 بی‌نه‌سبی شه‌وق و شو‌عه‌لی ماهی تابانم مه که
 من به‌شه‌رع‌ن موسته‌حقم بو زه‌کاتی حوسنی تو
 تو که ساحیب ده‌وله‌تی، بی‌به‌ش له ئیحسانم مه که

بئی ووتم: (ناری) چه به حسی شهرع و راوو و پئیوی به
 گهر به حاتم بم وراوهی نیعمت و نانم مه که

- ۵۶ -

له بهر تیری موژهی بی مروه تی ئه و شوخه نه خشینه
 له ههرجی دهنگی یا تهلقینه، یا یاسینه، یا شینه
 له داخی خاره ههردهم شیوهنی بولبول به سهرگولدا
 له بهر ئه و وهجهه یه شینم، که رووی موحتاجی تاشینه
 پرؤ زاهید که دل نادم به وه عدی پوچ و ئه فسانه
 نیشانهی سه فوه تی دل که ی به ریش و خه رقه پوشینه
 له ههر وهختی به مژدهی مهی، خرؤشی برهت و نهی بی
 به ئه مری پیری مه یخانه، زه ماننی باده نوشینه
 نه ههر مل لایقه دهستی به سهر بهستی له گهردن که ی
 نه ههر سهر واجیبی دهستی گول و سهرپوش و پووشینه
 یه کئی و اچاکه سهر بو ئه فسه ری شاهانه یی که چ کا
 یه کئی موسته وجیبی به رگی په لاس و کونه پوشینه
 به شوینی «مه حوی» نه زم سهراسهر شینه بو مه رگی
 له ئه شعارم ته ماشا کهن، سهر اپا ئاخری شینه
 به رووخوشی که فرموویه ده بی (ناری) عه یادهت که م
 ئه و مردم له خووشی دا له خووشی ئه و نه خووشینه

- ۵۷ -

ئەى تازە جوان پىرىي، ئەو شىۋە مەشىۋىنە
 بىيادى ھەموو دىنى، يەك دەفە لە بن بىنە
 بۆ شەمەى روخى خۆتە، تۆ پووشى ھەموو عالەم
 يەك بارە ۋە كوۋ جەرگى پەروانە بسووتىنە
 وافاشى بە تەرسايى، مەشھورى بە عىسايى
 ئىعجازى مەسىحايى، خۆرايى مەفەوتىنە
 بازارى خەيالآتى من بۆيە ۋە ھاگەرمە
 ئەو يارە كەوا تاقە، ئەمپۆكە غەزەل سىنە
 سەودايى مەھى مىسرە، ئەى نەفسى عەجوزى من
 چون نەقدى ئەمەل پەشمە، زووبىنە، دەزووبىنە
 چەن سالا لە نىۋ كىۋى ھىجرانى بەلادا دل
 ۋەك بەرخى بەبى ساھىب، بى باس و سەروشوينە
 ھىند چەرخى قەزا تىرى ھىجرانى لە (نارى) دا
 بىچارە لە سەر تاپى، لىباسى ھەموو خوینە

- ۵۸ -

قەومىنە ۋەرن، لازمە ئەورۆكە عەيانە
 دىققەت لە ئەساسى ھونەرى ئەھلى زەمانە

هەر نوکته له بو ئیوه، کهوا بیته به یانو
 شهرحیکی له تیفه، به پپر و پووچی مهزانه
 ئەسنافی بهنی نهوعی به شهه سهیری له هه رلا
 ئاساری زه کاوو عه مهل و عیلمی به یانه
 سینفیکی به ته یاره وه مه پووته خه یالی
 دایم له هه وار و له فه له ک که سبی گه پانه!
 سینفیکی به ته ل مایله، سینفی به مه عادین
 سینفیکی له بو توپ و تفهنگ فیکری ره وانه
 ئەم نوکته یه سه ره به سته نه بی چاکه به کوردی
 هه ره کورده کهوا غافل و بی..... نه زانه
 هه ره کورده له هه ره ده و له ت و هه ره به گلگ و هه رجی
 په یوه سته به بی..... ویردی زه مانه
 هه ریه ک به سه ره و سوورته و هه یه ته وه کوو شیره
 ئەمما له هونه ره خالی یو لایه ق به نه مانه!
 یا مه دحو سه نای پینه چی یو دو م و خه پاته!
 یا باسی گه زو شایه ن و ته عریفی قه پانه
 یا سرته له سمت و که فه لی لووسی هه تیوه!
 یا به حسی خه ت و خال و سه ره و زلفی ژنانه!
 ئیسمی که نه بی جیسمی به زه رفی دور و دانه!
 وه ک سوآله ت و وه ک کاشی یه کوئی هه مه دانه

قهومینه بهسه غه فلهت و بهدبهختی هه تاکه ی؟
 زۆر حه یفه له گه ل قه سری ئیره م به حسی کولانه
 بیدار و ته له ب کاری جیهان پاکی ئه زانی
 سو عبهت نی یه دلسۆزی یه ئه م مه وعیزه مانه

- ۵۹ -

روشته یی لو ئلوه له دانه ی ئه شکی من ده گرینه وه
 بۆیه هه رده م ئاشنا بو حالی من ده گرینه وه
 که ی ده بی وه ک بولبول و گول دابنیشین پیکه وه
 ئه و به خنده ی لیوی ئال و من به گریه و شینه وه
 باغی روخساری له من پۆشی به سه ره پۆشی نیقاب
 یانی لاچۆ عاجزم ئیمرو به ده س گولچینه وه
 تا قیامهت سه ر له سوژده ی شوکر دا هه ل ناپرم
 گه ر بلئ: لاچۆ له بهر چاوم، به خه شمو قینه وه
 تورکی چاوی گه ر بینه ی عابیدی خه لوه ت نشین
 دیته جونبوش ئه و به جو بیه و خه رقه یی په شمینه وه
 با نه کا عاشق گله ی ناحق له بهدبهختی ره قیب
 خوینی فه رهاده و گوناھی وابه سه ر شیرینه وه
 سیحری غه مزه ی ورده گیرئ زاهید و عالم له ری
 ئه م به کو ئئ عیلمه وه زاهید به باری دینه وه

گهر بلیم قوربانی تو بوم روو له من که له حزه به
 وهرده گپړې شه معی روخساری به دهم ئامینه وه
 ریشه یی جهرگی له بن هینام به قوللابی موژه ی
 بو ده کا حاشا به په نجه ی قرمز و خوینینه وه (۱)
 چی ده کا ئینگلیزی هیجرت عه سکه ری لوتفت که هات
 زوو به زوو به سپره ی ویسالت بی سدا ده گرینه وه
 من که وامات و پیاده م گهر روخی شا ریگه دا
 ته ی ده که م عهرسه ی کومه یتی ئه و به سدا فه رزینه وه (۲)
 (ناریا) بی ژن سیف هت تا که ی له بو تورکی جیهان
 فه یدی زیندانی به دهستی نه فسی وه ک گورگینه وه (۳)

-۶۰-

به جیلوه ی عه کسی تو به دل که وا سه رمه ست و خه ندانه
 به یادی تو وه کوو تووتی، زوبانم شه ککه ر ئه فشانه
 به شه وقی تو به مه سرووری، له دووری تو به رهنجووری
 گه هی گهر خه نده پړ لیوه، ده می گهر دیده گریانه
 رژا سدا دانه نه شک ی ئالی چاوی من به سه ر عه کسا
 که شایسته ی نیثاری سوهرتی تو له عل و مه رجانه

(۱) قرمز: سوور - سرخ.

(۲) عهرسه ی کومه یتی: زاراوه ی شه تره نجن - از فنون شطرنج.

(۳) گورگین: پاله وانی شانامه به - از په لوانانی که در شاهنامه مذکور است.

به ئیستقبالی تیمسالت حه یاتم هاته سهر لیوم
 که ئیستقبالی قیبله ی من نیشانه ی نه هلی ئیمان
 به ماچی حهرفی زه رفت سهر فی دهر د و وه زعی پیری بو
 مه گهر سه رچه شمه یی خامه تا نمونه ی ئاری حه یوانه
 حه سه د نه نگیزی جه معی نه هلی میسر و شاری به غدایه
 که بی روویسی زوله یخا بو، مه قامی ماهی که نعان
 عه زیزی بی نه ساسی ره نجی غوربه ت شاهی من نابی
 له یوسف تو ته ماشا که چه به حسی حه پس و زیندانه
 نه گهر گاهی به یادم که ی گه لی موشکول نیه چاوم
 نه وازش عاده ت و شیوه ی نه تیجه ی شاهی مه ردانه
 فه رح هات و نه له م دهر چوو، جه فا روویسی نه ما ماته م
 به لی راکردنی ریوی له شیوی شه رزه ئاسانه
 ته شه ککور لازمه نه ورو، له سهر (ناری) له بو باری
 که ته ختی دل ئیقامه تگاهی جیلوه ی جانی جانانه

* * *

-۶۱-

ئەم قەسیدە یە بە بۆنە ی گە پارانە وه ی بە پریز شیخ مه حموودی حه فیده وه
 له دهست به سه ری هیندوستانه وه وتوو^(۱)

(۱) ئەم قەسیدە یە دوورو درێژه بە لام هەر ئەوه نده یمان دهست که وت.

مژده ئەی ئەهلی موحەبەت شاھی جانی هاتەوہ
 حوججەتی مولک و نیشاتی جاویدانی هاتەوہ
 تانەبێ بی ناز و جیلوہ خانەدانی ئەحمەدی
 جیلوہ بەخشی حوسنی باغی دوودەمانی هاتەوہ
 وا لە سایە مەرقدی قوتبی مەداری شیخەوہ
 مەرکەزی نوقتە مەداری میہرەبانی هاتەوہ
 موددەتی خاکی سلیمانی بەغەم ویرانە بوو
 نایتی عەیش و ئەسası ئاوەدانی هاتەوہ

- ۶۲ -

بو شیخ ئەحمەدی حەفیدزادە
 ئەی فەلەک سەرگەشتە بی بو گەردوشی هیناتەوہ
 ئەهلی عیززەت پاکی سەرگەشتەن بە دەس سەوداتەوہ
 گەردشت: ساقی، قەدەح: دنیا، موسیبەت بوو بە چات
 خو له دنیا دا نەبوو لە و چاتە کەس نە یخواتەوہ
 وەزعی تو تەرکی سەفایە، قەلبی تو رەسمی جەفا
 بو ئەکە ی مەیلی وەفا تو بەم دل و حالاتەوہ
 چینی پیشانی تە خەتی میننەت و زولم و ستەم
 نەخشی میحنەت وا بە تەختی قاپیە دەرگاتەوہ

مهسلهحت چونکو نه بوونی تویه، سازاتی خودا
 زوو به زوویی بتگریت و بتکوژیو، بستباته وه
 منعی کهس ناکه م له سهر ره فتاری بی میزانی تو
 پیّت بلئی لاچۆ سهر و ئه توار و شکلت خواته وه
 بوچی ئینسافه له لای تو زومرهبی ئالی عهبا
 قهیدی زیللهت بی به دهستی کافری بهد زاته وه
 پاره بوو سه د دل به نووکی نه شتهر و خاری جهفا
 داخی زولمت وا به لاله ی رومه تی - سادات - ه وه
 شین و ئاهی که ره لاوو نهینه وا هاتۆ به نه و
 نۆبه تی دهر د و غه می ئالی موحه ممه د هاته وه
 بو په ریشان حالی یو حوزنی په شیوی فه وجی گو ل
 جه می بولبول وا له شیوه ن دا به رووی باغات ه وه
 چون نه ما شادی له بو ئه ولادی مه جووبی خودا
 لازمه بو ههر که سی به یداغی غه م هه ل کاته وه

* * *

- ۶۳ -

ئەم قه سیده یش به بۆنه ی گه رانه وه ی شیخ مه حموودی حه فیده وه یه
 له هیندستان له دهس به سه ری
 ئه ی دلی شه یدا به شاره ت بی که یارم هاته وه
 یه عنی سه ره مایه ی ژیان و ئیعتبارم هاته وه!

وه زعی به دحالی بپرسه قوربه سهر غهم چی نه کا
 نه فسه ری ئیقبال و تاجی ئیفتیخارم هاته وه!
 مووده تی دور بوو له گول، خاکی وه تن بی جیلوه بوو
 جیلوه به خشی گولشه نی باغی دیارم هاته وه!
 بهرقی شادی هات و ماتهم رویی و مشکین بوو نه فسه
 ساحیبی شمشیر و خامه ی مشکبارم هاته وه
 سینه وه ک نه ی، دل وه کوو بر بهت، نه فسه وه ک یاسزی
 موتریا فه رمووا په یاپه ی غه مگوسارم هاته وه
 گهرچی من مابووم به روژ و شه و له کونجی ضه یقه تا
 پپر تهوی میهر و مهه و له ییل و نه هارم هاته وه
 بیته گه ردوش ساقیا وه ک مه نزه ره ی من جامی مه ی
 وه ختی ره قس و عوشره ت و نه شته ی خو مارم هاته وه
 نه زمی من وه ک قهند و فه رشی سه حنی دیوانم غه زهل
 شاهی تووتی مه شره بی گو شه ی ته لارم هاته وه
 گولبه نی نازک له گولزارا وه ها پشکووتو وه
 بولبولی ئاوازه خوانی لاله زارم هاته وه!
 ناوی بی نه زم و په ریشانی له مولکی دل نه ما
 ره ونه قی گولزار و نه زمی روژگارم هاته وه
 گه ردی دامانی به کهس ناگا، نه کا هر کهس خه یال
 سورمه یی بو ئیشی چاوی نه شکبارم هاته وه

وا له خوۆشی دا په شوکاووم که نازانم نه من
 چه زره تی مه حموده، یا مه حبوسی پارم هاته وه
 گهر بیری (ناری) یا غفلت هه تا که ی سه عبه بی
 خانی ساحیب هیمهت و جاه و ویقارم هاته وه

- ۶۴ -

مودده تیکه من گرفتارم به دوس سه وداته وه
 بووم به داوی چینی زولف و په رچه می تاتاته وه
 مه نعی قوللابی موژه ی ناکم له راکیشانی دل
 بوئا نه سیری چاوی مهستی پر خهوی نه ی باته وه
 واسهرم دانا به عه زمی به رده بازی ریگه که ت
 مه ره می ده ردی سه ری من وا به گهردی پاته وه
 گهر ده پرسى حالى په روانه ی دلّم دور بی له رووت
 وا له سوۆزش دا له سایه ی شه وچرای گوناته وه
 چاوی خوین خواری به خوینم فیره، وه ک لیوی به مه ی
 لی ی گهرین نیوه و خودا نه و شوخه با بیخواته وه
 شاهى چاوت مولکی سه بر و تاقه تی بردم به زور
 مه سحفه ی رووی تو به گزیاچی نه گهر نه م داته وه
 میشى خالت نافرئ بهس باوه شینی که به ناز
 چونکه پابه نده به شه هدی روومه تی زیباته وه

شین و واوه یلایه ئاساری قیامت هه‌ل ده‌سی
 گۆل به دن شه‌مۆ به‌ره و مه‌شریق شه‌گه‌ر لاکاته‌وه
 له‌ب شه‌گه‌ر فه‌رموو به‌ زولفت باوه‌شینی با نه‌کات
 می‌شی رۆحم گه‌ر بنیشتۆ به‌ قه‌ندی چاته‌وه
 خه‌تی ده‌رسی عیشتی (ناری) وه‌ک رقومی خاله‌که‌ت
 وابه‌ له‌وحی گه‌ردنی بی‌گه‌ردی وه‌ک میناته‌وه

- ۶۵ -

پرسیاریکی تایه‌ربه‌گ له‌ مه‌لاکاکه‌ حه‌می بیلوو (ناری)
 خودا عه‌دلی له‌ لای عارف عه‌یانه^(۱)
 به‌ حه‌قته‌ ئیمه‌ گه‌لله‌ین، شه‌و شوانه‌^(۲)
 له‌ به‌رچی وا مه‌ری خۆی مه‌ردی چوپان؟
 به‌ ده‌ستی خۆی شه‌خاته‌ به‌ر نیشانه
 شه‌گه‌ر مؤمن به‌ حه‌قته‌ دۆستی حه‌قن؟^(۳)
 چی به‌ حیکمه‌ت ده‌لیلی رووسیانه؟
 موقه‌ده‌ر بوو که‌ گه‌ندوم بی‌ به‌ رزقی^(۴)
 له‌ ئاده‌م بۆچ ئیتر ده‌گری به‌هانه؟

(۱) عارف: زانا و پیاوی خوا - مرد خدا.

(۲) گه‌له: مێ گه‌ل. ران - ران.

(۳) دۆستی حه‌ق: دۆستی خوا - دوست خدا.

(۴) گه‌ندوم: گه‌نم - گندم.

که تیر نه ندازی چابوک دل بیکی!
 قه باحت که ی له سهر حهلقه ی که وانه؟
 که نه و روخساری دل بیئته پیشو^(۱)
 نه سیمی بولبولان داد و فوغانه
 له رۆزی خو ی عه مهل قسمت کراوه
 له بهر چی تو ده لئی فیعلی خو مانه؟
 که و ابو ئاگری دۆزه خ له بو مان
 چه لازم دی بکیشی وا زه بانه
 نه گهر خهلقه له بو مان ئیختیاری
 له بهر چی یه ک بچووک و یه ک که لانه
 یه کی بو پاره نانئ جان فروشه
 یه کی حه ققی نی یه شاهی جیهانه
 یه کی سولتانی قه سری زه ر نیگاره
 یه کی بی جیگه وو بی خان و مانه
 یه کی دایم خه ریکی عه یش و نو شه
 یه کی کوژراوی شمشیری ده بانه
 یه کی قاروونی ده ولت هم عینانه
 یه کی موحتاجی سکه ی یه ک قرانه

- ۶۶ -

وه لآمی (ناری) بو (تایه ربه گ)
 سوئالت ئه ی سوخن سهنجی زه مانه
 نه ساسی عیجز و ته شویش و مه لانه
 حه قیقه ت قسمه تی نه حوالی عالم
 ده لیلی زه بت و نه حکامی نیهانه
 که سی عارف به حوکمی پادشایه
 که مه حره م بی به رازی خوسره وانه
 وه لی مه جبووره فکرم بو جه وابت
 نه گهر چی عاجزی ده وری زه مانه
 ته ریقی (لانسلّم) بانه مینی
 نه بیته به حس و گاله ی مازووانه
 به لی عه دلی خودا وه ک میهری نه نوهر
 له لای نه هلی به سیره ت بی گومانه
 وه کو سه مع و به سهر عیلم و حه یاتی
 که لآمی قودره ت و زاتی عه یانه
 له به ینی که سبی عه بد و خهلق و خالیق
 ته فاوت وه ک زه مین تا ئاسمانه
 که که سبی مه سده ر و حوسن و قه باحه ت
 قه باحه ت وه سفی کسبی عاسیانه

خوابی نه قسه وه سفی ذات و خو لقی
 به ئه حسن خو لقه مه شهوری جیهانه
 به ئی حه ق راعی به گه لله، خه لایق (۱)
 عیبادهت روڤن و شسیر و تووکیانه
 پهزی (۲) بی فهرع و په شمه و (۳) عه برهش و (۴) له پر
 سسزاواری سه گگی یو نانی یانه
 که سی لادا له جیلوهی حوسنی عیشقی
 نه کی شی نی شی نه شتر بولبولانه
 نیه نه قس و زه لیلی دهستی رووسی
 جهزای زیللهت که قه سری حوری یانه
 ته ماشاکه له بو ته علیمی عیرفان
 نه لاقهی کوپ ده کهن ئه م رو می یانه
 جه هه ننه م با له جو شا بی جه هه ننه م
 چه بیمی بو گو رو می موئمینانه
 به موئمین چی سه قهر، دوزه خ، جه هه ننه م
 مه قامی رووسی یان و رووسی یانه

(۱) گه لله: می گه ل - گله. (۲) پهز: مهر - گو سفند.

(۳) په شم: خوری - پشم.

(۴) ابرهش: ۱ - نه سپی که خالی له رهنگی مخالفی رهنگی خوئی تیابن - اسبی که حالتهای متضاد با رنگ اصلیش دارد. ۲ - رهنگی سوور و سپی تیکه ل: مه به ست له و پهزه به که خوری به که ی سوور و سپی به - منظور گو سفندی که رنگ پشم سرخ و سفید است.

- ۶۷ -

هەر وه کوو تام و مه زه ی حه لّوا له بر ویشا نیه
 زه پر په بۆنی خوا دۆزی له ده رویشا نیه
 زه لزه له ی تاخر زه مان و ره غبه تی فیسق و فجوور
 بۆیه ته ئیسیری له سۆز و زیگیری هووکیشا نیه
 نیر و میّ یه کسانه ئه مرۆ لای دلی دیوانه دا
 زه رگی ئه و فه رقی له لیدانی پهس و پيشانیه
 بی ریازه ت سه یری گولزاری ته ریفه ت مو شکوله
 له زه ته شی رین له شانیه شه هدی بی میشانیه
 تا قه تی باری ئه مانه ت شی ری مه یدانی ئه وی
 حه ملی ئه و باره له قووه ی قاتری ریشانیه
 قه تی ریگه ی مه عریفه ت نه فسی مو تبعی لازمه
 حاله تی نه رمی له که لله ی ئه سپی سه رکیشا نیه
 دانه یی لو ئلوه مه قامی خه زنه یی شاهانه یه
 گه وه هری شاهی له ره شکه و باری کاکیشا نیه
 ئه سپی نه ژدی لازمه بۆ قه تی ریگه ی مه عریفه ت
 سیرعه ت و جه ولانی نه ژدی قه ت له گامیشا نیه
 گولشه نی حه ق بولبولیکی نه غمه خوانی لازمه
 سۆزی ئه و نه غمه له بالی زه رگه ته و میشا نیه
 بی خه وی و خۆراکه دا یم کار و پیشه ی تۆبه کار
 خۆ خه وو تی ری له خانیه خه لوه ت ئه ندیشا نیه

سه فوه تی سوئی له شانە و ریش دا دەرناکهوئی
 نووری دەرۆیسی له پرچ و رهشتی یو کیشا نیه
 په شمه و و غاره له بهینی سوئی یو دەرۆیش و شیخ
 نه و که سه ی یاری دهوئی کیشه ی له گه ل خویشا نیه

- ۶۸ -

گەر خه واریق بی، مه زه ی چه لوا له برۆیسا هه یه
 ره ونه ق و بوئی خودا دۆزی له دەرۆیسا هه یه
 گەر به سوۆزی سه فوه تی دل یادی مه ولا بیته پیش
 بی شک و شوبهه که ته ئیسیری له هووکیشا هه یه
 فه رقی نیڕ و می له لای نه هلی نه زهر موشکول نیه
 بی نه زهر جه هلی له ته شیسی په س و پیشا هه یه (۱)
 واقیعه ن ره سمی ریازه ت شه رته بو ئه هلی ته ریق
 بو یه کئی قسمه ت له شانە ی شه هدی بی میشا هه یه (۲)
 گەر نفووسی نه ولیا بی ت و مه ده دکاری بکا
 چه ملی نه و باره له قووه ی قاتری ریسا هه یه (۳)
 گەر به ته علیل و ته عه للول نه فسی سه رکیش بی مو تیع (۴)
 ته رکی به دخویی له که لله ی نه سپی سه رکیشا هه یه (۵)

(۱) په س: پاش - بعد. (۲) شه هد: هه نگوین - عسل.

(۳) قاتر: هیستر. ئیستر - ایستر.

(۴) ته علیل و ته عه للول: له نوسخه یه کدا ته علیم و ته عه للوم نووسراوه - علت و بهانه
 آوردن و معطل کردن.

خاکو دوږ په کسانه لای نه ربابی عیشقی مه عرفهت
 گه وهه ری شاهي له ره شکه و باری کاکیشا هه یه
 هیمه ته می مه ولا بېی، کیسه لّ به ته یاره نه گا
 گهر نه زهر بې سورعه ته نه ژدی له گامیشا هه یه (۱)
 گهر (فنافی الله) له بو شه خسی له عه شقا دهس بدا
 نه غمهی بولبول له بالی زهر گه ته و میشا هه یه (۲)
 نیعمه ت و جاهی جه لالی پیری سابق بیته پیش
 سووره ته تیږی له رووده ی خه لوت نه ندیشا هه یه
 موخته سر نه سپابی فیسق و نه قسی قانونی سه لاج
 ری له قانونی سه حیج و مه زه ب و کیشا هه یه
 دل که مه شغوولی خود ابی نیش و نیشی مه خفی یه
 له و مه قامه حال نه گهر بې، قه لبی بې نیشا هه یه

- ۶۹ -

چاوه کم بو یه به دایم کار و پیشه م زاری یه
 حاکمی چاوت له گهل من مایلی غه دداری یه
 شوړش و نالینی که س بې وه جه و بې عیله ت نیه
 ناهی من فه ریادی بولبول نیشی بې غه م خواری یه

(۵) سه رکیش: له نوسخه یه کدا: سه رکه ش - سرکش، یاغی.

(۱) نه ژدی: نه جدی - نجدی. (۲) زهر گه ته: زهر ده و آله - زنبور.

من هر نه وپوژده دهسم شووری له روچی خووم که دیم
 حهزرتی خونخواری نه برۆت مه شره بی خون خواری به
 گهر ده پرسی بوچی بی نه شته و مه لوول و عاجزی
 روومه تی زهر دم عه زیزم شاهیدی بی یاری به
 که م به خه ننده بی به لامۆ، حه یفه تانه م لی مه ده (۱)
 لیم گهری تووبی و خودا، نه مجاره ده رد م کاری به
 دل له شامی په رچه می رووتا به دایم بی خه وه
 چونکه کیشکچی به شه ودا عاده تی بی داری به (۲)
 حیکمه تی پر مه سته له ی کولمت له بوکی حل ده بی
 هر سه حیفه سه د ئیشاره و ره مزی تیدا جاری به
 خالی روخسارت هیدا یه ت به خشه، شه رحی زولفه که ت
 قازی ناسا حاشیه ی نه گریجه کانت لاری به (۳، ۴)
 رووت وه کوو ناته ش موژت وه ک شیشه نه برۆت قیمه کیش
 میروه حه ت زولف و که بابت جه رگی پاره ی (ناری) به

(۱) به لامۆ: به لاما - به نظر من. (۲) کیشکچی: کیشکچی - نگهبان.
 (۳) قازی: لاری: حاشیه ی هه به له سهر کتیب. وه عاده تن له هامشی کتیبدا به که چی
 (مائل) ده نووسریت لیره دا ئیشاره ته بو نه و، وه قازی لاری ناوی مصلح الدین لاری به
 خه لکی ناوچه ی لارستانه وه په راویتی له سهر زور کتیبی علمی (دینی) هه به - منظور
 شیخ مصلح الدین لاری که از اهالی لارستان است که بر بسیاری از کتابهای دینی، علمی
 حاشیه نوشته است.

-۷۰-

غەمى شېخ و فىراقى تۆكە بارى شانى پىرىمە
 بە ئەمرى حوکمى بەدبەختى وەزىفە و رەسمى پىرىمە
 نەما رەسىم و غەزەل ئەمپرۆ لە بازارى خەيالاتا
 ھەناسەى سەخت و سۆزى دىل.....
 تەمەننا کردنى ئاوى حەياتى وەسلى تۆبۆ من
 لە خاترمايە نازانم لە شىتى يا لە ژىرى مە؟
 لە وەقتى پىرىا غەكسى جوانى تۆيە ھەمپرازم
 غەسا سوورەت لە گەردشدا ئەساسى دەستگىرىمە
 بە رەسمى ياوهرى مومكىن نەبوو سەرفى جوانى كەم
 بە پىرى تازە فەكر و غائىلەى روتبەى «موشىر» ىمە
 قەزا بۆ دىل لە بۆ قائم مەقامى وەسلى تۆ ھىجرت
 ووتى دەرچۆۆ لە فرمانى قەزا نۆبەى مودىرىمە
 بە من چى نىعمەتى دىوانى ئەعيانى سلىمانى
 كە سفەرى ھىجرى تۆ غارەت گەرى تەختى ئەمىرىمە
 لە سەر سفەرى فىراقت مائىلى تىعدادى نىعمەت كەم
 ئەلەم چا، قاوہ مىحنەت، كفتە غەم، ھەم نانى تىرىمە
 مەلى كەم تاقت و بى دوورى يە (نارى) لە سەختى دا
 لە گەل ھىجرانى تۆ، مانم نىشانەى بى نەزىرىمە

-۷۱-

قهت له ئادابی دوعا ئه م پیره ته قسیری نیه
 ساله گه ل ته قدیری خوا چی بکه م که ته ئسیری نیه
 ویردی دل بی غایهت و پایانه وه ک ته قسیری من
 تا ئه بهد وه ک عه فوی تو ئیمکانی ته حریری نیه
 سیدقی مه زمونی که لامم عهینی سویحی سادقه
 ئه و به ته رزی ئاخری شه و کیندب و ته زویری نیه
 حه یفه بو ئه ربابی ده رکی غه زنهوی گاهئی بلین^(۱)
 جامیعی حکمهت ئه یازه و حوسنی ته دبیری نیه^(۲)
 عاقل و فه رزانه هه ردهم وا له قهیدی میحنه تا
 شیئت و بی په روا له دنیا باکی زنجیری نی یه
 گول له گه ل خارا ره فیقی بولبولی دل بی نه سیب
 عیللهت و ئیشی خودا ئیشکاله ته فسیری نی یه
 سهیدی وه حشی ده سته مو بی چاکه نه ک سل کا به هیچ
 بازی تو ئیمرو که چونکه تابی نه خچیری نی یه^(۳)
 گه ردشی ئاخر زه مانه و شوپشی ده وری قه مهر
 نور و زولمهت بو یه لای کهس فه رق و ته وفیری نیه^(۴)

(۱) غه زنهوی: هیمایه بو سولتان مه حمودی غه زنهوی - اشاره به سلطان محمود غزنوی است.

(۲) ئه یاز: وه زیره که به تی - وزیر سلطان محمود.

(۳) نه خچیر: نیچیر - شکار. (۴) ته وفیر: فه رق. جیاوازی - تفاوت.

تههلی دانا قهت له (ناری) ناگری هه رگیز غه له ت
چونکه نه فسیکی نه دیب و عاقل و ژیری نی یه

* * *

-۷۲-

دهس بدا گهر نی رگسی شه هلا برا نه سرین چی یه
ئافتابی خاوه رم بی پرته وی په روین چی یه؟
تا ترنجی غه بغه بی مه عشووقه بی غم دهسکه وی^(۱)
ساشه مامه ی خاوی بل، یا کوو له که ی نه خشین چی یه؟
موعجیزه ی (موسی) که رووی دا سیحر و جادوو چی ده کا
هیمه ته ی روسته م بی مه کر نه فکه نی گورگین چی یه؟
نه قشی مانی دهه که وی نه ققاشی چین ریسوا ده بی
حوسنی یوسف جلوه گهر بی زینه ته ی شیرین چی یه؟
گهر نه سیمی په رچه می له یلا موعه تتهر کا ده ماغ
لای دلی مه جنوون نه سیمی نافه یی مشکین چی یه؟
پیرم و ئو فتاده م و بی تاقهت و فیکر و خه یال!
وه رنه ته رتیبی قه سیده ی نازک و ره نگین چی یه؟
(ناریا) بهس لیده لافی دانش و عه قل و شعور
لافی پووچی بی مه زه و بی تام و بی ته حسین چی یه؟

(۱) غه بغه ب: گهر دن، ژیر چه ناگه - زیر چانه.

-۷۳-

-ئ-

ئەم غەزەلەى نارى بۆ بەرپىز شېخ حىسام الدىن وتراوه
 بەمەولا گەر لەمەولا دَلْ بە قوربانىت نەبى نابی
 بە دَلْ گەر دَلْ مویع و بەندە فەرمانت نەبى نابی
 کەسى مەقسوودى کەسى دەولەتى قوربى مەحبەتتې (۱)
 غولامى بۆ غولامانى غولامانت نەبى نابی
 زوهورى نوورى توورى مەعرفەت بۆ چاوى بى نوورم
 لە تۆزى سورمە رەنگى خاکی دامانت نەبى نابی
 فیرارى قەیسەرى زولمەت لە شارى شامى خاتردا
 بە حوکمى بەرقى تیغى شاهی تورکانت نەبى نابی (۲)
 بەیانى داستانى شیوهنى بولبول لەبەر گولدا
 بە خەندەى لیوى شۆرئەنگیزی خەندانى نەبى نابی
 فەلەک مەشهورە لافى ئیقتدارى رەفەتە ئەمما
 وجوودى بو سەریرى خاکی ئەیوانت نەبى نابی
 سەرم سەمتوورە، سینه نەى، سوراخى دیدە، ئەشکم مەى
 مەزەى مەى، یا نەواىى نەى، لە دیوانت نەبى نابی

(۱) مەحبەت بىن لە نوسخە بە کە حەقیقەت بىن نووسراوه - محبّت باشد در نسخه دیگر حقیقت باشد قید شده است .

(۲) تورکانت: لە نوسخە بە کەدا موزگانىت نووسراوه - کلمة تُرکانت در نسخه‌ای دیگر موزگانىت نوشته شده است.

له بۆگۆل شۆرى بلبل، شۆرشى تووتى له بۆشه ككه
 به شهوقى شههدى لىوى شه ككه ر ئه فشانت نه بى نابی
 به لالهى مه عرفهت ته عمیری قه تعه ی باغه كوونی دل
 هه تا مه عمووری به ستي فه یزی ئیحسانت نه بى نابی
 له رۆزى كه شه كه ش دا (ناریا) هه رگیز نه جاتی تو
 حیسامه ددین كه فیلی باری عوسیانت نه بى نابی

- ۷۴ -

ئهم غه زه له ی بۆ «مه لانه حمه د» ی كور ی نووسیوه كه له و كاته دا له لای
 مه لانه یزی بالیكه ده ری ئه یخویند له سلیمانی
 تالیب كه هه موو وه ختی خریداری غه زه ل بی
 زۆر زه حمه ته مه یلی كه له سه ر عیلم و عه مه ل بی
 تالیب ئه وه یه تالیب دیوانی خودا بی
 عالم ئه وه یه غه رقی خه یالاتی ئه زه ل بی
 فرزه ندی مه لا: رۆله ئه بی سه ر فی حه یاتی
 بۆ دیققه تی به یضاوی و ته فسیری جومه ل بی^(۱)

(۱) به یزاوی: ته فسیری قورئانه، هی قازی ناصرالدین البیضاوی به، ئه وی تر (کتاب
 الجمل) جومه ل. ده رباره ی زانستی عه ره بی به - ته فسیر بیضاوی ته فسیر قرآن است از
 دانشمند مشهور قاضی ناصرالدین بیضاوی، و کتاب دیگر الجمل است که در مورد
 دانش عربی است.

بی جیلویه ته سبیحی که فی جه زبهیی سو فی
 تا فیکری مهی و دهنگی نهی و سازی ئەمەل بی
 گەر شوربی دەوا عاقیبه تی نه فعی نه بی هیچ
 لای خهسته وه کوو زه هره ئەگەر عهینی عهسهل بی
 ئەفسوسه بی مورغی هوما فه رعی به قالاو^(۱)
 زۆر موشکوله گەر بازی سپی فه رعی به قەل بی
 گەر دوری ئەتۆ واریسی ئادابی پدهر به^(۲)
 نهزدیکه پدهر یار و هم ئاغووشی ئەجهل بی^(۳)

- ۷۵ -

براقەت نابئ ئەم کاره وه هابی
 سهلیقهی شیخ و میر و جوو نه مابئ
 به سئ کهس مامه لهی یه ک پیره گا بی
 ئەویش کلکی له سئ لاوه شکابئ
 ئەگەر سهودای عه سایه فه رموو یا شیخ
 به بیرى خۆت به چەن چاکه کرابئ
 ئەگەر سهودای کل و کلتوور و جامه
 بلیم من مامه لهی بی «نووته»^(۴) یا بی

(۱) قالاو: قەله باچکه - کلاغ. (۲) پدهر: باوک - پدر.

(۳) ئاغوش: باوهش - آغوش، بغل.

(۴) نووته: ناوی جووله که یه ک بوو - اسم فردی یهودی.

به قهولی ناقلی ئەم گەفت و گوێه
 وه‌ها دیاره که ئاغا تیا شکابیی
 به‌گونیا گا ده‌ناسیی جووله‌که‌ی سه‌گ
 درۆ ناکا ئە‌گەر مالوومی گابی

- ۷۶ -

هەر بلوکیکی عه‌جهم، حاکمی مەم ژاکنه‌ بی^(۱)
 موخته‌سه‌ر په‌روه‌رشی روّحی به‌ ئاوی سنه‌بی
 نایی: باوه‌ بلانی مه‌که‌ من خوّم نه‌که‌فم
 موشی باشی: شه‌که‌تم، نازری: مەم توّقنه‌بی
 جه‌معی سه‌رکاری تهن‌گ داری له‌ بو‌ روژی مه‌ساف
 تیرو قه‌لغانی هه‌موو سمت و سه‌ری هۆجه‌ نه‌بی
 سه‌فی پیش خزمه‌تی ئە‌برۆ به‌ خه‌نه‌ و وسمه‌ کشاو
 ده‌ست و پیی مه‌ن ته‌به‌ع و نوکەری غه‌رقی خه‌نه‌بی
 نامه‌وی له‌ ززه‌تی ئە‌و خاکه‌ جه‌ه‌ننه‌م له‌ سه‌فای
 ده‌ی دووسه‌د مه‌رته‌به‌، گوی مام خله‌ له‌ و مه‌سکه‌ نه‌بی

(۱) وا مه‌شه‌هوره ئەم پارچه‌ به‌ هی شیخ ره‌زایی به‌لام ئە‌لین که هه‌لبه‌ستی ناری به‌ له ترسا به‌ ناوی شیخ ره‌زاوه‌ بلاو کراوه‌ ته‌وه‌.

- ۷۷ -

نه گهر بی خهرمه نی حوسنی بهسه ر بی
 ده بی دل بو زه کاتی شه بهسه ر بی
 ده گا دهستم به میعراجی ویسالی
 له روویا گهر به لهب شه ققول قه مهر بی
 شه کهر وهختی که لانی لیوی لی دا
 چه نه ی شه ککهر شکا تا نه ی شه که ر بی (۱)
 ده کا ته رکی خه یالی خالی له یلا
 نه گهر مه جنون له حوسنی باخه بهر بی
 موته ووهل بوو سه ری زولفی له روویا (۲)
 بری، تا موخته سه ر ریگه ی نه زهر بی (۳)
 وه کوو به هرامه تیری چاوی مهستی
 که وانه مدی له دل جاری خه ته ر بی
 له گهنجی خوسره وی جه م بی نیازم
 نه گهر دهستم که مهر بهندی که مهر بی
 وه کوو من تو به شه شکی نی به لیوی
 خسوسه ن گهر مزه ی ماچی له سه ر بی

(۱) نه ی: قامیش - نی.

(۲) مطول: کتبی به بیان و معانی و به دبعه هی زانای به ناوبانگ خوالی خو شبوو (سه عدی ته فتازانی) به - کتاب بیان و معانی و بدیع از شیخ سعد تفتازانی.

(۳) موخته سه ر: عهینی عیلن به کورت کراوه یی - همان علم است به اختصار.

که م و کورتی به عادت چاکه ئه مرؤ
 غه زهل حوسنی له وایه موخته سهر بی
 هونه ر ئامیزه (ناری) شیعره کانت
 مه گهر لای بی هونه ر بی موخته بهر بی

- ۷۸ -

حوججه تی مولکی له تیفی خهت و خالی روویه تی
 نووری ئیساتی له تافهت نه قشی حه لقه ی موویه تی
 روومه ته یا چینیی یه، یا له وحی مینا، یا سه ده ف
 یا به ئاهی سه ردی عاشق ئاوه خو، به ستوویه تی
 په رچه می جه زبه ی دلی کردم له بو شوعله ی روخی
 ره به ری ئاتاه ش په رهستی، تورره یی جادووویه تی
 سه یری خه نده ی لیوه که ی بو دل نه وازی چی ده کا
 شه پرفروشی گهرچی ره سمی نیرگسی به دخووویه تی
 چاوی مهستی قاییزولئه رواحه لیوی وه ک مه سیح
 کوشتن و ئیحیا به چاوو لیوی هه ر ئه و، بوویه تی
 مه نعی قه د ناکه م له خوین خویری که شیوه ی چاوی به
 کوشتن و قه تلی به ناحق کار و پیشه ی زووویه تی
 نه شته ری غه مزه ی له جه رگم دا و به گریه م پی که نی
 غونچه پشکووتن به شه ونم، عاده تی پیشووویه تی

دیجله‌یی سه‌یلی سروشکم هه‌دد و پایانی نه‌ما
 شاهیدی بی‌غایه‌تی لیته و قوپی پیلوویه‌تی
 قامه‌تی (ناری) به‌کوئی می‌حنه‌تۆ وا خه‌م بووه
 ته‌ختی پیشانی هه‌میشه هه‌مده‌می زانوویه‌تی

-۷۹-

ئه‌م غه‌زه‌له‌ی بۆ به‌پریز شیخ مه‌حموودی حه‌فیدزاده ناردووه
 له ۹۳۱ تا ۹۳۳ له ناصریه ده‌ست به سه‌ربووه
 به ئاه و ناله مه‌شغوولم له نه‌غمه‌ی ساز و تارم چی
 نه‌سیری می‌حنه‌ت و ده‌ردم له سه‌یری نه‌وبه‌هارم چی
 له گه‌ل خاری غه‌ما جووتم، له عه‌یشی گولشه‌ن ئازادم
 نه‌خۆشی ده‌ردی هیجرانم، له خۆشی لاله‌زارم چی
 له پایه‌ی گردی سه‌یوانی فیراقت بی‌نه‌وا ماوم
 له ناز و نیعمه‌ت و گه‌نج و مه‌تاعی ئه‌هلی شارم چی
 مه‌حه‌لله‌ی گۆیژه‌ی شه‌وقم سه‌راسه‌ر پاکی و یرانه
 له که‌یف و سوچه‌ت و سه‌یران و چه‌شمه‌ی سه‌رچنارم چی
 به بی‌تۆزی ریکابی تۆ، که‌چه‌تری خوسره‌وی سه‌ربوو^(۱)
 له ته‌ختی مه‌سنه‌دی داراوو تاجی شه‌هریارم چی!

(۱) به‌بن تۆزی ریکاب: تۆزی ئاوزه‌نگی - گردوغبار رکاب.

به بی سایه‌ی وجودی تو، که سه‌رمایه‌ی حه‌یاتم بوو
 له سایه و سیبهری شمشاد و سه‌روی جو یبارم چی!
 به بی شه‌مع‌ی جه‌مالی تو که په‌روانه‌ی دلی من بوو
 له شوعله و شه‌عشه‌عی به‌نزین و مه‌ه خورشید و نارم چی
 هه‌تا چو لئی بیابانی فیراقت مال و مه‌ئوامه!
 له سه‌یری قه‌سری شیرین و له ئه‌یوان و ته‌لارم چی
 مریدی می‌جنه‌ت و دهردم، غه‌می تو پیر و مه‌ولامه
 له مرقه‌ی سو فی یو هاوار و جه‌زبه‌ی تو به‌کارم چی!
 له له‌وحی سینهما، تا قامه‌تی ئه‌لفت خه‌یالم بی
 له (فی‌وو ری‌وو شین) ی مه‌نزلئی بی یارو تارم چی (۱)
 ته‌بیم غه‌م، جه‌فا هه‌مده‌م، ئه‌له‌م هه‌م قووته هه‌م مه‌ره‌م
 خه‌ریکی شیوه‌نم ده‌م ده‌م له رهنج و غه‌م گوسارم چی
 که بو من دهردی دووری ئافه‌تی روچ و سه‌ر و ماله
 له شوور و لومه و فیتنه‌ی زه‌مانه و روژگارم چی!
 به پیری دلی شکستی ته‌کیه‌گاهی چو لئی (پیران) م (۲)
 له زیگری پیری هه‌ورامان و به‌حسی شالیارم چی!
 که من غه‌رقی زیرباری غه‌می تو بم له «بیلوو» دا
 له ناله‌و شیوه‌ن و دهرد و غه‌می ئه‌غیار و یارم چی!

(۱) فی ری شین: فرش - فرش.

(۲) پیران: دئی به‌که له مه‌ریوان - روستایی از توابع مریوان.

مه دینهی «ناصریّه»ی دلّ به یادی تو که تاوایه
 له مه عمورهی عیراق و تورک و چین و قهنده هارم چی!
 ووتی نه فسم! به خزمهت چی قبوولم که، ووتی: هه ی دهی
 له خزمهتچی سه گ و مه لعوون و پیس و نابه کارم چی!
 له گه لّ بهد ته سلّ دا وه ک شه، نه تیجهی ئولفته و مه یله
 که وایی من له مائیل بوونی مار و گورگه هارم چی!
 بلئی (ناری) له کونجی میحنهت و غه م دا هه تا ماوی
 به بی «بازی فهرهح» ئاخیر له سهیران و شکارم چی^(۱)

- ۸۰ -

هه تا غونچهی گولی دلّ بی له لاله ی نه و به هارم چی
 له گه لّ شمشادی بالاکهی، له سه روی جو ییاریم چی
 که یاری دهس بدا بو من له سه ر سینه ی به جووتی به ی
 له بازی و سهیری مؤره ی نه ردی سه ر ته خته و قومارم چی
 شه گه ر بگرم له دهس یه کدهم، ترنجی غه بغه بی کالی
 له لیمو ی زهرد و سیوی ئال و نارنج و هه نارم چی!
 ته بهد ته شبیهی روژ و شه و به زولف و روومه تی ناکه م
 له وه سفی دوو مونافی هه ر وه کوو له یل و نه هارم چی

(۱) بازی فهرهح: واته شیخ مه حموود - مقصود شیخ محمود است.

که بۆ ماچی ده می، وه ک چاوی مهستی تۆبه ده شکینم
 غولامی تورکی مه خموورم، له شیخی تۆبه کارم چی!
 به شهرحی خال و خه تتی حیکمه تتی روخساری مه شغوولم
 له سپرپی حاشیه ی زولفی سیاهی تارومارم چی!
 به قانونی غولامی گهر قبوولم کا له ده رگادا
 له چه تری عه یش و تهختی ناز و تاجی ئیعتیارم چی!
 گریانی سه بووری پاره کردم تیری موژگانی^(۱)
 ده با من روو له سه حراکه م له ئارام و قه رارم چی!
 له خوئی چاوی مورغی دل له سه ر شه هدی له بی لاجوو^(۲)
 که یه عنی من له زه خم و حهمله یی بازی شکارم چی!
 خه یانه ت تا ئه به د (ناری) به ته حریکی موژه ی ناکه م
 له به ند و کوۆ و زنجیری فه لاقه ی سهختی یارم چی!

- ۸۱ -

جه هله ئیمپرو بۆ ئیقامهت ره غبه تتی لادی به تتی
 چونکه زانی عیلم و عیرفانه، له شارا ری به تتی
 عالمی گهر ده رکه وی سهد جاهیلی بی مه عریفهت
 یا وه بهر تانه ی ئه دا، یا فیکه وو هی هی به تتی

(۱) گریانی: په خه ی کراس - یقّه پیراهن.

(۲) مورغ: بالنده. په له وه ر - پرنده

مالی دل شیوی له بو خاسیه تی ئاوی حیات
 ئاره زوی ماچی دم و ته قبیلی (لام و بی یه تی) (۱)
 واقیعه ن دنیا عه جبه شوخیکی شهنگ و دولبه ره
 عالمی پابهندی عیشوه و (نوون و ئهلف و زی یه تی) (۲)
 (ناری) یه ئیمرو له ژیر باری غه ما هاواری یه
 دائیمه هه ر ئینتیزاری (میم و واوو تی یه تی) (۳)

* * *

- ۸۲ -

ئهم غه زه له له دهنگی گیتی تازه ژماره (۹۳۷) سالی ۴۷ بلاو کرایه وه
 خاکی ده رگا کهت له بو سه ر هه ر وه کوو ئه فسه ر سه ری
 ئه لفی بالاکهت له پیچ و خه م وه کوو عه رعه ر عه ری
 گولشه نی روخساری تو، ره ونه ق شکینی نه وبه هار
 ئاوینه ی حوسنت له رهنگ و ئافه تی سییه ر به ری
 وا له حه سه رت چاوی مه ستت ده ستو ئه ژنو که وتوون
 ئاهویی ماچین و شوخی چین و تورکی به ره به ری
 شه که ده رکه وت و له بو حه سه رت که می رووی کرده مانگ
 میسلی تو، زه پراتی نووری نه ییری نه نوهر وه ری

(۱) لام و بی: لب: لئو - لب.

(۲) نوون و ئهلف و زی: ناز.

(۳) میم و واووتن: موت. مردن. مه رگک.

زه مزه مهت حوسنی له ئافاقا، که وهک تهل تیپه پری
 ناوو ئاساری نهما، هر وهک غه زالی په رپه پری
 خه بیهری دل بوو به په یکانی موژه ی ژیر و زه بهر
 هر وه کوو هل که ندنی بیخ و بنی (حه دیده) دهری
 چوو له بو گولشه ن، له بو ته عزیمی حوسنی دهس به جین
 گولبه نی سه روی نیهالی باغی ئاغالر له ری
 روژی دیوانی نه زهل قسمت وها جاری بووه
 سه می ئاغا بو بزورگی، قسمه تی نو که ر که ری
 (ناریا) تاکه ی به پیری فیکری به یتی بی سه مه ر
 پیری یو لافی جوانی؟ بی نه وایی و قه شمهری؟

* * *

- ۸۳ -

فهره نگی توآ به حق بو نابی رازی
 به ئوجره ت گرتووه گا جووتی قازی
 به ذاتی حق که بی ت و روژی نه ورور
 به کلکی خو ی نه کا، وهک تووله بازی
 به زه ربی چیو و شلپه ی شهق له پاشت
 نه بیستی شو ر و شاهه نگی حیجازی!

* * *

- ۸۴ -

به ئیما دوی شهوی بالآ نه مامی (۱)

نه ویدی دوو شه مامهی زهردی دامی (۲)

به ره سمی ته هنیهت فهرمووی په یاپهی

له بو من لیده موترب چهن مه قامی

وه ره ساقی به یادی چاوی مهستی

ده خیلتم بم به گهردوش بینه جامی

دلی میخنهت زهدهم مه سرووره نه مپرو

به نوممیدی خهلاتی خوش خه رامی

بلین بهو شوخه نه شکینی به ناحق

قهراری دوی، به عه قلی ناته مامی

گه لی نه قسه له باغی سه لته نه تدا

له سهر دووبه ی دل نازاری غولامی

هه تاکهی (ناریا) فیکری به تالت

هه تیو په یدا که بو خو ت عه قل و فامی

- ۸۵ -

زهرنی مینا شاهی من مهزروونی ئەلماسی دەوی^(۱)
 وهک کونی ماکینه دهرزی تیژوره ققاسی دەوی
 قه تعی ریگهی دۆله سوور و کانی گهرمی بهر مووان^(۲)
 هیممته تی چابوک سواری قهومی بلباسی دەوی^(۳)
 به حری قولزوم ته جره بهی قولئی بهه رکهس ناکری^(۴)
 ئیمتیحانی بیخی دهریا شه خسی غه وواسی دەوی
 چاوی میروو موشکیله ته شخیسی ئەو بی زه پرهبین^(۵)
 ماهی نهو دۆزینه وهی ئەو، زیاده ئیحساسی دەوی
 وه زعی بی زهرنی له بو تو، ئیشی بی زهرنی نیه^(۶)
 بو، که شمشیری مجه وههر، مه حفه زی خاصی دەوی^(۷)

(۱) وامه شهوره ئەم غه زه لهی ناری که زۆر بهرزو پر له ته وری بهیه بو شیخ
 مه محمودی ناردوه که له هینانی (مینا) ناویک له مهربوان په شیمانی کردۆته وه. مینا
 وهک ناوی ئافره ته که به شووشه ییش ده لێن - این قصیده از قصایدی است که ناری آن
 را برای شیخ محمود فرستاده است.
 (۲) دۆله سوور دئی به که له مهربوان و به ماناوه به شتی تریش ئەوتری و موانیش
 ههروه ها - روستایی از توابع مریوان.
 (۳) ده لێن دلخوازی (مینا) لاوچاکیکی بلباسی بووه - خواستگار مینا جوانی از قوم
 بلباس بوده است. (۴) قولزم: دهریای سوور دریای سرخ.
 (۵) چاوی میروو: وا مه شهوره میرووله چاوی بی یا نه زۆر بچوکه نایینری - چشم
 مورچه.
 (۶) واته خه نجهری تو کیلانی خوی ههیه، یانی تو خیزانت ههیه - خنجر تو غلاف
 خودش را دارد.
 (۷) شمشیره کهت کوله و جهوه ردار نی به و کیلانی تاییه تی پنیست نیه - شمشیر تو
 تیز نیست و غلاف مخصوص نمی خواهد.

موخته سهر زهرفی زهریف و شه معدانی وه ک بلوور
شه معی کافووری میسالی بی گری و راسی دهوی

* * *

- ۸۶ -

دل که سهرمهستی ئیشاره ی نیژگی جانانه بی
نامه وی قه د باده نوی مه ی که دهی مه یخانه بی
توخوا تاکه ی نه من قوربانتم سه روی ره وان
رازی عه شقی من له کووچه ی شارداننه فشانه بی
بهس له گولزاری روخت مورغی دلّم ئاواره که
حه یفه شه معی عاریزت بی بولبول و په روانه بی
له حزه یه نه مدی، که دیتم تا قی میحرابی بروت
تاری کاکولت به شانیه ی ئاهی من تاتا نه بی
خیوه تی قوتبی له مهیدانی موحه بیته هلّ دهدهم
مورشیدی عیشقم نه گهر نه و ماهی نور نه فشانه بی
چاوه که م چاکه له پیش چاوی جه معی خاس و عام؟
بولبولی وه ک من له گولباخی ده مت بیگانه بی؟!
نامه وی به و شه رته شوعله ی ئافتابی بی به قا
روژی روخساری عه لی خانم له سهر ئاوانه بی
چهند به شیرینی ده چی قیبله م له ریگه ی مه کتبا
روچی شیرینم فیدای خاشاکی مه کتبه یخانه بی

خزمهت و گهردن که چی قایل به من بوو عاقیبت
 ئیلتیفاتیکت نه بوو و لایقی ئاغا نه بی
 چیم له ماچین و خه تا داوه، هه تا ماچینی من
 په رچه می چین چینی شیرینانی مه کتبه خانه بی
 لیم گهری با که شفای ره مزی مه سئه له ی خالت بکه م
 شاریحی (فتح المبین) چاوم ده بی ئیحیا نه بی
 (ناریا) بو شیعی می مه دخی شوخی شیرینی علی
 حه یفه نه شعارت به ته رزی به یتی بی کارانه بی

- ۸۷ -

غزه له گهر له تیف و ته ر و تازه بی^(۱)
 ده بی تان و پوی موی به ری خازه بی
 بر و ساله ته قه للا بده^(۲)
 به ده ست بگره تو خاته یا خازه بی
 له پیچاله کوئی نه وانا مه کو
 سه ره و سه رکه، نه ماما به نه ندازه بی
 له ره شمالیانا خه یانه ت نه که ی
 نه وه ک ده م شر و ده نگی ئاوازه بی

(۱) تم غزه له ی بو بابه علی شیخ محمودی حه فید نار دووه پلاری گرتوته تم بابه ته شیعرانه - ناری این غزل را برای بابا علی شیخ محمود حفید فرستاده است.
 (۲) ناوی تیره به که نه مان ویست بینوسین - اسم تیره ای است.

به نیوگه ز بهری ته جره بهی لازمه
 نه زۆر و نه کهم وهک بهری شازه بی
 بهری بی به پانی له بو خه و به شهو
 به کاری قوته و بۆره و و بازه بی
 قهوی بی له سفتی ته ماشا مه که
 بهر و پشتی وهک تهخته دهروازه بی
 مه تاعی و هها چاکه له م عه سره دا
 نه شیعیری به مه عنا و ته پ و تازه بی

- ۸۸ -

نه فهس سه متووره، سینه م ساز و دل نهی
 حیکایهت خوانی دووری تۆن په یاپه ی
 به زیگری تۆ وه کوو سو فی هه همیشه
 مه قاماتی نه نا فی الله نه کهم ته ی
 چه شیرینه له گه ل شه هدی حزوورا
 له تۆ خه نده و له من ئاوازی ئۆخه ی
 نه گهر سایه ی سه ری تۆ بی به تاجم
 چه موحتاجم به تاج و نه فسه ری که ی

غەزەل قەت نابری هەرگیز بە بالآت
 دەزانم بۆکە وا مایل بە تاقە (۱)
 لە مەبخانە ی خەیاڵی شەوقی تۆدا
 بە نەشئە ی یادی تۆ دل مەستە بی مە ی
 لە عەکسی بادە ساقی وا لە مە ی دا (۲)
 قەدەح فەنجانە ئازا تیکە سادە ی (۳)
 لە ووشکی وانە مامی باغی نەزم
 بە پووشی ریشی سۆفی بوو شکۆفە ی
 بەسەر چوو دوور لە تۆ، باغی خەیاڵات
 نەبوونی ما، نەبوونی ما، نەغونچە ی

- ۸۹ -

ئەم هەلبەستە ی بۆ ئەحمەد ئەفەندی ناویک ناردوو
 بۆ غەزەل ئیمپروۆ بەمن چاوم بە ناحەق گەردە کە ی؟
 من بە گزگل ئیحتیاج و تۆ بە لیمۆ شەردە کە ی!
 من لە بیلوودا بە بی ئاوو بە بی بورکە وتووم
 تۆ لە بەغدادا هەمیشە سەیری بەحر و بەردە کە ی

(۱) تاقە: جۆرە قوماشیک بوو بۆکەوا - نوعی پارچه است برای لباس کردی محلی زنانه.
 (۲) بادە: مە ی - می، شراب.

(۳) قەدەح: پەرداخ - قدح جام شراب.

هه مدهمی بازی تهواری بووی له بو سهیر و سه فا
 راوه کهو بوچی عهزیزی من به واشهی گهر ده کهی؟
 دل له غه م دا ووشکه ههروهک پووشی ووشکی شاره زوور
 تو له من ته کلیفی شیعی شوخ و تازه و ته پر ده کهی
 مشتتهری چونکه نه ماوه بو مه تاعی نه زمی من
 چوله بازارپی خه یالی (ناری) گهر باوه پر ده کهی!

چوارخشته کی و تاکه کان

به شمشیری مه لالهت بوو، کهوا جهرگی مه لالهت بوو
 به لئی مه شهووری ئافاقه، مه لانیوهی مه لالهت بوو
 به پیکی غه م له سه سهنگی که لالهت گه وههری قهلبی
 وه های لی دا زه مانه، دهستی بشکی، وهک (که لا) لهت بوو

بو بابه عهلی له قاهیره

هه ره له بیلوو تا له بی نیلی موبارهک دهس به دهس
 سه د سه لامت بوو ده نیرم نووری چاوم هه ره نه فهس
 قافللی ئاهم له ژیر باری غه ما پیی خستوه
 بوپه زهنگی دل به جارپی دهنگی نایه وهک جهرهس

گەر بلیم بانه له جهننهت خوشتره هیشتا که مه
شاهیدن ئه برۆی فه تاح، وه جهی حه سن، یه عنی حه مه

ئه ر به (با) بی، ئه ر به با ویران ئه بی

(با) نه بی، بانه وه کوو ریضوان ئه بی

به ئی ئه مرۆ له دنیا دا مه لایه

به ئه نواعی موسیبهت موبته لایه

له بۆ لا هه ر که سی رووکا به بی شک

جه وابی یا په زیرایی به لایه

غهیری توکی قادره برۆا ده می له م ریگه وه

یه عنی ئیزهاری که لامی تال و شیرین پیکه وه

هه تا ئاساری به زمی زه مزه مه ی شیرینی چاکهت بی

مه حاله یاری و سوحبهت ده بی ره فتاری کاکهت بی

چل گهزی میزه ر له سه ر ناوه به ره سمی عالمی

دهک به بن کلکیا به ری سا نیوگهزی عالم ته و او

گه ر بلی (قازی) قه لا جاشی منه، باوه ر مه که

جاشی قازی بوو له (سیف) و بۆ له وه ر رووی کرده خاو

دلی عالم که خالی بی له عیرفان

له ئه عمالا نه بی حوسنی نومایان

به ریش و میزهر و دهسمالی رووسی

وه کوو شه معه له سهر قهبری مه جووسی

بۆ مه لاهه بدوللای مه ریوانی نووسیوه

غهیری عه بدوللا، عباداللهیه من یارم نه بوو

قهلبی کهس لایق به شیوهی شوخی شه شعارم نه بوو

بۆ حمه سعید به گی سه لیم به گی جاف

هه رچه نده به عیدم له درۆ و لابه به عیدم

بی شو به به دله مایل و موشتاقی سه عیدم

قیبله یی دله به عه لی سووره تی بابا عه لی یه

که له جومله ی سه مه ری باغی له تیفی وه لی یه

گه رچی ته قسیری نه هاتن کاری به ندی قاچمه

دهم به ده م داوینی پاکت، پاکی جیگه ی ماچمه

دوور له تو، ساعت به ساعت، وه ک نه خووشی بی ته ییب

چاوه ری ئاوازی دهنگی خاکه ناز و پاچمه

هه ره له خاکی رووسه وه، تا رۆم و بلغار و حه به ش

کهس نی یه رازی به ته قسیم ی شه زه له بی، یا به به ش

به بۆ نه ی ته لاق دانی ژنی عه لی زاله وه

دوو تهر به هه ره حال، نیم تهر مه حاله

دوو تهر و نیم تهر وه قه وری زاله

نانی بئی پیئخور و قهسری شوخ و بئی شوخ و پهری
 عیله تی ناچاری به ههردوو به قهولی نه نوهری
 گولشه نی خالی له بولبول جلوه گاهی گول نیه
 جینگه به کی بئی مهزه و تامه به حهر فی عونسوری

له وهلامی غهزه لیکدا که بۆ مهحموودخانی کانی سانانی ناردوه
 شه تو زهم شه که ی، مه دحت شه که م من
 جهزای قهولی درۆ، با ههر درۆ بئی^(۱)
 حهقیقهت نوستنی شه مشه و به جئی بوو
 که لیفه و دۆشه کم سمتی خه جئی بوو
 خه جالته بئی خه جئی شووی پئی نه کردی
 شه وهند پاراپسته وه رووی تی نه کردی
 شه واکردم شه تۆش به یتولخه لا بووی
 نه هات و ده فعه به گووی تی نه کردی
 جریوه ی شه ستیره ی ئاسمان، له شه وینکی ساف و تاریکا
 شه لئی ریپازی شه هلی بیدعه به، به ناو ریگایه کی تاریکا

(۱) به هی (نالی)ش دراوه ته قه لَم - این بیت به نالی نیز نسبت داده شده است.
 تی بینی: شه بینج خشته کی به وا باوه له سهر شیعریکی تایه به گکی جاف له لایه ن
 ناری به وه دانراوه به لام راستی به که ی شه وه به که ههر هه مووی له دانانی (ناری) به وهیچ
 پیوهندی به کی به تایه به گه وه نیه. به لگه یش بو شه نووسینه که ی عه لی که مال با پیره له
 گو قاری سلیمانی داو شایه تی به ریز حاجی مه لا شه حمه دی قازی شاعیر و زۆر له هاو
 چهر خه کانی (ناری) که خوی بوی باس کردوون.

له سه و دادا ده می کاغز سه ری خست
 له به ختی من، سکی پر بوو، به ری خست
 ده می بوو، مابوو، باغاتی خه یالاتم به ویرانی
 وهها ویرانو بوو، ته عمیری موشکیل بوو به سه دمانی
 له رومی رووم دا حوکمی نه ما، قانونی سرداری
 هه تا زاهیر نه بوو تورپره ی لیوانی ئالی «عثمانی»

پینج خسته کی ناری له مه دح و ستایشی پیغه مبه ر (د.خ)
 ئه ی شه هه نشاهی شکوهی عزیزه تی رووی زه مین
 گه وه ری تاجی ریساله ت، شه می بورجی مورسه لین
 زینه تی نووری نبوه ت تاجداری مولکی دین
 مه تله عی سوبحی سه عاده ت مه زه ری سیدق و یه قین
 ئه ی سوپاسالاری فه وجی نه نبیا و مورسه لین
 ئه ی شه وی نه سرا مه له ک خورپره م له بو شاهه نگی تو
 عهرش و کورسی بوو به ته خت و مه سنه دی نه و ره نگی تو
 گولشه نی جه ننه ت خه جاله ت ما، له جیلوه ی ره نگی تو
 بو نه وازش ذاتی حق هم سوجه ت و هم ده نگی تو
 شاهیدی ته عزیمی تو بوو، شاتری روحوئه مین
 پر ته وی به دری جه مالت، شه معی جه معی نه نبیا
 زینه تی حوسنی که مالت سوژی شه وقی نه ولیا

گهردی نه‌عله‌ینت به‌لئی ره‌ونه‌ق شکینئی تووتیا
 میشکی تۆزی دامه‌نت عه‌تری ده‌ماغی نه‌تقیما
 یه‌عنی بۆ ته‌ئسیری بینش عه‌ینی سورمه‌ی خاکبین
 من گه‌داوو بی‌ نه‌وا، تۆش خاوه‌نی گه‌نج و که‌ریم
 من نه‌خۆش و بی‌ده‌وا هه‌ر تۆی ده‌وا به‌خش و حه‌کیم
 چی له‌ هه‌نگامی جه‌زاکه‌م، بی‌ هه‌وا خواه‌ و نه‌دیم
 روو له‌ کوی که‌م غه‌یری تۆ، نه‌ی شافی زومره‌ی نه‌سیم
 من گونا‌ه‌بارو خه‌جاله‌ت، تۆ شه‌فیع و لموزنین
 با بکه‌م شیوه‌ن له‌ داخی باخی عومری بی‌سه‌مه‌ر
 ده‌سته‌ ئه‌ژنۆ دابنیشم وه‌ک هه‌تیوی بی‌ پده‌ر
 با به‌ نه‌شکی دیده‌ ته‌رکه‌م خاک و خۆلی راگوزه‌ر
 خۆ له‌ توپ‌ بگرم به‌ جارئ هه‌ر له‌ بی‌ تا ته‌وقی سه‌ر
 به‌لکی لوتفی شاهی له‌ولاک بی‌ نه‌جاتم دا له‌ شین
 شه‌رمه‌زار و سه‌رفگه‌نده‌ و غافل و دیوانه‌ خۆم
 بی‌ شو‌عاعی مه‌عریفه‌ت، بی‌ نوور و بی‌ په‌روانه‌ خۆم
 نه‌ی به‌ریسوایی له‌ کووچه‌ی شاردا نه‌فسانه‌ خۆم
 موسته‌حه‌ققئ تیر و تانه‌ی ئاشنا و بی‌گانه‌ خۆم
 واجیبی ره‌حمم به‌ سئ یا ره‌حمه‌ته‌ن لیلعه‌اله‌مین
 بورده‌باری ده‌ستی نه‌فسی کافری نه‌مماره‌ خۆم
 بی‌ زه‌خیره‌ و زادی ریگه‌ی ناخیره‌ت بی‌چاره‌ خۆم

رووت و قووتی مه حشهر و بی سایه وو تاوارة خوّم
 دهسته پاچه و رووسیاھ و عاجز و بیکاره خوّم
 بی به فریادم له وی دا یا ده لیله الموجریمین ا
 من که مه شهوورم به مه حکووم و موتیعی نه فی شووم
 که هی به ئوممید و خه یالی ئیعتیار و ئابرووم
 قهت له خهرمانی ئیتاعت یه ک قه ده م پیشۆ نه چووم
 ئیسته من قانیع به خوْشهی ئایه تی (لاتقنطوا) م
 مه زره عه ی عه فوی خودا نابی بی بی خوْشه چین
 بی نه سببی که عه تولّلاو ته وافی خاکسی خوّم
 دوور و بی به هره ی مه دینه ی خاکسی عه نه رناکی خوّم
 نه ی نه سف مه حررومی زومره ی حه زره تی له ولاکی خوّم
 حه سره تا مه حررومی شه هدی زیاره تی شه بیاکی خوّم
 بو نه ریژم نه شکسی ئال و ئاوی گهرم و ئاته شین
 گهر سه گی دوا ی فه وجی خاسانی خوایی که وتووه
 یانی ده رباری ده ری نه سحابی که هفی گرتووه
 نه و له جه ننه ت دا موقیم و من له دۆزه خ دا بووه
 نه ی حه بیبی خالیقی عالم ته ره ححوم تا زووه
 نه و سه گی نه سحابی که هف و من سه گیکی تابیعین ا
 (ناریا) ناماده به نزدیکه ههنگامی سه فه ر
 مه نزلت دوور و دریژ و چۆله ریگهت پر خه ته ر

تا به که ی غه فلهت نه شینی خاکی، نه ی خاکت به سهر
 روو له ره وزه ی موسته فاکه بیژه یا خه یرو لبه شهر
 نیمه تویشه ی ریگه جوز ئیخلاسی ئالی تاهیرین

سی پینج خسته کی ناری له سهر غه زه لی حافظی شیرازی
 گه دایی خو شه بو چیمه؟ جه لال و کیسوه تی خارا
 جه هه ننه م نامه وی من مه مله که ت وه ک قه یسه ر و دارا
 قه سه م به و زاته جیلوه ی دا به خورشیدی جیهان ئارا
 اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل مارا
 بخال هندوش بخشم سمرقند و بخارا را
 نه ساسی عاریزی دنیا له بو هیچ که س نه بو و جاوید
 نه گول باقی ده بی تاسه ر، نه سه یر و پرتوی خورشید
 ده سا فه رموو ده خیلت بم هه موو پوژی له کوی بوو عید
 بده ساقی می باقی که در جنت نخواهی دید
 کنار آب رکن آباد و گل گشت مصلاً را
 ده لیم نه ی دل بی سه برت هه تا خوی دیته جی مه تلووب
 ده کا شیوه ن وه کوو بولبول له بو گول نه م له بو مه حبووب
 به گریانو ده لیم هه رده م به ته رزی عاشقی مه جزووب
 فغان کین لولیان شوخ شیرین کار شهر آشوب
 چنان بردند صبر از دل که ترکان خوان یغمارا

نیگار خویشرا گفتم تو ای مخمور سر مستم
 مگو یکباره از آن آب حیات دست خود شستم
 بگفتا من چه غم دارم اگر شد دانش از دستم
 من از آن حسن روز افزون که یوسف داشت دانستم
 که عشق از پرده عصمت برون آرد زلیخا را
 چه باسی ده‌وله‌ته و مولکی خه یالی بی سهره‌ته مرو
 وهره سهر مه شرهب و ره فتاری‌ته ربابی حه قیقه‌ت گو
 نه‌گه‌ر مه یلت هه‌یه چاوم بیم رازی له ته‌بعی تو
 حدیث مطرب و می‌گوی و راز دهر کمتر جو
 که کس نگشود و نگشاید بحکمت آن معما را
 منی ئوفتاده تاکه‌ی بم به داوی عیشقی تو پایه‌ند
 جوانی خؤ به‌گژ تاچی، جه‌فا پیدانی من تا چه‌ند
 که لامی من له‌گویی بگره‌کلاولاری سه‌راپا‌قه‌ند
 نصیحت گوش کن جانا که از جان دوست‌تر دارند
 جوانان سعادت‌مند پند پیر دانارا
 سه‌لامم کرد و فه‌رمووی پیم به‌له‌علی لیوی یاقووتی:
 هه‌تیو لاچو له به‌رچاوم منیش ئیژم به‌مه‌زبووتی
 به‌بی مه‌عنایه عاجزیم له ته‌بعی ناسکی تووتی
 بدم گفتمی و خرسندم جزاک الله نکوگفتی
 جواب تلخ میزید لب لعل شکر خارا

که لای تویه لای (ناری) خریدی عاشقان حافظ
 نه خاته ره قس و جونبوش سهر به سهر پیرو جوان حافظ
 له باسی شیعیری تودا من نه لیم خو هه ره مان حافظ
 غزل گفتی و درسفتی بیاو خوش بخوان حافظ
 که بر نظم تو افشاند فلک عقد ثریا را

پینج خشته کی دووه می ناری له سهر شیعیری حافظ
 نهی بلووری گهردنی تو ناینه ی قودره ت نو ما
 پرته وی خورشیدی حوسنت زینه تی نه رز و سه ما
 سیبه ری چه تره یینی زولفت مه یمه نه ت به خشی هوما
 ای فروغ حُسن مه، از روی رخشان شما
 آفتاب خوبی از چاه زرخدان شما
 چینی نه گریجه ت به سهر له وحی جه بینا دامه ده
 روشته یی زولفت به عه زمی کوشتنی من بامه ده
 بو زیاره ت هاتووم چاوم له سهر ری لامه ده
 عزم دیدار تو دارد جان بر لب آمده
 باز گردد یا درآید چیست فرمان شما
 مووده تی بوو تو به عه مده ن بووی به قه تلم مشتیری
 کوشتمت ناخر به ناحق، بووم له وه سلّت بی به ری
 چاکی خوّت هه لکه به سه رما رامه بووره سه رسه ری
 دوردار از خاک و خون، دامن چو برما بگذری

کاندرین ره کشته بسیارند قربان شما

بینه گهر دووش توو خودا شووشه ی بلوورین دهم به دهم

گهر سوراحی پر نه که ن بۆمن، ده ساچینم به که م

چونکه ههر ئیوهن ده که ن ته مرؤ له دلّ ده فعی نه له م

عمرتان بادا در از ای ساقیان بزم جم

گرچه جام مانشد پر می بدوران شما

دوور له به زمی یاری جانی زامی سه ختم هاته سو

روو له من که توو خودا ئیشم هه به قاسید مه رو

چونکی من بۆ مه حره می بیستومه که س نابئی به تو

ای صبا با ساکنان شهر یزد از ما بگو

کی سرحق ناشناسان گویی چوگان شما

عشق من نسبت به ارباب وفا مستور نیست

در جهان مارا بجز خاک درت منظور نیست

جسم اگر محروم باشد خاطر م مهجور نیست

گرچه دورم از بساط قرب همت دور نیست

بنده شاه شمائیم و ثنا خوان شما

من گه دایی کویی حوسنم کوا خه لات و نیعمه تی

که عبه که چ نابئی بینم من له تو گهر حورمه تی

بگره دهستم که وتووم، تووبی و خودا بی زه حمه تی

ای شهنشاه بلند اختر خدارا همتی

تا بیوسم هم چو گردون خاک ایوان شما
 روو له من که له حزه یه نهی نه ونه مامی میشک بو
 حه یفه ئستیغنا هه تاکه ی وا به مه غرووری مه پو
 بهس دلی بشکینه (ناری) مه سلله حهت وا چاکه تو
 می کند حافظ دعایی بشنو و آمین بگو
 روزی ما باد لعل شکر افشان شما

پینج خشته کی سی یه می ناری له سه ر شیعری حافظ
 مه شهووری عامه ئیمرو که شوخی جیلوه ئارا
 دلی بردم به جارئ، مه نفیم نه کاله شارا
 ساچون نه که م له بو خوم شیوهن به بی مودارا
 دل می رود زدستم صاحب دلان خدا را
 دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا
 له داخی تو یه چاوم که بوو به روودی جه یجوون
 به ته رزی تو له دلما نه مدی له روبعی مه سکوون
 غرووری شه پرفروشی تاکه ی نه که ی به قانون
 ده روزه مهر گردون افسانه ایست و افسون
 نیکی به جای یاران فرصت شمار یارا
 خه م کو بووه له دلما به ته رزی کیوی ئاریز
 مام له به حری غه م دا هه م، بی ته کان و بی هیز

کوا هه مده می دهرم کا له گیژی میحنهت نامیز
 کشتی شکسته گانیم ای باد شرطه برخیز
 باشد که باز بینیم دیدار آشنا را

واعیز به دل مهلولم له ریش و میزه ری زل
 خووماری باده بو من هم زیبه هم تهجه ممول
 ساقی به یانه بیننه قهدهح به گهردش و خول
 در حلقه گل و مل خوش خواند دوش بلبل
 هات الصبوح هبوا یا ایها السکاری

ناسیح نه سیحه تی من حیکاتیکه بی سوود
 بهس سه رزه نشتی من که توو بیتو زاتی مه عبود
 (ناری) به په پره وی مه ی ده گاته گه نجی مه قسوود
 (حافظ) بخود نپوشید این خرقة می آلود
 ای شیخ پاک دامن معذور دار مارا

بو عه بدوللای خالی حاجی حمه سعیدی ووتوه

کوا هه مدهم و ره فیقی له جه معی نه هلی شارا
 یا یاوه ریکی موشفیک له وه زعی ئیعتیارا
 به یانی حالی من کا له حزووری شه هریارا
 به ملازمان سلطان که رساند این دعا را
 که به شکر پادشاهی ز نظر مران گذارا

پینج خشته کی به کی مه لا حه سه ن (شاهو)

له سه ر قه سیده به کی (ناری) (۱)

ئه گهر من شیت نه بم ناخر له سه ودای گول پو خانم چی!

له راوی چاوی چاوبازانی شیرینی زه مانم چی!

له ناله و شاه و مه هجوری، له گریان و فوغانم چی

که غه رقی به حری دووری بی، له ئومیدی ژیانم چی!

له فیکر و غائیلهی بی فائیده ی سوود و زیانم چی!

له دووری شیوه که ی شیرینه وه ئه مرۆ که فه رهام

له سایه ی عه شقه وه عالم سه راسیمه ن له فه ریادم

هه میسه ویلی کیوانم ئه وه ند غه مبار و ناشادم

له کیوی پیره مه گروون و سه گرمه ی میحنه ت و یادم

له سه یری نازی شوخی دیده بازی (بازیان) م چی!

ولاتی تاج و ته ختی که وته ده س ئه وباش و نادانی

له غاوی حوکی ئه و قه ومه درایه دهستی دوو نانی

وولاتی بایه قوش تیاوو به سه ردار و حوکمرانی

(سلیمانی) که خالی ما له دیوانی سلیمانی

(۱) که شیخ مه محمودی نه مر له به غا دهست به سه ربوو روژیکی هه ینی له ۱۹۳۷ زدا من قوتابی بووم له گهل [ملا حسن] ادا چووین بۆ زیاره تی له (اعظمیه) پاش که منی جه نابی شیخ مه محمود رووی کرده ملا حسن ووتی: «قه سیده به کی جوانی (ناری) م بۆ هاتوه بیخوینه ره وه هه ز ئه که م ته خمیسی بکه یت»، ئه م قه سیده به بوو ئی وه رگرت و به م جۆره ته خمیسی کردو روژی هه ینی دواپی چووینه وه خزمه تی و پیشکه شی کرد.

«م. کاردوخی»

له عه‌یش و نو‌ش و به‌زمی بی‌نگینی قودسیانم چی
 که من کوژراوی تیری نازی چاوی مه‌ستی شه‌هلابم
 که من زنجیر کراوی داوی دوو زولفی چه‌لیپابم
 که من سه‌رسامی چاوو په‌رچه‌می شیواوی له‌یلابم
 که من مه‌شغوولی ده‌رسی خه‌توخالئی تورکی ته‌رسابم
 له ته‌علیمی منالئی کوردی بی‌نوتق و زبانم چی
 له تاو ته‌ئسیری ئیش و نی‌شی بی‌ده‌رمانی مه‌هجووری
 له گه‌رمی کرپه‌وو لرپه‌ی شه‌راره‌ی ئاگری دووری
 له زوغفی جه‌سته‌یی خه‌سته‌م به‌ده‌ردی سه‌ختی ره‌نجووری
 له رووی رۆم‌دا حسوکمی نه‌ما قانونی مه‌سرووری
 له مه‌یلی مه‌کته‌بی حوسن و جه‌مالئی رووسیانم چی
 له ساحه‌ی به‌زمی عه‌یشم‌دا سه‌دای نالین و هاواره
 له سه‌یلی خوینی دیدهم مه‌جلیسم ره‌نگینه، گولزاره
 نه‌نیسم غه‌م، موغه‌نیم ناله، ساقیم چاوی بیماره
 سروشکم مه‌ی، نه‌فه‌س سه‌متوره، سینهم ساز و دل تاره
 له ده‌نگی چه‌نگ و خو‌شخوان و له‌جیلوه‌ی ساقیانم چی
 سروشکم یه‌ک به‌شوین یه‌ک‌دا که دی‌وه‌ک تاوه‌بارانه
 هه‌موو سوور و سپی تیکه‌ل میسالی دو‌رپر و مه‌رجانه
 به‌داوی هیجره‌وه‌هۆنراونه‌وه‌سوبحانه‌چهند جوانه
 له‌دانه‌ی نه‌شکه‌من گرتومه‌تو ته‌زییحی سه‌د دانه
 له‌ئاوی زه‌مزهم و ته‌زییحی باغه‌ی حاجیانم چی!

که من بئ یار و بئ غه مخوار و بئ هه مدهم قه ناعت کهم
 که زامی دل به ناسۆر بیئت و بئ مه رهه م قه ناعت کهم
 که من دایم به بهرگی شیوهن و ماته م قه ناعت کهم
 له بو باقی حه یاتم تا به قووتی غه م قه ناعت کهم
 له فاژو قیژی ده رویش و له مر قه ی سو فیانم چی!
 نیه مه یلم به تار و نه ی هه وای ئازاری چه نگ ناکه م
 وه کوو ده رویشی ئەم ده وریشه خو م شیئت و ده به نگ ناکه م
 وه کوو سو فییش به مه کر و حیله خو م فییری جه فه نگ ناکه م
 مه لام و ئەهللی ته قوام و به مه ی سه ججاهه ره نگ ناکه م
 له باده ی ساقی یو قیژه ی کچی نه رم و نیانم چی!
 شو عاعی شه مسی خاوه ر، تاله ژیر هه وری سیادا بئ
 بوتی سیمین ته نم، تاکو له ژیر په رده ی حه یادا بئ
 گولی ئوممیدی قه ومم تا له ژیر سه تری گیادا بئ
 تلووعی ماهی من وه ک حوسنی یوسف تا له چاهدا بئ
 له شه وق و شه عشه عه ی شو عله ی هه سپره ی به ره بیانم چی
 خه ریک ماوم له ژیر ئەم گو مبه دی گه ردوونی بئ باکا
 سه راسیمه م له گیژا و گیژی ده وری چه رخی ئە فلاکا
 هه تا ئەم ده وره وا روون بئ له ئەم دنیا یی غه مناکا
 لیباسم تا په لاس و جاوی میحنه ت بئ له ئەم خاکا
 له تاقه ی عوشره ت و شیر داخی عه یشی شامیانم چی

پینچ خشته کی ناری له سەر غهزه لیکتی تایه ربه گ
 سه با سۆزه ی نه سیمت با له بو شادی گولان بابئی
 ده منی سروهت له بو ته سکینی مورغی سه رچلان بابئی
 به قانونی عیبادهت بو موقیمی مه نزلان بابئی
 چه من یه کباره خاموشه خرۆشی بولبولان بابئی
 دل نه مرۆ مات و مه دهوشه، خوا فه سلی گولان بابئی
 ته گهر مه یلت به ئیحسانه، ته به سوسوم قووتی ئینسانه
 ده مت (عیسی) سیفهت مایه ی حه یاتی جیسمی بی جانه
 ته گهر مه یلت به ده رمانه، چه حاجهت به حسی لوقمانه
 ته گهر مه یلت له سه رمانه چ حاجهت ئاوی حه یوانه
 له له علی لئوی جانانه، حه یاتی جاویدان بابئی
 به تیری نازی تۆیه پاره بووگه جه رگی خوینیم
 خه یالی زینده گی ده رچوو له قلبی زار و غه مگینم
 مه لا بابئی له بو ته رتیبی غوسل و کفن و ته لقینم
 نه ماوه حاله تی ژینم، له دهس چوو روۆحی شیرینم
 ره فیقان بین بکه ن شینم، سه دای گریه و فوغان بابئی
 له خه سته ی به سته یی مووت و له زومره ی عاشقی رووتم
 له سه ر چاهی زه نه خ بو سه پری زوه ره ی هارووت و مارووتم
 له جه معی قودسیا تاق و له حه لقه ی خاکیا جووتم
 نه سیری تاری گیسووتم، هیلاکی چاوی جادووتم
 شه هیدی تیری نه برووتم، ده سا (عیسی) ی زه مان بابئی

کلای پر گولای گول که گوشه‌ی دا به سهر سه‌یلا
 ده‌ماغی عاشقی پر کرد له عه‌تری شو‌رشی له‌یلا
 نیقابی غونچه لاجوو، که‌وته دنیا شو‌ر و واوه‌یلا
 بحمدالله گولی ره‌عنا شکاندی ره‌ونه‌قی له‌یلا
 بلین مه‌جنوونه‌که‌ی شه‌یدا، ره‌ئییسی عاشقان بابی
 بی‌ره‌باخه‌لت سو‌فی ده‌می ته‌سبیحی سه‌د دانه
 له‌وه‌عه‌دی عوش‌ره‌تا، که‌ی مه‌وقیعی ته‌زویجی پیرانه
 چه‌به‌حسی زیگری شیخانه، مه‌قامی عیشی مه‌ستانه
 زه‌مانی به‌زمی ره‌ندانه، بده‌ساقی به‌په‌یمان
 له‌به‌ر ته‌عزیمی مه‌یخانه، بلین پیری موغان بابی
 له‌سهر ته‌ختی چه‌من نی‌رگس به‌جه‌می لوتفی بی‌داره
 له‌گولشه‌ن بو‌گول و بولبول زه‌مانی راز و گو‌فتاره
 به‌غه‌یره‌ز من نه‌بی، بی‌جیلوه‌یی نه‌و دیده‌بی‌خاره
 له‌باغان سه‌یری گولزاره، له‌هه‌رلا عاشقی یاره
 خوا‌نه‌و‌ناهوو ره‌فتاره، وه‌کوو سه‌روی ره‌وان بابی
 هه‌تاکه‌ی (ناریا) مابی له‌خانه‌ی غه‌فله‌تا بی‌هوش
 ته‌ماشای نه‌زمی پر نه‌غمه‌ی نه‌میری پاکی دیبا پوش
 که‌فه‌رموویه به‌قانونی خیره‌د بو‌خاتری پر‌جوش
 نه‌لا‌نه‌ی عاشقی مه‌دهوش وه‌کوو (طاهر) مه‌به‌خاموش
 له‌به‌ر سو‌زه‌ی دل‌ه‌ی پر‌جوش، خروشی مو‌تریان بابی

فهره‌نگی گهر برپژی تازه رهنگی
 له دل ثابت نه بی وه ک نه قشی دیوار
 کلاشی گهر به دیققت کا کلاشی
 که (لاشه یی) ی نه لین خه لقی به یه کجار

به شی فارسی له شیعر و هه لبه سته کانی ناری

ناری ئەم شیعرانەی خواریه وه دائه نئی بو (عبدالصمد)

که بیبات بو معتمدی سنه:

آمد بریدی تیزرو مانندی باران و برد^(۱)
 گفتم بگو نامت بمن گفتم منم عبدالصمد
 گفتم چه کاری داشتی در خاک و شهر خویشتن
 گفتم که شاطر بوده ام در دستگاهی معتمد
 گفتم که طی مرحله در چند روزی کرده اید
 گفتم که طول این سفر کمتر بماهی می کشد
 گفتم بگو چندی بود از جای خود بیرون شدی
 گفتم که طول این سفر آخر بماهی می کشد
 گفتم به امر امرت مامور چند روزه شدی
 گفتم به پنجه گفتمش پنجه به پنجاه میرسد

(۱) ئەمەش بە سەرھاتی عبدالصمدی شاترە: عبدالصمد ناو شاتری معتمد بوو له سنه، بو ئیشی ئەمە ئیری بە ماوهی (۵) پینچ روژ نزیککی دوو مانگی پین ئەچی، دپته خزمەت (ناری) ئەلین فریام نه که وی معتمد لیم ئە پرسیتته وه، ناریش ئەم غەزەلە ی بو داناو، که شاتری معتمد ئە بیاتە وه و بوی ئە خوینیتته وه به هەر شیعرئ خه لاتیکی ئە داتن.

ناری مرنجان خاطری عبدالصمد باش شاطری
گاهی به سرعت گه به پشت گه هگه به له نجه می رود

بۆ شیخه کانی دئی سه عداوای نووسیوه

زبازوی تو کار و صنعت فرهاد می بینم
رموز بیستون در خاک سعدآباد می بینم
عموم عاملت خسرو بود در عالم فانی
پی شیرین تورا من عاشق دلشاد می بینم

حاجی سید عبدالقادر چه پکی گوله وه نه وشه بۆ ناری نه نیری، کاتی به
گه یشتنی نه م چه پکه گوله نار هه تی به که ی لانه چی له وه لامیا نه لیت:

از جنابت که بیک دسته گول یادشدم
بسته دام جفا بودم و آزاد شدم
بایش افزود مرا بهجت و نونش نزهت
فاش گویم که بفایش بفرح شادشدم
روی شیرین که چو بنمود شدم حیرانش
غایه عشوه اودیدم و فرهاد شدم

نهم پارچه هونراوهی ناری و ورده کاری له باره ی

به پیت و نووسینه وه ده رته که وی، جا چونکه به هه ردوو جو ره که

نووسینی پیوسته نه ی نووسین:

نووسینه مه ته لاوی به که:

- پادشاه ر دیار هبراه دا (۱)
 اشرف خر سالت اج یش هرها (۲)
 لجه قبال مع الی اعلا نشان (۳)
 ناظر وشن هادو الی انجم کان (۴)
 صفدر زم عارف ارس رور وش (۵)
 کاشف ن تایج امع نوان و (۶)
 وارث وب لاغت اجدار استان (۷)

واله خواوروه نووسینه حمل کراوه که نه نووسین،
 وه ک له وورد بوونه وهی جوړه نووسینه کهی (ناری)
 و نووسینه تازه کهی دا دهرئه کهوی.

نووسینه هه ل هینراوی به کهی:

- (۱) پادشاه هر دیارو رهبر راه هدا
 (۲) اشرف فخر رسالت تاج جیش شهرها
 (۳) لهجه اقبال لامع عالی اعلا نشان
 (۴) ناظر روشن نهاد و والی انجم مکان
 (۵) صفدر رزم معارف فارس سرور روش
 (۶) کاشف فن نتایج جامع عنوان نو
 (۷) وارث ثوب بلاغت تاجدار راستان

نهم دپړه هونراوش به فارسی له نمونوی مه ته لی هه لبه سستی به تی
 که بو یه کیکی نار دووه که به خوار دنه وه وه خریک بووه:

بسلبل به لبش از عوضی باده انگور
 شاید اثر باده شود از دهنش دور
 آه از آن روزی جسد در زیر خاک تیررنگ
 غل بکردن دل بحسرت تن بخاک و پای لنگ
 تا که روزی از وجود آید از آن لاریب فیه
 حسرت از بالای حسرت آه کش از در زیر سنگ
 گر چ ترکیب وجودی آید اندر زیر سنگ
 چون بود لطف خدایی دل چه باید کرد تنگ
 تن بلطف حق جو بادام است مغزش روح آب
 مغز کی ظاهر شود هرگاه نباشد ضرب سنگ
 ای دل شوریده بنگر آخر آن دلبر چه گفت
 از طریق مرحمت آن شاه ذی افسر چه گفت
 گوش کن تا گویمت آن شوخ لب شکر چه گفت
 قاصد آمد گفتمش آن ماه سیمین تن چه گفت
 گفت با هجرم بسازد گفتمش دیگر چه گفت
 گفت من ر... اگر گویم شوی از غم زبوون^(۱)
 اشک بر ماهی رسانی آه بر گردون دون
 گفتمش جانا بگو طاقتم ندارم زین فزون
 گفت دیگر پا زحدّ خویش نگزارم برون
 گفتمش جمع است سربا خاطر من از سر چه گفت

(۱) گفت من هرچه اگر گویم ره نگیب واریک بکه وی.

گفت خود دانی که عاشق لذت از دنیا بُرد
 دیده‌ی مکتوب مجنون نامه‌ فرهاد گدُ
 گفتم آری کو حدیثش ز انتظارش دل فزورد
 گفت سر را بارهش از خاک ره کمتر شمرد
 گفتمش کمتر شمردم زین... لاغر چه گفت (۱)
 گفت چشمش را به پیکان ستم خواهیم دوخت
 دل به سنگ محنت و درد و خطا خواهیم کوفت
 پس ز ایشان گفتمش آخر چه خواهیم باز دوست
 گفت جسم لاغرش را در غضب خواهیم سوخت
 گفتمش برباد رفتم در صف محشر چه گفت
 گفت من چون زو شنیدم این سخن رُخ گشت زرد
 سر بزد از چشم و سینه اشک گرم و آه سرد
 گفتمش از آخرت آیا چه گفت آن روز فرد
 گفت در محشر به یکدم زنده‌اش خواهیم کرد
 گفتمش زنده بگردیدم زخیر و شر چه گفت
 گفت من هم خواستم تن خواه توران ماه تاب
 چون بود حالش ز بحث شر و احسان و ثواب
 ماه‌وش خندید دردم کرد این... جواب (۲)
 گفت خیر و شر نباشد عاشقانرا در حساب
 گفتمش این هم حسابی از لب کوثر چه گفت

(۱) گفتمش کمتر شمردم زین تن لاغر چه گفت: ره‌نگیِ نه‌میش وه‌هایی.

(۲) ماه‌وش خندید دردم کرد این قصه جواب: لام وایه واریک بکه‌وی.

گفت خوش دل باش حقاً یافتی خوش مرتبت
 ذان به نیکو روش زان دست عالی منقبت
 گفتمش تقریر بنما شمه‌ای زان مرحمت
 گفت در کوثر که با او می‌نشینم عاقبت
 گفتمش چون عاقبت این است ازین خوشتر چه گفت
 گفت زین خوشتر که گردد دل بدو (ناری) مقیم
 گرهمی خواهی شوی ایمن زو هجران جحیم
 گفتمش آری نیم مایوس از لطف کریم
 گفت دیگر نگذرد بر خاطرم یاری عظیم
 گفتمش دیگر بگو گفتا مگر دیگر چه گفت
 نخواهد گشت مخفی را زحالم نزد دانا را
 چو وه حشی گر کنم گردش میان کوه صحرا را
 بنوع گشته‌ام سرگشته و تنها زیاد خود
 تجنب می‌کند از حالت من جُعد رسوا را
 سزد گر آه بر گردون... از فراق او^(۱)
 چون بر من گشت مشکل دین‌اش چون جسم عنقا را
 به تیر ابرویش تار جگر بگسسته می‌بینم
 جدا کرده زهم شمشیری هجرش بند اعضا را
 نبیند ذلت فرهاد و روز می‌خوردن
 چه داند جور مرد خارکش سر مسّت صهبا را

(۱) سزد گر آه بر گردون رسانا از فراق او: وایزدم واریک ته‌بته‌وه.

زدل کردم بیرون فکر و خیال زندگی یکسر
 مگر بار دگر بَرمن دمد انفس عیسی را
 برو ای ماه گردون چشم بگشادن نمی‌زبید
 چه رفت از پیش چشم آن آفتاب جلوه‌آرا را
 نشد شهدآب یس گر نصیبم روز جان‌کنند
 همین بس گر نویسند بر مزارم اسم طه را
 بَهای درّ مکنون (ناریا) جَمّال کی داند
 کی داند قیمت الماس جز غَوّاص دریا را

به‌شی په‌خشان له ویژه‌ی ناری

له‌م به‌شده‌دا ماوه‌ی دوو نامه‌مان هه‌یه که له به‌شی نووسینه‌کانی
 زانای پر ریز و خوشه‌ویست‌دا پیشک‌ه‌شی بکه‌ین.
 یه‌که‌م:

ناری له مه‌ریوانه‌وه نامه‌یه‌ک بو جه‌نابی شیخ مه‌حمودی
 هه‌فیدزاده‌ده‌نووسی ئه‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی:

رۆح و دلّ قوریانی نالی که‌وشه‌که‌ت
 سه‌ر به‌سه‌ر گه‌ردی هه‌ساری هه‌وشه‌که‌ت
 دائیما موحتاج و موشتاقم له بو
 گه‌نجی یادی خاتری بی خه‌وشه‌که‌ت
 ته‌گه‌ر له رینگه‌ی مه‌رحه‌مه‌ته‌وه حالی ئه‌م پیره غولامی خو‌تانه
 مه‌نزووره‌بفه‌رموون به‌کوردی و به‌کورتی ئه‌مه‌یه‌عه‌رزم:

به تیغی میخنهت و دهر دو جه فا جه رگی مه لالت بو
 به لئی مه علومی ئافاقه، مه لانیوهی مه لالت بو
 وه نه گهر مه یلت به به یانی توولانی بی و ئاره زووت له حیکایه تی
 «قویله و چوو چانی» بی ئه مه یه عه رزم:

دوور له تو چاوم بی بینش ماوه، قوهی بیستتم بو ناله و گرمه ی
 هه وری به هاری نه ماوه، چه واسم سه راسه ر فه وتاوه، دلم به ئاگری
 مه حروومی وه ک که بابی سوله یمانی برژاوه، جه رگم له قازانی سینهدا
 به بلێسه ی دووری وه ک سلقی که رکووکی! هه میشه چاوه رپینگه ی
 حافزم بو یاسین، موحتاجی هاتنی مه لام بو ته لقین، مائیلی شه ش گه ز
 جاو و دوو گه ز خاکم بو ته کفین،! وه لئی نه گهر به شاره تی موژده ی
 سروور و سه لامه تی زاتی موباره کتم زوو بی بگا - که بو من ئه م موژده
 ئاوی چه یاته یه قینم وایه چاوم بی به دوورین و زه پره بین، وه له گه ل
 چه زره تی «خدر» له چه یاتا مساوی بین.

عه رزی مه خسوس کوچ و کلفهت و دایکی «سه عید به گ» ی
 باده لانی په نایان هیناوه به غولامی خو تان، له سه ر واقیعه یه ک که
 نیسه تی قه تللیان له (سه عید به گ) داوه، وه فیعلهن مه حبووسه له
 چه پسرخانه ی حکوومه تابه، ناچار منیش ئه واپه نام به قاپی موباره کت
 هینا، شایه د فیکری به حالی ئه و بفرموون که شایه د له زه حمه تی
 چه پسا نه جاتی بی، وه مه علووم ئه م پیره غولامی قاپی خو تانه تا
 قیامهت، مه سروور و مه منوون و موته شه کیر تانه...

ئیتیر هه رچی بلیم زیاده یه، غولامی ده رگای خو تانه ناری.

دووهم:

ناری نامه یه ک بو شیخ بابہ علی کوری شیخ مہ محمودی
 حہ فیدزادہ تہ نووسی کہ لہ و کاتہ دا لہ میسر دہی خویند:

تہی قبیلہ یی تہ ربابی و ہفا، شہ معی شہ بوستانی سہ فا، رہ ونہ تی
 دیوانی تہ دییان و لہ بییان، دہ بوستانی ہونہر پەرور و تہ ہلی عورہ فا
 تاجی وجوہی شورہ فا، سہ دری جہ معی نوقہ با، فہ خری جہ معی
 نوجہ با، لالہ یی گولزاری علی، گولبونی باغ و چہ مہنی تا قمی تہ قتاب
 و وہ لی، کانی گہ و ہہر، نووری بہ سہر، تہ فسہری سہر کہ و کہ بی
 فہر خوندہ سیہر، تاکوو لہ سہر دہ ورہ یی تہم چہر خہ بیٹ و بگہ پری
 شہ مس و قہ مہر، جیسمی لہ تیفت بہ تہ لہم عاجز و تہ فسوردہ نہ بی،
 ذاتی رہ تہ وقت بہ ہہم و میحنہت و غہم ہہ مدہم و پہ ژموردہ نہ بی، بو
 منی بی بہرگ و نہوا یہ عنی بہ قانونی و ہفا و یردی جیہانم تہ مہ یہ،
 زیگری زوبانم تہ مہ یہ: مہ زہری تہ لتانی خودابی، لہ حہ وادیس بہری
 و بی غہم و بی دہردو بہ لابی، لہ ہہ موو مہ حفہل و مہ جلیس فہر ح
 تہ نگیزی دل و تہ ہلی دل و عوقدہ گوشابی، بہ دل تاسوودہ لہ ناز و
 گریشمہ ی نہ زہری دولبہری شیرین کہ مہر و سیم بہرو جیلوہ گہر و
 شوخ و زولہ یخا سیفہ تی میسری و تورکانی خہ تابی بہ خہ تا، پہنجہ یی
 تہ رسا بہ چہ یا موغ بہ چہ یی عیشوہ گہری نہی کہ مہری تہاوی
 سیمین زہقہنی جادووی تہ فسانہ زہنی و ہک جگہری من لہ فیراقت
 بہدہنی جامہ یی تو پارہ نہ کا تو بہ غولامی قہدی و ہک عہر عہری دوو
 نہرگسی جادوو گہروو فہ تتان وو جہ فا پیشہ وو خونخارہ نہ کا

بی ینہوہ سہر بہ حسی گلہ و بی مہرحہ مہ تی: یہ عنی دہ لیلیم تہ مہ یہ
 شیوہ یی خہ تی تہ حسہنی تو نیسبہ تی پیراھنی تو مہ تلہ بی عوشاقہ

نه‌بوو، ده‌وله‌تی عوشاق نه‌بوو، عه‌یشی دلّی پاره نه‌بوو، ئافه‌تی نه‌غیاره
 نه‌بوو، گه‌نجی هه‌وا خواهه نه‌بوو، ره‌نجیشی به‌د خواهه نه‌بوو، مه‌خفی
 پوشیده نه‌بی چاکه له‌رووتا که نه‌گهر رووته وه‌یا تا‌قی دوو نه‌برووته
 وه‌ک قیبله وه‌هایه.

به‌سه‌ری توّ دلّه‌که‌ی من به‌هه‌موو له‌حزه وه‌کوو قیبله‌نومایه له
 ته‌ریقی نه‌ده‌با سادقی بی‌کیذب و ریایه له‌هه‌موو به‌خششی جود و
 قه‌له‌مت رازی و قانبع به‌سلاوینک و دوّعا‌یه.

والسّلام

محمد بیلوویی

سوپاس

پز به‌دلّ سوپاسی ئەم زاتانه ده‌که‌م که یارمه‌تیان داین

۱. به‌رێز مه‌لا وه‌ره‌حمانی پێنجوینی.

۲. به‌رێز شیخ عوسمانی شیخ عه‌لانه‌ددین.

۳. مامۆستا ره‌شیدی وه‌ستا ره‌حمانی خوشنوس.

* * *

له‌سه‌ر وینه‌که‌ی نووسیه‌وه

عکس خود را ثبت کردم، تا بماند یادگار

عاقبت گرم‌نمانم، او بماند به‌ر یار

